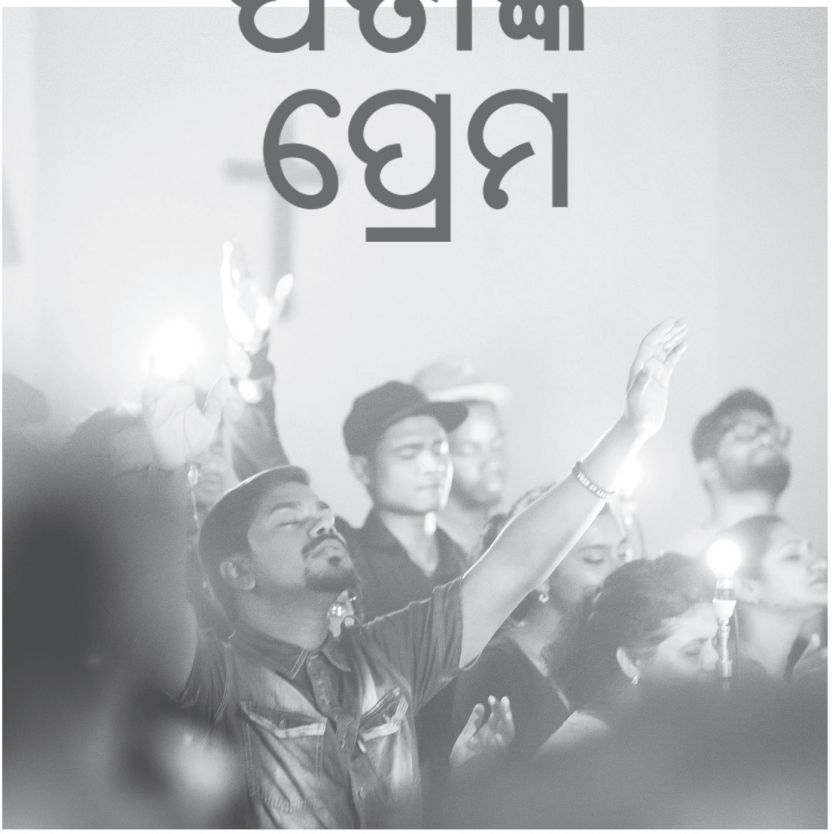
ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ

ଆଶିଷ୍ ରାଇଚୁର୍

କେବଳ ମାଗଣା ବଣ୍ଟନ ନିମନ୍ତେ
ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚ ଏଣ୍ଡ ୱାର୍ଲ୍ଡ ଆଉଟରିଚ୍, ବାଙ୍ଗାଲୋର, ଭାରତ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରଣ ଓ ବଣ୍ଟନ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂଶୋଧନ: 2026

ଯୋଗାଯୋଗ ସୂଚନା
All Peoples Church & World Outreach,
319, 2nd Floor, 7th Main, HRBR Layout,
2nd Block, Kalyan Nagar, Bangalore 560 043
Karnataka, INDIA

Phone: +91-80-25452617
Email: **bookrequest@apcwo.org**
Website: **apcwo.org**

ଅନ୍ୟଥା ସୂଚୀତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରର ଉଦ୍ଧୃତିଗୁଡ଼ିକ ପବିତ୍ର ବାଇବଲ, ବି. ଏସ. ଆଇ-ଓଡ଼ିଆ-ଓଭି ବାଇବଲ ସୋସାଇଟି ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ (BSI) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ । ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ । ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ସଂରକ୍ଷିତ ।

ଆର୍ଥିକ ସହଭାଗିତା
ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚର ସଦସ୍ୟଗଣ, ସହକର୍ମୀଗଣ ଓ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ସକାଶେ ଏହି ପ୍ରକାଶନର ସମସ୍ତ ବହି ମାଗଣା ବଣ୍ଟନ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ହୋଇଅଛି । ଯଦି ଆପଣ ଏହି ମାଗଣା ପ୍ରକାଶନ ମାଧ୍ୟମରେ ସମୃଦ୍ଧ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଆମର ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚର ସମସ୍ତ ମାଗଣା ପ୍ରକାଶନର ମୁଦ୍ରଣ ଓ ବିତରଣରେ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛୁ। କିପରି ଆପଣ ସାହାଯ୍ୟ ଦାନ କରିପାରିବେ ଏଥିପାଇଁ ଆମର ୱେବସାଇଟ ଦେଖନ୍ତୁ **apcwo.org/give** କିମ୍ବା ଏହି ପୁସ୍ତକର ପଛ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଲେଖା ଥିବା "ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଅଂଶୀଦାର" ପୃଷ୍ଠାଟି ଦେଖନ୍ତୁ ।

ମାଗଣା ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ୱେବସାଇଟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟ
ଉପଦେଶଗୁଡ଼ିକ: apcwo.org/sermons | **ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ:** apcwo.org/books
ଚର୍ଚ୍ଚର ଆପ: apcwo.org/app | **ବାଇବଲ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ:** apcbiblecollege.org
ଇ-ଶିକ୍ଷା: apcbiblecollege.org/elearn | **ପରାମର୍ଶ:** chrysalislife.org
ସଙ୍ଗୀତ: apcmusic.org | **ସେବକମାନଙ୍କ ସହଭାଗୀତା:** pamfi.org
ଏପିସି ବିଶ୍ୱସ୍ତରୀୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ: apcworldmissions.org
ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ବାଇବଲ ଟିକା: believersbiblecommentary.com

(Odia–The Father's Love)

ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ

ଏପିସି ମ୍ୟୁଜିକ୍
ଏପିସି ମ୍ୟୁଜିକ୍ (apcmusic.org)

ପଦ 1

ଯେବେ ମୋ ପଥ ପ୍ରାନ୍ତେ ସଙ୍କଟର ଶୈଳଶ୍ରେଣୀ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ଘୋର ଛାୟା ମୋତେ ଆଚ୍ଛାଦନ କରେ; ମୁଁ ଚିନ୍ତା କରେ, କିଏ ମୋର ଏହି ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଶ୍ରବଣ କରିବ? କିଏ ମୋତେ ମୋର ନିରୂପିତ ଗନ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚାଇବ?

ପ୍ରାକ୍-ଘୋଷା 1

ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ ପର୍ବତ ଆଡ଼କୁ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ଉଠାଏ, ହେ ପରମେଶ୍ୱର, କେବଳ ଆପଣଙ୍କ ଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ; ଆପଣ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ମର୍ତ୍ତ୍ୟର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ମୁଁ ଜାଣେ, ମୋର ସହାୟତା କେବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଆସେ; ମୁଁ ପରିବେଷ୍ଟିତ (x2)

ଘୋଷା

ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା, ଆପଣଙ୍କ ସେହି ଅକ୍ଳାନ୍ତ ଓ ଅବିରତ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା; ଦିବାରାତ୍ରି, ଆପଣ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରୁ ମୋତେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ଆପଣ ମୋ ଚରଣକୁ ଝୁଣ୍ଟି ଯିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ, ଆପଣ ମୋତେ ପତନରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ; ହେ ଅକ୍ଳାନ୍ତ ପ୍ରେମର ପିତା!

ପଦ 2

ଯେବେ ମୁଁ ଦିବସର ପ୍ରଖର ଜ୍ୟୋତି ମଧ୍ୟରେ ଥାଏ, କିମ୍ବା ରଜନୀର ନିବିଡ଼ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ; ଆପଣଙ୍କ ପକ୍ଷତଳେ ମୁଁ ସୁରକ୍ଷିତ ଆଶ୍ରୟ ପାଏ, ଆପଣ କଦାପି ମୋ ପାର୍ଶ୍ୱ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ ନାହିଁ।

ପ୍ରାକ୍-ଘୋଷା 2

ତେଣୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ସ୍ଥିର କରେ, ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମୋର ପରମେଶ୍ୱର; ଆପଣ ସମଗ୍ର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସ୍ରଷ୍ଟା, ମୁଁ ଜାଣେ, ମୋର ସାହାଯ୍ୟ କେବଳ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଆସେ; ମୁଁ ପରିବେଷ୍ଟିତ (x2)

ସେତୁ

ପରିବେଷ୍ଟିତ, ପରିବେଷ୍ଟିତ, ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମର ପବିତ୍ର ବେଷ୍ଟନୀ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ
ପରିବେଷ୍ଟିତ (x4)

ଜୀବନ ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ

ଗୀତସଂହିତା 63

ଏପିସି ମ୍ୟୁଜିକ୍ (apcmusic.org)

ପଦ 1

ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଏହି ଶୁଷ୍କ ଓ ଶୂନ୍ୟ ଧୂଳିମୟ ପ୍ରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟାକୁଳ ଓ ଅତିଶୟ ତୃଷାର୍ତ୍ତ; ଆପଣ ହିଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶୈଳ ଓ ପରମ ଆଶ୍ରୟ। ହେ ଈଶ୍ୱର, ଆପଣଙ୍କ ସତ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରାଣ କ୍ଷୁଧିତ, ଯେବେ ଆମ୍ଭର ଶକ୍ତି କ୍ଷୟ ହୁଏ, ଆମ୍ଭର ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରେ।

ଘୋଷା

କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ଏହି ଜୀବନ ଅପେକ୍ଷା ଅତିଶୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣଙ୍କଠାରେ ହିଁ ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଅଭାବ ପରିତୃପ୍ତ ହୁଏ; ତେଣୁ ଆମ୍ଭର ଓଷ୍ଠାଧର ନିରନ୍ତର ଆପଣଙ୍କ ଯଶ ଗାନ କରେ, ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ହସ୍ତ ଉଠାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ; ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ଏହି ନଶ୍ୱର ଜୀବନ ଅପେକ୍ଷା ଅତି ମହାନ।

ପଦ 2

ଆରାଧନା ମଧ୍ୟରେ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣଙ୍କ ମହିମାମୟ ଶ୍ରୀମୁଖ ଦର୍ଶନ କରୁ, ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପ୍ରଭାବରେ ଆମ୍ଭେ ନିର୍ବାକ ଓ ବିସ୍ମିତ ହୋଇ ଦଣ୍ଡାୟମାନ; ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ ଅନନ୍ତକାଳ ଆପଣଙ୍କ ପବିତ୍ର ନାମର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବୁ, ଆପଣଙ୍କ ଅତୁଳନୀୟ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଆମ୍ଭେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଛୁ ଓ ଆମ୍ଭର ଭୟ ଦୂର ହୋଇଛି।

ସେତୁ

ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଆପଣ ହିଁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ଆପଣଙ୍କ ସେହି ଅଟଳ ଓ ସ୍ଥିର ପ୍ରେମ ସହିତ, ଏ ଜଗତର କୌଣସି ବସ୍ତୁ ତୁଳନୀୟ ନୁହେଁ।

ସୂଚୀପତ୍ର

ମୁଖବନ୍ଧ

1. ଅନନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା 1

2. ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରେମ 17

3. ଆମ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱରୂପ 30

4. ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା 43

5. ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହିବା 62

6. ଶୃଙ୍ଖଳିତ କରୁଥିବା ପ୍ରେମ 77

7. ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କର ଅନୁକରଣ କରିବା 84

ମୁଖବନ୍ଧ

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବା ଉପଲବ୍ଧି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ ।

ବାଇବଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନେକ ଦିଗକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରେ। ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି ଜଣେ ପିତାଙ୍କ ସ୍ୱରୂପ। ପରମେଶ୍ୱର ଆମର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଅଟନ୍ତି। ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ "ଆମର ପିତା" ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରିବାକୁ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି। ବାଇବଲ ଆମ ପ୍ରତି ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଏହି ପୁସ୍ତକଟି ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଉପରେ ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ ଅଟେ। ଆମ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ଆମର ବୋଧଶକ୍ତି, ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କିପରି ପ୍ରେମ କରୁ, ନିଜକୁ କିପରି ପ୍ରେମ କରୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ପ୍ରେମ କରୁ, ସେହି ସବୁକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ।

ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞା ହେଉଛି ଆମର ସମସ୍ତ ସାମର୍ଥ୍ୟ ସହିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା । ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଉଛି ନିଜକୁ ପ୍ରେମ କଲା ପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା । ଆମେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ କାରଣ ସେ ପ୍ରଥମେ ଆମକୁ ପ୍ରେମ କରିଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ କେତେ ଭଲ ପାଇଛନ୍ତି ତାହା ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଉପଲବ୍ଧି କରୁ, ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର ପ୍ରେମ ସେତେ ଗଭୀର ହୁଏ। ସେ ଆମକୁ କେତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ତାହା ବୁଝିବା ଦ୍ୱାରା, ଆମେ ନିଜକୁ ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖୁ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ନିଜକୁ ପ୍ରେମ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ କରିପାରୁ । ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ କେତେ ମୂଲ୍ୟବାନ ମନେ କରନ୍ତି ତାହା ଯେତେବେଳେ ଆମେ ବୁଝିପାରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ନିଜକୁ ଆଦର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରୁ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ନିଜର ମୂଲ୍ୟ ବୁଝୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଓ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇପାରୁ ।

ସାଧାରଣତଃ, ଆମେ ନିଜ ସହିତ ଯେପରି ବ୍ୟବହାର କରୁ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ସମ୍ପର୍କ ରଖୁ । ଯଦି ଆମେ ନିଜର ସମାଲୋଚନା କରୁ ବା ନିଜକୁ ଦୋଷୀ ମନେ କରୁ, ତେବେ ଆମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କରିଥାଉ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ଆମର ବୋଧଶକ୍ତି, ଆମକୁ ନିଜ ପ୍ରତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ନକାରାତ୍ମକ ମନୋଭାବରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥାଏ ।

ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଃସର୍ତ୍ତ ଓ ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପିତାଙ୍କ ସେହି ଅଗାଧ ପ୍ରେମର ମହାନ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଓ ନିଦର୍ଶନ ହେଉଛି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କ୍ରୁଶ । ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରୁ, ବିଶ୍ୱାସ କରୁ, ଗ୍ରହଣ କରୁ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରେମରେ ଆଶ୍ରୟ ପାଉ, ସେତେବେଳେ ଜୀବନର ସବୁକିଛି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଏ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ କରୁ, ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭଗ୍ନ ଅବସ୍ଥା ଓ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତି ପାଉ । ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହିଭଳି ପ୍ରେମ କରୁ ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମ ପାଇଅଛୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ଚିତ୍ତରେ ପ୍ରେମ କରୁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ଆହ୍ୱାନ ଏବଂ ଅନ୍ଧକାରର ଶକ୍ତିକୁ ପରାଜିତ କରି ଜଣେ 'ମହାଜୟୀ' ଭାବରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁ ।

ଏହି ପୁସ୍ତକ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଜାଣିବା ଏବଂ ତାହା ଉପଲବ୍ଧି କରିବାର ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ପଥରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରସର କରାଏ । ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ସାହଜନକ ଅଭିଯାନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତୁ—ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଅସୀମ ଓ ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରେମର ଗଭୀରତା ମଧ୍ୟକୁ ଏକ ଅପୂର୍ବ ଯାତ୍ରା ।

ଈଶ୍ୱର ଆଶିର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ!

ଆଶିଷ୍ ରାଇଚୁର୍

1
ଅନନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା

ମାଥିଉ 6:9
ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର,
ହେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା, ତୁମ୍ଭ ନାମ ପବିତ୍ର ବୋଲି ମାନ୍ୟ ହେଉ।

ପବିତ୍ର ବାଇବଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱରୂପର ଅନେକ ଦିଗକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରେ । ସେହି ସମସ୍ତ ଗୁଣାବଳୀ ମଧ୍ୟରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ ଦିଗ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ପିତୃତ୍ୱ । ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା" ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ପରମେଶ୍ୱର ପିତାଙ୍କୁ ସୂଚାଇବା ପାଇଁ ଅନେକ ସମୟରେ "ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା" ଶବ୍ଦଟି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ।

ଏହି ଅନନ୍ତ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, ସର୍ବଜ୍ଞ, ସର୍ବବ୍ୟାପୀ, ସ୍ୱୟଂଭୂ ଏବଂ ଅନାଦି ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ହେବାକୁ ଅଭିଳାଷ ରଖନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚମତ୍କାର ଓ ବିସ୍ମୟକର । ଜଣେ ପିତା ଭାବରେ, ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଏକ ବିଶାଳ ପରିବାର ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଅନେକ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହି ପରିବାର ନିଜର ନାମ ଓ ପରିଚୟ କେବଳ ତାଙ୍କରି ଠାରୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଲେଖିଛନ୍ତି, *"ଏନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିତୃକୁଳ ନାମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ତାହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ମୁଁ ଜାନୁପାତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି,"* (ଏଫିସୀୟ 3:14,15)।

ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱୟଂଭୂ ଏବଂ ସର୍ବସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହନ୍ତି । ତଥାପି, ନିଜର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଂକଳ୍ପ ଓ ଅଭିଳାଷରେ, ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ନିଜର "ପୁତ୍ର" ଓ "କନ୍ୟା"

ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେ, ଯେପରି ସେ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ହୋଇପାରିବେ ।

ସେ ନିଜକୁ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥିତିରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ପିତା ଭାବରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ରୂପେ ପାଇବାକୁ ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଅନ୍ତି । ଏହି ଅର୍ଥରେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ''ଆବଶ୍ୟକ'' କରନ୍ତି । ସେ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜାଣୁ ଏବଂ ପିତା ରୂପେ ତାଙ୍କଠାରେ ପରମାନନ୍ଦ ଉପଲବ୍ଧି କରୁ ।

1 ଯୋହନ 4:8
... ଈଶ୍ୱର ପ୍ରେମମୟ।

ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ବାଇବଲ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରେମ ସ୍ୱରୂପ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରେମମୟ । ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ କିପରି ନିଃସର୍ତ୍ତ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ସୀମାହୀନ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେହି ସ୍ନେହ ଅତୁଳନୀୟ । ଏହା ହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ କରିବାର ପଦ୍ଧତି।

ସାଧାରଣତଃ, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ “ପିତା” ଶବ୍ଦଟି ଚିନ୍ତା କରୁ, ଆମ୍ଭେ ଏହାକୁ ଆମ୍ଭର ପାର୍ଥିବ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହ ଏବଂ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି କରିଥିବା ବ୍ୟବହାର ସହ ଯୋଡ଼ିଥାଉ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କର ନିଜ ପିତାଙ୍କ ସହ ଅତି ଉତ୍ତମ ଅନୁଭୂତି ଥାଇପାରେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ''ପିତା'' ଶବ୍ଦଟିକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ “ପିତା” ଶବ୍ଦଟି ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ବା ବିରକ୍ତିକର ହୋଇପାରେ । ପାର୍ଥିବ ପିତାଙ୍କ ସହ ଅନୁଭୂତି କଷ୍ଟଦାୟକ ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ସ୍ମୃତିକୁ ଜାଗ୍ରତ କରୁଥିବା ଯେକୌଣସି ବିଷୟକୁ ଆମ୍ଭେ ଘୃଣା କରିପାରୁ ।

ଏହି ପୁସ୍ତକଟି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଯିଏ ଯେକୌଣସି ପାର୍ଥିବ ପିତାଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅତି ଉଚ୍ଚ, ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ । ପରମେଶ୍ୱର କଦାପି ଜଣେ ମନ୍ଦ ପାର୍ଥିବ ପିତାଙ୍କ ସଦୃଶ ନୁହନ୍ତି । ତେଣୁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜଣେ ପାର୍ଥିବ ପିତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କ ପାର୍ଥିବ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହ ଥିବା କୌଣସି ନକାରାତ୍ମକ ଅନୁଭୂତି ଯେପରି ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଓ ତାଙ୍କଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବାଧା ନ ଦିଏ । ଏହି

ଅଧ୍ୟୟନରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଜାଣିବା ଏବଂ ତାହା ଅନୁଭବ କରିବା । ଏହା ଜୀବନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପାନ୍ତରିତ କରେ । ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଆବିଷ୍କାର ଓ ଉପଲବ୍ଧି କରିବାରୁ ଆପଣଙ୍କୁ କୌଣସି ବିଷୟ ଯେପରି ବାରଣ ନ କରେ ।

ପରମେଶ୍ୱର ସମ୍ପର୍କଶୀଳ

ଯୋହନ 17:24

ହେ ପିତା, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଏ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସେଠାରେ ମୋହର ସହିତ ରହିବେ ଓ ଜଗତର ପତ୍ତନ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିଥିବାରୁ ମୋତେ ଯେଉଁ ମହିମା ଦେଇଅଛ, ମୋହର ସେହି ମହିମା ସେମାନେ ଯେପରି ଦେଖିବେ, ଏହା ମୋହର ଇଚ୍ଛା।

ଜଗତର ସ୍ଥାପନା ପୂର୍ବରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ, ତ୍ରିଏକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ତା ବା ଈଶ୍ୱରତ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଥିଲା। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ତା ପ୍ରେମମୟ ଥିଲା ଏବଂ ସର୍ବଦା ରହିବ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରେମ ଅଟନ୍ତି। ସେହି ଅନାଦି କାଳରୁ— ଅର୍ଥାତ୍ ଅନନ୍ତ ଅତୀତରୁ ପିତା, ବାକ୍ୟ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତୁଟ ପ୍ରେମ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା।

ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ସମ୍ପର୍କଶୀଳ ଅଟନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ କରାଯାଇପାରେ ।

ମାର୍କ 12:29-31

29ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପ୍ରଧାନ ଆଜ୍ଞା ଏହି, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଶୁଣ; ପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଈଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି;

30ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ, ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ, ସମସ୍ତ ମନ ଓ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଦେଇ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର।

31ଦ୍ୱିତୀୟଟି ଏହି, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀକି ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟ ପ୍ରେମ କର। ଏହି ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ଅପେକ୍ଷା ଆଉ କୌଣସି ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ଆଜ୍ଞା ନାହିଁ।

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞା ହେଉଛି—ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ହୃଦୟ, ପ୍ରାଣ, ମନ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଦେଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା । ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାପଡ଼େ

ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରାଯାଇପାରେ । ସେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରେମ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ ସେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି । ଆମ୍ଭର ପ୍ରେମ ତାଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ଏବଂ ସେ ତାହା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଷ୍କପଟ ହୃଦୟରେ ତାଙ୍କୁ ଚାହିଁ କହୁ, *"ପିତା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରେ," "ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରେ,"* କିମ୍ବା *"ହେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରେ,"* ସେତେବେଳେ ସେ ତାହା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରନ୍ତି ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କରି ସାଦୃଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟ । ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କଶୀଳ । ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମ କରିପାରୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେମ ପାଇ ମଧ୍ୟ ପାରୁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଆମ୍ଭେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛୁ । ପ୍ରେମ ପାଇବା ବା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଆମ୍ଭର ସୃଷ୍ଟି ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ପର୍କଶୀଳ ହୋଇଥିବାରୁ ଏବଂ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ, ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଆମ୍ଭେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ସ୍ନେହ, ମମତା, ପାଳନ-ପୋଷଣ, ଉତ୍ସାହ ଏବଂ ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇଥାଉ ।

ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଅସୀମ ଓ ନିଃସର୍ତ୍ତ ପ୍ରେମକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ କରିଛନ୍ତି

ଏଫିସୀୟ 1:4,5

[4]ଅର୍ଥାତ୍, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପବିତ୍ର ଓ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ହେଉ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଜଗତର ପତ୍ତନ ପୂର୍ବେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ;

[5]ପୁଣି, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ପୁତ୍ର କରିବାକୁ ଆପଣା ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମରେ ପୂର୍ବରୁ ନିରୂପଣ କଲେ।

ଏଫିସୀୟ 1:4,5 (ଦି ମେସେଜ ଇଂରାଜୀ ବାଇବଲ)

[4]ଜଗତର ସ୍ଥାପନା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ, ଯେପରି ତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପବିତ୍ର ହେଉ ।

[5]ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପରିବାରର ସନ୍ତାନ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । (ଏହି ଯୋଜନା କରିବାରେ ସେ କେତେ ଯେ ଆନନ୍ଦିତ ଥିଲେ!)

ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ଜଗତ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ମନୋନୀତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ପବିତ୍ର ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେବେ । ସେ ସଂକଳ୍ପ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପରିବାରରେ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କର ପିତା ହେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନାମରେ ନାମିତ କରିବେ । ଏହା *"ଆପଣା ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମରେ ପୂର୍ବରୁ ନିରୂପଣ କଲେ"* (ଏଫିସୀୟ 1:5) । ଏହା କରିବା ପାଇଁ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ହିଁ ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ।

ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ହୃଦୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଯାହା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଭିଳାଷ ହେଉଛି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ଭାବରେ ଏକ ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସହଭାଗିତା ରଖିବା, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଆମ୍ଭର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ହେବେ । ଜଗତର ସ୍ଥାପନା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଏହା ତାଙ୍କ ହୃଦୟର ପ୍ରଧାନ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା । ଏହା ହିଁ ଆମ୍ଭ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରକୃତ କାରଣ । ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇପାରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେହି ଅସୀମ ଓ ନିଃସର୍ତ୍ତ ପ୍ରେମର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବା ।

ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ ଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରେମ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ଭବ ହେଲା ।

ଭଲ ପାଇବାର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବା

ତଥାପି, ପାପ ଯୋଗୁଁ ଆମେ ଭଗ୍ନ ହୋଇଯାଇଛୁ। ପ୍ରେମ ପାଇବାର ଆମର ସାମର୍ଥ୍ୟ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବାର ଦକ୍ଷତା ମଧ୍ୟ ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଛି।

ପ୍ରେମ କରିବାର ଏବଂ ପ୍ରେମ ପାଇବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ, ଆମେ ଅଜାଣତରେ ଏପରି ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ଯାହା ଆମର ଆବେଗିକ ସତ୍ତାର ଚତୁପାର୍ଶ୍ୱରେ ପ୍ରାଚୀର ସଦୃଶ ଠିଆ ହୋଇଯାଏ। ଆମେ ନିଜକୁ ବୁଝାଇଥାଉ ଯେ ପ୍ରେମ ବିନା ମଧ୍ୟ ଆମେ ବଞ୍ଚିପାରିବା। ଆମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରତା ରକ୍ଷା କରୁ, ଲୋକଙ୍କୁ ନିଜ ଜୀବନରୁ ବାଦ୍ ଦେଉ ଏବଂ କାହାରି ସହ ଅତି ନିକଟତର ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁନାହିଁ। ଆମେ ନିଜକୁ ଆବେଗିକ ଭାବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ

କରିଦେଉ। ଯେତେବେଳେ ଏହି ମନୋଭାବ ବୈବାହିକ ଜୀବନରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୁଏ, ଆମେ ନିଜ ଜୀବନସାଥୀଙ୍କ ସହ ଆବେଗିକ ନିବିଡ଼ତା ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେଉ। ନିଜ ଚତୁପାର୍ଶ୍ୱରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷାମୂଳକ ପ୍ରାଚୀର ଥିବାରୁ ମାନସିକ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ହୋଇପଡ଼େ। ପୁଣି ଜଣେ ପିତା ଭାବରେ, ଆମେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପାର୍ଥିବ ସୁଖସୁବିଧା ଯୋଗାଇ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ, ଜଣେ ସ୍ନେହମୟ ପିତାର ମମତା ଓ ଆନ୍ତରିକ ଉଷ୍ମତା ପ୍ରକାଶ କରିପାରୁ ନାହିଁ। ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆମର ସନ୍ତାନମାନେ ପ୍ରକୃତ ନିଃସର୍ତ୍ତ ପ୍ରେମ ଓ ବାତ୍ସଲ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ବଢ଼ନ୍ତି।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଏହି ଯେ, ପ୍ରେମ କରିବାର ଏବଂ ପ୍ରେମ ପାଇବାର ଏହି ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଯୋଗୁଁ, ଆମେ ଜୀବନର ଅସାର ବା ଭୁଲ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସହ "ଆବେଗିକ ଭାବେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଯାଉ" । ଆମେ ନିଜର କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର, ବୃତ୍ତିଗତ ସଫଳତା, ପ୍ରସିଦ୍ଧି, ସୁନାମ, ଜନମାନସର ପ୍ରଶଂସା, ସାମାଜିକ ସ୍ୱୀକୃତି, ଅନ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିବା, ଅର୍ଥ ଏବଂ ପାର୍ଥିବ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରତି ଅହେତୁକ ଭାବେ ଆସକ୍ତ ହୋଇପଡୁ ।

ପ୍ରେମମୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ମନୋଭାବ

ଆମେ ନିଜର ଏହି ଭଗ୍ନ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ଥାଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ । ତଥାପି, ଆମ ଅନ୍ତରରେ ଅନେକ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ଏବଂ କୁସଂସ୍କାର ରହିଥାଏ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଆମର ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ଆମେ ପ୍ରାୟତଃ ଏହି ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିନ୍ତାଧାରା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ତାଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁ । ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ଏବଂ ବିପଥଗାମୀ ଚିନ୍ତାଧାରାଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱରୂପ ବା ଈଶ୍ୱରୀୟ ପ୍ରକାଶକୁ ବିକୃତ କରିଦିଏ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମର ଧାରଣା, ବୋଧଶକ୍ତି ଏବଂ ବୁଝାମଣା କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ, କଳଙ୍କିତ ଏବଂ ଅଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଏ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆମର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଅସୀମ ଓ ନିଃସର୍ତ୍ତ ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ଆଦରି ନେବାରେ ଆମେ ଅସମର୍ଥ ହେଉ । ଏହା ହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଆମର ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ବଡ଼ ଅନ୍ତରାୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅସୀମ ଓ ନିଃସର୍ତ୍ତ ପ୍ରେମକୁ ବୁଝିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା **ସାତୋଟି ଭ୍ରାନ୍ତ ମନୋଭାବ** (କୁସଂସ୍କାର) ସମ୍ପର୍କରେ ଆମେ ଏଠାରେ ଆଲୋଚନା କରିବା।

1) ଅପବ୍ୟୟୀ ପୁତ୍ର

ଏହିପରି ମାନସିକତା ବା ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜକୁ ସର୍ବଦା ଅଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ମନେକରନ୍ତି; ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କାହାରି ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆଦୌ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରେମମୟ ଏବଂ କ୍ଷମାଶୀଳ ପିତା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ହୋଇପଡ଼େ ।

ସେମାନେ ସର୍ବଦା ସେହି ଅପବ୍ୟୟୀ ପୁତ୍ର ସଦୃଶ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, ଯିଏ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଥିଲା, *"... ତୁମ୍ଭ ପୁଅ ବୋଲି ଡକାଯିବାର ମୁଁ ଆଉ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ; ମୋତେ ତୁମ୍ଭର ଜଣେ ମୂଲିଆ ପରି ରଖ।* " (ଲୂକ 15:19)

କୌଣସି ଅପରାଧ ବା ପାପ କଲେ ଅନୁତାପ କରିବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଶୁଭଲକ୍ଷଣ ଓ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ସର୍ବଦା ଏହି ଗ୍ଲାନିପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନସିକତା ମଧ୍ୟରେ ରହିଥାଉ । ପିତା ତ ସେହି ପୁତ୍ରର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନରେ ଆନନ୍ଦ ଉତ୍ସବ କରିଥିଲେ, ତାକୁ ଉତ୍ତମ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରାଇଥିଲେ, ତା' ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ମୁଦ୍ରିକା ପିନ୍ଧାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ମହାଭୋଜିର ଆୟୋଜନ କରିଥିଲେ; କାରଣ ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ପୁଣିଥରେ 'ପୁତ୍ର'ର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ନେଇ ଫେରିଆସୁ ।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଅନୁଭବ କରୁ ଯେ ଆମର ପାପଗୁଡ଼ିକ କିପରି ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା କ୍ଷମା କେତେ ମହାନ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ପ୍ରତିବଦଳରେ ତାଙ୍କୁ ନିଃସର୍ତ୍ତ ଭାବେ ପ୍ରେମ କରୁ। ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ସେହି ପାପିନୀ ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ପର୍କରେ କହିଥିଲେ, ଯିଏ ଅଶ୍ରୁପୂର୍ଣ୍ଣ ନୟନରେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା, *"ଏଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ଏହାର ଅନେକ ପାପ କ୍ଷମା ହୋଇଅଛି, କାରଣ ସେ ବହୁତ ପ୍ରେମ କଲା; କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ଅଳ୍ପ କ୍ଷମା ଦିଆଯାଏ, ସେ ଅଳ୍ପ ପ୍ରେମ କରେ।"* (ଲୂକ 7:47) । ଏହା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ଆମ ପାପର ସଂଖ୍ୟା କେତେ କିମ୍ବା ଆମେ କରିଥିବା ପାପର ପରିମାଣ କେତେ ବଡ଼, ବରଂ ଆମ ପାପ ଯୋଗୁଁ କି କ୍ଷତି ଘଟିଛି ଏବଂ ଆମକୁ କେତେ ପରିମାଣରେ କ୍ଷମା କରାଯାଇଛି, ତାହାର ବୋଧଶକ୍ତି ହିଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅକୁଣ୍ଠିତ ଏବଂ ଅପାର ପ୍ରେମର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଜାଗ୍ରତ

କରେ। ବହୁ ପରିମାଣରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ, ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଆମର ସମସ୍ତ ପ୍ରେମ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଜାଡ଼ି ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ। ସେ ତାହାହିଁ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ତାହାହିଁ ଅଭିଳାଷ କରନ୍ତି।

2) ଦାସତ୍ୱ ମନୋଭାବ

ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ସର୍ବଦା ଏକ ଦାସ ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ନିଜ ପରିଶ୍ରମରେ ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ; ସେମାନେ ନିଜକୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ସଫଳତା ପାଇଁ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ମନେକରନ୍ତି ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟରେ ନିଜକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ହୋଇପଡ଼େ, ଯିଏ ଆମକୁ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଆମକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆମକୁ ତାଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଓ *"ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ସହ-ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ"* (ରୋମୀୟ 8:17) ଭାବେ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି ।

ତଥାପି, ବାଇବଲ ଆମକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଆମଠାରୁ ଦାସ ସଦୃଶ ଆଚରଣ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ।

ରୋମୀୟ 8:15
କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଭୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦାସତ୍ୱ ଆତ୍ମା ପାଇ ନାହଁ, କିନ୍ତୁ ପୁତ୍ରତ୍ୱ ଆତ୍ମା ପାଇଅଛ; ତଦ୍ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଆବ୍ବା, ପିତଃ ବୋଲି ଡାକିଥାଉ।

ରୋମୀୟ 8:15 (କଣ୍ଟେମ୍ପୋରାରୀ ଇଂଲିଶ ଭର୍ସନ ଇଂରାଜୀ)
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଆମକୁ ଦାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରିବୁ । ବରଂ, ଆମେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେଉ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆମର 'ପିତା' ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରୁ ।

ରୋମୀୟ 8:15 (ଗୁଡ ନିଉସ ଟ୍ରାନ୍ସଲେସନ ଇଂରାଜୀ ବାଇବଲ)
ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦାସ କରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ; ବରଂ ସେହି ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ କରେ ଏବଂ ସେହି ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ "ପିତା! ହେ ମୋହର ପିତା!" ବୋଲି ଡାକୁ ।

ଗାଲାତୀୟ 4:4-7
4କିନ୍ତୁ କାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ, ଈଶ୍ବର ଆପଣା ନିକଟରୁ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ; ସେ ସ୍ତ୍ରୀଜାତ ହୋଇ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧୀନ ହେଲେ,
5ଯେପରି ସେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧୀନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି, ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁତ୍ରତ୍ୱ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ।
6ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁତ୍ର, ଏଥିସକାଶେ ଈଶ୍ବର ଆପଣା ନିକଟରୁ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ; ସେହି ଆତ୍ମା ଆବ୍ବା, ପିତଃ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି।
7ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ଦାସ ନୁହଁ, କିନ୍ତୁ ପୁତ୍ର, ପୁଣି ଯଦି ପୁତ୍ର, ତେବେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ।

3) ଅନାଥ ମନୋଭାବ

ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଏହିପରି ମାନସିକତା ଥାଏ, ସେମାନେ ନିଜକୁ ପିତୃହୀନ ଓ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ମନେକରନ୍ତି; ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କେବେ ପ୍ରେମ ପାଇନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା କେବେ ପାଇବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବେ ହେଲେ ନିଜକୁ କାହାର ଆପଣାର ବୋଲି ଅନୁଭବ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଭାବନ୍ତି ଯେ କେହି ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରେମମୟ ଓ ଯତ୍ନଶୀଳ ପିତା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ହୋଇପଡ଼େ ।

ଉପରେ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିବା ଉଭୟ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ପ୍ରମାଣ—ରୋମୀୟ 8:15 ଏବଂ ଗାଲାତୀୟ 4:4-7—ଏହା ବାରମ୍ବାର ଦୋହରାଇଥାଏ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ "ପିତା" ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରିବାକୁ ଅଭିଳାଷ କରନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ନିଜକୁ "ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନାଥ" ଭାବେ ଅନୁଭବ କରୁ ବା ସେହିପରି ଜୀବନ ବିତାଉ, ବରଂ ସେ ଚାହାନ୍ତି ଆମେ ତାଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରୁ ।

4) ସମାଜଚ୍ୟୁତ ବା ବାସନ୍ଦ ମନୋଭାବ

ଏହି ମାନସିକତାରେ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଏକ ଗଭୀର ଭାବନା ରହିଥାଏ; ସେମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖନ୍ତି ଏବଂ ନିଜକୁ ବାସନ୍ଦ, ଅଲୋଡ଼ା ବା ସମାଜଚ୍ୟୁତ ବୋଲି ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଏପରି

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ହୋଇପଡ଼େ, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଉପସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ୱାଗତ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିର୍ଭୟରେ ଓ ଅବାଧରେ ଆସିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି ।

ଏଫିସୀୟ 2:12,13,18

12 ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ, ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରଜାସତ୍ତ୍ୱ ରହିତ, ପ୍ରତିଜ୍ଞାଯୁକ୍ତ ନିୟମରେ ନିରଂଶ, ପୁଣି ଜଗତରେ ଭରସାହୀନ ଓ ଈଶ୍ୱରବିହୀନ ହୋଇଥିଲ, ଏହା ସ୍ମରଣ କର।

13 କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବେ ଦୂରରେ ଥିଲ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ନିକଟସ୍ଥ ହୋଇଅଛ।

18 କାରଣ ତାହାଙ୍କ ଦେଇ ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଭୟ ଏକ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପଥ ପାଇଅଛୁ।

ବାଇବଲ ଆମ ନିକଟରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦିଏ ଯେ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇପାରିଛୁ । ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଆମେ ଅବାଧ ପ୍ରବେଶାଧିକାର ପାଇଛୁ । ଆମେ ଆଉ ସମାଜଚ୍ୟୁତ ବା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ନୁହଁ; ବରଂ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଆମକୁ ସ୍ୱାଗତ କରାଯାଇଛି । ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ସିଂହାସନ ନିକଟକୁ ନିର୍ଭୟରେ ଆସିପାରିବା (ଏବ୍ରୀ 4:16) ।

5) ଅହଂକାରୀ ବଡ଼ ଭାଇ / ଭଉଣୀ ମନୋଭାବ

ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅହଂକାରର ଏକ ଭାବନା ରହିଥାଏ । ସେମାନେ ପ୍ରାୟତଃ ଏପରି ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ଯେ, "ମୁଁ କେବେ ପ୍ରେମ ଅନୁଭବ କରିନାହିଁ ଏବଂ ମୋର ପ୍ରେମର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।" ସେମାନେ ନିଜର କର୍ମ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରନ୍ତି, ଯେପରିକି "ମୁଁ ନିଷ୍ଠାବାନ, ମୁଁ ମୋର କାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବେ କରେ," ଇତ୍ୟାଦି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁକିଛି କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ହୋଇପଡ଼େ, ଯିଏ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବିଶ୍ରାମ ନେବାକୁ, ତାଙ୍କୁ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ପାଇ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି ।

ଅପବ୍ୟୟୀ ପୁତ୍ରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ସେହି ଅହଂକାରୀ ବଡ଼ ଭାଇ, ଯେତେବେଳେ ଶୁଣିଲା ଯେ ପିତା ତା'ର ବିପଥଗାମୀ ଭାଇର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନରେ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହା ସହ୍ୟ କରିପାରିଲା ନାହିଁ। ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ପୁତ୍ର ଭାବେ ନିଜର ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିଖୁଣ ଭାବେ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିବାର ଦାବି କରି ସେ ଅଭିଯୋଗ କଲା। ତଥାପି, ପିତାଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା କିଛି ଥିଲା, ସେସବୁ ତା'ର ହିଁ ଥିଲା। ସେହି ଛେଳିଛୁଆ, ମହୋତ୍ସବ ଏବଂ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଭୋଜନ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ପୁତ୍ର କେବେ ହେଲେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିନଥିଲା। ପିତା ଏବଂ ପରିବାର ସହିତ ତା'ର ସମ୍ପର୍କ କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା; ସେଥିରେ ସମ୍ପର୍କର ଆନନ୍ଦ, ପରିବାରର ସ୍ନେହ କିମ୍ବା ସେହି ଘରର ପୁତ୍ର ଭାବେ ମିଳୁଥିବା ସୌଭାଗ୍ୟର କୌଣସି ଅନୁଭୂତି ନଥିଲା।

ଲୂକ 15:29,30

29 ମାତ୍ର ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ଦେଖ, ଏତେ ବର୍ଷ ହେଲା ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଗୋଲାମ ପରି ଖଟିଆସିଅଛି, ପୁଣି କେବେ ହେଲେ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ କରି ନାହିଁ, ତଥାପି ମୋର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ସବ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କେବେ ହେଲେ ଛେଳିଛୁଆଟିଏ ସୁଦ୍ଧା ଦେଇ ନାହଁ;

30 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ଏହି ଯେଉଁ ପୁଅ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମ୍ଭର ସର୍ବସ୍ୱ ଖାଇ ଉଡ଼ାଇ ଦେଇଅଛି, ଯେତେବେଳେ ସେ ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ତାହା ପାଇଁ ମୋଟା ପଶୁଟି ମାରିଲ।

ମାର୍ଥା ଏବଂ ମରିୟମଙ୍କ ଘରକୁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପରିଦର୍ଶନର ଘଟଣା (ଲୂକ 10:38-42) ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଏକ ସମାନ ଧାରଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ । ମାର୍ଥା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା କରିବାରେ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ ଯେ, ସେ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିର ଆନନ୍ଦ ନେବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପ୍ରତି ଅବହେଳା କରିଥିଲେ । ମରିୟମ ସେହି ସମୟର ସୁଯୋଗ ନେଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଘରେ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଉପଭୋଗ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାର୍ଥା ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ । ମାର୍ଥାଙ୍କର ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତ ମନୋଭାବ ପ୍ରାୟତଃ ଆମକୁ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କ ପରି କଠୋର କରିଦିଏ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିର ଆନନ୍ଦ ଉପଭୋଗ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମକୁ ସମାଲୋଚନାତ୍ମକ ଓ ଦୋଷଦର୍ଶୀ କରାଇଥାଏ ।

ମାର୍କ 14:3-5

3 ଯୀଶୁ ବେଥନୀୟାରେ କୁଷ୍ଠୀ ଶିମୋନଙ୍କ ଗୃହରେ ଭୋଜନରେ ବସିବା ସମୟରେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଟାମାଂସୀ ତୈଳ ଆଣି ସେହି ପାତ୍ର ଭାଙ୍ଗି ତାହାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ

ଢାଳିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

4 କିନ୍ତୁ କେତେକ ଲୋକ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, ତେଳ କାହିଁକି ଏପରି ନଷ୍ଟ ହେଲା?

5 ଏହି ତେଳ ତ ଦେଢ଼ଶହ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ କରାଯାଇ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା। ତେଣୁ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କୁ ଭର୍ତ୍ସନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

6) ଆହତ ମନୋଭାବ / କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ହୃଦୟ

ଏମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହିଭଳି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ବୋଧହୁଏ ଏକାଧିକ ବାର, ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ନିଜ ଭିତରେ ଗଭୀର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ କ୍ଷତ ବହନ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ସେମାନେ କେବେ ହେଲେ କାହାକୁ ନିଜକୁ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ନିଜେ ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପୁନର୍ବାର ଆଘାତ ପାଇବାର ଭୟ ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ କେବଳ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ଏବଂ ପ୍ରେମ ପାଇବାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି । କେତେକ ସମୟରେ, ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ବିଶେଷ କରି ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସେହି ଆଘାତ ଦେଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଦେଖାଯାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅକ୍ଷମା, ଘୃଣା ଏବଂ କ୍ରୋଧର ଭାବନା ମଧ୍ୟ ମନରେ ରଖିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ହୋଇପଡ଼େ, ଯିଏ କୌଣସି ଅଭିସନ୍ଧି ବା ମନ୍ଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିନା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯିଏ କେବେ ହେଲେ କୌଣସି କଷ୍ଟଦାୟକ ବା କ୍ଷତିକାରକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ । ଆମ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ହୋଇଥାଏ ।

ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କର କ୍ରମାଗତ ବିଫଳତା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ଅକ୍ଷୟ ଓ ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ।

ଯିରିମୀୟ 31:3

ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁରାତନ କାଳରେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, ହଁ, ଆମ୍ଭେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରେମରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରି ଆସିଅଛୁ, ଏହେତୁ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣାରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିଅଛୁ।

ପରମେଶ୍ୱର ଚାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଜାଣୁ, ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ସର୍ବୋପରି ଏବଂ

ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଏବଂ କୌଣସି ଜିନିଷ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

7) ଆତ୍ମ-ସମାଲୋଚନାତ୍ମକ ମନୋଭାବ / ନିଜକୁ ଦୋଷାରୋପ କରିବାର ମାନସିକତା

ଆତ୍ମ-ସମାଲୋଚନାତ୍ମକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହିମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ବା ଦୋଷଦର୍ଶୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା ପ୍ରାୟତଃ ଏହିପରି ଥାଏ ଯେ, *"ମୁଁ ଭଲ ନୁହେଁ, ମୁଁ ନିଜ ପାଇଁ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିମ୍ବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ କେବେ ହେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ..."* । ଏହି କାରଣରୁ, ସେମାନେ ସ୍ୱୀକୃତି ଓ ସମ୍ମାନ ପାଇବା ପାଇଁ ନିଜକୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଧ କରନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ମଧ୍ୟକୁ ଠେଲି ଦିଅନ୍ତି । କେତେକ ସମୟରେ, ଏହା ଭୟ ଦ୍ୱାରା ଚାଳିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ନିଜକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଲୋକେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଓ କୌଶଳରେ ପରିଚାଳିତ ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ, ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ନିଜ ପ୍ରତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଟୁ ସମାଲୋଚନାର ଏକ ବିଷାକ୍ତ ଚେର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହାନ ପ୍ରେମ ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଚୁର ଅନୁଗ୍ରହରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ହୋଇପଡ଼େ । ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ଯେପରି ଅଛୁ ସେପରି ହିଁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ ଯାହାର ଯୋଗ୍ୟ ନାହୁଁ, ତାହା ମଧ୍ୟ ସେ ନିଜ ପ୍ରେମରୁ ଆମକୁ ଦେଇଥାନ୍ତି—ଏହି କଥାଟିକୁ ବୁଝିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ହୋଇଥାଏ । ଏହି ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ସହିତ ଆଦୌ ମେଳ ଖାଏ ନାହିଁ !

ତଥାପି, ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଆମକୁ ଏପରି ଏକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ, ଯିଏ ଆମ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ମହାନ, ଅତୁଳନୀୟ ଓ ସର୍ତ୍ତହୀନ ପ୍ରେମ ହେତୁ ଦୟାରେ ଧନବାନ ଏବଂ ପ୍ରଚୁର ଅନୁଗ୍ରହରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ।

ଏଫିସୀୟ 2:4,5

[4] ମାତ୍ର ଏପରି ଅପରାଧରେ ମୃତ ହେଲେ ହେଁ ଦୟାସାଗର ଯେ ଈଶ୍ୱର, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମହା ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମ କଲେ,

[5] ସେଥିସକାଶେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ସଜୀବ କରିଅଛନ୍ତି- ଅନୁଗ୍ରହରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଆମକୁ କେଉଁ ବିଷୟ ବାଧା ଦେଉଛି

ଆସନ୍ତୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖିବା, ଆମେ ଏହିପରି କୌଣସି ଭ୍ରାନ୍ତ ମନୋଭାବ (ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭୁଲ୍ ଧାରଣା) କୁ ଜାବୁଡ଼ି ଧରିଛୁ କି, ଯାହା ପ୍ରକୃତରେ ଆମକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜଣେ ପ୍ରେମମୟ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଭାବେ ଚିହ୍ନିବାରେ ଏବଂ ଆମ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସର୍ତ୍ତହୀନ ଓ ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବାଧା ଦେଉଛି।

1) **ଅପବ୍ୟୟୀ ପୁତ୍ର:** ଅପବ୍ୟୟୀ ପୁତ୍ରକୁ ସେ କୁହନ୍ତି, *"ତୁମ୍ଭେ ପାପୀ ଥିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛି।"*

2) **ଦାସତ୍ୱ:** ଦାସକୁ ସେ କୁହନ୍ତି, *"ଜଗତ ପତ୍ତନ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ମୋର ପୁତ୍ର କିମ୍ବା କନ୍ୟା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲି।"*

3) **ଅନାଥ:** ଅନାଥକୁ ସେ କୁହନ୍ତି, *"ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣା ପରିବାରରେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲି।"*

4) **ପରିତ୍ୟକ୍ତ:** ପରିତ୍ୟକ୍ତ (ବା ସମାଜରୁ ବାସନ୍ଦ) ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେ କୁହନ୍ତି, *"ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏତେ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କରେ ଏବଂ ନିଜର ଏତେ ନିକଟରେ ଚାହେଁ ଯେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଣି ମୋର ଠିକ୍ ପାଖରେ ବସାଇଛି।"*

5) **ଅହଂକାରୀ ବଡ଼ ଭାଇ:** ଅହଂକାରୀ ବଡ଼ ଭାଇ ବା ନିଜକୁ ଧାର୍ମିକ ମନେକରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେ କୁହନ୍ତି, *"କେବଳ ମୋର ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କର, ଏହା ସର୍ବଦା ସେଠାରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି।"*

6) **ଆହତ:** ଆହତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେ କୁହନ୍ତି, *"ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଘାତ ଦେଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ମନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଅତି ମଙ୍ଗଳମୟ ଏବଂ ତୁମ୍ଭକୁ କଷ୍ଟ ଦେବା ପାଇଁ ଅତି କୋମଳ ଅଟେ।"*

7) **ଆତ୍ମ-ସମାଲୋଚନାତ୍ମକ:** ଆତ୍ମ-ସମାଲୋଚନାତ୍ମକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେ କୁହନ୍ତି, *"ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରେ କାରଣ ମୁଁ ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରେମ ଅଟେ। ନିଜକୁ ଦୋଷୀ ମନେ କର ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୋଷୀ କରୁନାହିଁ।"*

ଆସନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବା ସହ ତାହାଙ୍କର ସେହି ଅସୀମ ଓ ସର୍ତ୍ତହୀନ ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେମିତ ହେବାର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ପୁନର୍ବାର ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ମିନତି କରିବା।

ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହିଁ ତାହାଙ୍କର ଅପାର ଓ ଅସୀମ ପ୍ରେମର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ଗଠନ କରିଛନ୍ତି। ତାହାଙ୍କର ସେହି ଅହେତୁକ ପ୍ରେମ ହିଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ହେବାର ଗୌରବ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛି। ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ହେଉଛନ୍ତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଏବଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛୁ ତାହାଙ୍କର ନିଜର ସନ୍ତାନ।

1 ଯୋହନ 3:1କ
"ଦେଖ, ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିପ୍ରକାର ପ୍ରେମ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବୁ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା ହିଁ ଅଟୁ।"

1 ଯୋହନ 3:1କ (ଦି ମେସେଜ ଇଂରାଜୀ ବାଇବଲ)
"ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କେଡ଼େ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରେମ ବିସ୍ତାର କରିଛନ୍ତି! ତାହାକୁ କେବଳ ଦେଖ— ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବୋଲାଇଅଛୁ।"

ପ୍ରତିଫଳନ

1) ଈଶ୍ୱର ଜଣେ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଈଶ୍ୱର ହେବାର ସତ୍ୟତା ଉପରେ ଅନୁଚିନ୍ତନ କରନ୍ତୁ— ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ ଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରେମ ହେତୁ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା।

2) ସାତୋଟି ଭ୍ରାନ୍ତ ମନୋଭାବ (ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା) ଯାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଥାଇପାରେ, ତାହାର ସମୀକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିପରି ପ୍ରଭାବିତ କରେ, ତାହା ଦେଖନ୍ତୁ।

3) ଏହି ସାତୋଟି ଭ୍ରାନ୍ତ ମନୋଭାବ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି କଣ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ମେଳ ଖାଉଛି (ଆପଣ ନିଜକୁ ସେଥିରେ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛନ୍ତି)? କିଛି ସମୟ

ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଏହିସବୁକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାନରେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ସତ୍ୟତାକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ, ଯେପରି ଆପଣ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରି ସମ୍ପର୍କ ରଖିପାରିବେ।

4) ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକ ପୁତ୍ର କିମ୍ବା କନ୍ୟା ଭାବେ ଦେଖିବା ସମୟରେ ଆପଣଙ୍କ ମନର ଚିନ୍ତା / ଭାବନାଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖନ୍ତୁ; ଜଣେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କି ତାହାଙ୍କର ଅସୀମ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତହୀନ ପ୍ରେମର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଅଟେ।

5) ସୁସମାଚାରଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ସେହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼ନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ "ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା" (ମାଥିଉ 6:14,26,32; ମାଥିଉ 15:13; ମାଥିଉ 18:35; ଲୂକ 11:13) ଏବଂ "ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିବା ପିତା" (ମାଥିଉ 5:16,45,48; ମାଥିଉ 6:1,9; ମାଥିଉ 7:21; ମାଥିଉ 12:50; ମାଥିଉ 18:19; ମାର୍କ 11:25,26) ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି। ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଗଭୀର ଭାବେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଜୀବନର ଏହି ଦୈନନ୍ଦିନ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକରେ ଆପଣ କିପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରି ସମ୍ପର୍କ ରଖିପାରିବେ, ସେ ବିଷୟରେ ଅନୁଚିନ୍ତନ କରନ୍ତୁ।

2
ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରେମ

ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଅତୁଳନୀୟ ମହାନତା

ଏଫିସୀୟ 3:17-19

17 ପୁଣି, ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବାସ କରନ୍ତି,

18 ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମରେ ବଦ୍ଧମୂଳ ଓ ଦୃଢ଼ ରୂପେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମ, ତାହା ଜ୍ଞାତ ହୁଅ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସାଧୁଙ୍କ ସହିତ ସେଥିର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ, ଉଚ୍ଚତା ଓ ଗଭୀରତା ବୁଝିବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ,

19 ଆଉ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅ।

ଏଫିସୀୟ 3:17-19 (ଅମ୍ପ୍ଲିଫାଏଡ ବାଇବଲ ଇଂରାଜୀ ବାଇବଲ)

17 ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବାସ କରନ୍ତି। ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମରେ ଗଭୀର ଭାବେ ବଦ୍ଧମୂଳ ଓ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ,

18 ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ଲୋକଙ୍କ (ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ) ସହିତ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମର ପ୍ରସ୍ଥ, ଦୀର୍ଘତା, ଉଚ୍ଚତା ଓ ଗଭୀରତା ବୁଝିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ହୁଅ [ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ, ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅନୁଭବ କରି];

19 ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେହି ପ୍ରେମକୁ [ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭୂତି ମାଧ୍ୟମରେ, ବ୍ୟବହାରିକ ଭାବେ] ଜାଣିପାର, ଯାହା କେବଳ [ଅନୁଭୂତିହୀନ] ଜ୍ଞାନକୁ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଅତିକ୍ରମ କରେ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ [ଆପଣାର ସମଗ୍ର ସତ୍ତାରେ] ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାର [ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଜୀବନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅନୁଭୂତି ପାଇପାର, ଏବଂ ସ୍ୱୟଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପ୍ଲାବିତ ହୋଇପାର]।

ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଅନୁସାରେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିକୁ ଆଣିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ତାହାଙ୍କର ସେହି ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରେମରେ ଗଭୀର ଭାବେ ବଦ୍ଧମୂଳ (ଏକ ସୁଦୃଢ଼ ବୃକ୍ଷ ସଦୃଶ) ଏବଂ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ (ଏକ ଶକ୍ତ ଭିତ୍ତିଭୂମି ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରାସାଦ ସଦୃଶ) ହୋଇପାରିବା।

ଉକ୍ତ 18 ଓ 19 ପଦରେ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ କେବଳ ବୌଦ୍ଧିକ ସ୍ତରରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ତଥା ଅନୁଭୂତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ମାଧ୍ୟମରେ "ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା" ଏବଂ "ଜାଣିବା" ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି। ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷାରେ "ହୃଦୟଙ୍ଗମ" ଶବ୍ଦର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି—"ଆଗ୍ରହର ସହ ଗ୍ରହଣ କରିବା, ଆପଣାର କରିବା, ଅଧିକାର କରିବା ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭୂତି ଦ୍ୱାରା ଜାଣିବା।" ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଏହା ହିଁ ଚାହାନ୍ତି ଯେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ତାହାଙ୍କର ସେହି ସର୍ତ୍ତହୀନ ପ୍ରେମର ଅତୁଳନୀୟ ମହାନତାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଜୀବନର ବ୍ୟବହାରିକ ଅନୁଭୂତି ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଜାଣିପାରୁ।

ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମର ପ୍ରସ୍ଥ, ଦୀର୍ଘତା, ଉଚ୍ଚତା ଓ ଗଭୀରତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅତୁଳନୀୟ ଅଟେ (ଏଫିସୀୟ 3:18)।

- **ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମର ପ୍ରସ୍ଥ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ବ୍ୟାପିଛି:**

  "କାରଣ ଈଶ୍ବର ଜଗତକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ..." (ଯୋହନ 3:16) ।

- **ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଦୀର୍ଘତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂରକୁ ଚାଲିଯାଇଥିବା ସଦୂର ବ୍ୟକ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ:**

  "ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ମେଷଗଣ ତୁଲ୍ୟ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଅଛୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ବାଟଆଡ଼େ ଫେରିଅଛୁ; ଆଉ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅପରାଧ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତାଇଅଛନ୍ତି।" (ଯିଶାଇୟ 53:6) ।

- **ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଗଭୀରତା ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜକୁ ନିକ୍ଷେପ କରିଥିବା ନିମ୍ନତମ ପାତାଳର ଗହ୍ୱର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଭୀର:**

  "ଅତଏବ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିତ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି," (ଏବ୍ରୀ 7:25) ।

- **ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଉଚ୍ଚତା ସୁଦୂର ସ୍ୱର୍ଗମଣ୍ଡଳ ସଦୃଶ ଉଚ୍ଚ:**

  "ପୁଣି, ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାପିତ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଉପବେଶନ କରାଇ ଅଛନ୍ତି," (ଏଫିସୀୟ 2:6)।

- **ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ସମୟାତୀତ, ଅନନ୍ତ ଓ ଅକ୍ଲାନ୍ତ:**

  "..., ହଁ, ଆମ୍ଭେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରେମରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରି ଆସିଅଛୁ, ଏହେତୁ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣାରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିଅଛୁ" (ଯିରିମୀୟ 31:3) ।

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କ୍ରୁଶ —ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରେମର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି

ଯୋହନ 3:16,17

16 କାରଣ ଈଶ୍ୱର ଜଗତକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ, ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ, ଯେପରି ଯେକେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ।
17 ଯେଣୁ ଜଗତର ବିଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱର ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ ନ କରି, ଜଗତ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ।

ରୋମୀୟ 5:8

କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପୀ ଥିବା ସମୟରେ ସୁଦ୍ଧା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ସେଥିରେ ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ପ୍ରେମ ସପ୍ରମାଣ କରୁଅଛନ୍ତି।

1 ଯୋହନ 4:9,10

9 ଏଥିରେ ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ଯେ, ସେ ଆପଣାର ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ।
10 ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲୁ, ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ, ପୁଣି ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ସ୍ୱରୂପ କରି ପଠାଇଲେ; ଏଥିରେ ତ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ।

ପବିତ୍ର ବାଇବେଲ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହାନ ପ୍ରେମର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଓ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କ୍ରୁଶ ଆଡ଼କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ। ଅନେକ ସମୟରେ, ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ତାହା ଜାଣିବା ବା ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଗତିକ ତଥା କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ବିଷୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଉ। ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜର ଶିକ୍ଷାଗତ କିମ୍ବା ବୃତ୍ତିଗତ ଜୀବନରେ ସଫଳତା ହାସଲ କରୁ, ତେବେ ଏହାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମର ଏକ ସଙ୍କେତ ବୋଲି ଧରିନେଉ। ଅପରପକ୍ଷରେ, ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ସଫଳ ହୋଇପାରୁ ନାହୁଁ, ତେବେ ଈଶ୍ୱର ହୁଏତ କୌଣସି କାରଣରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧିତ କିମ୍ବା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାବିଥାଉ। ମାତ୍ର ବାଇବେଲ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ, ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାଣଦାନ

କରିବାକୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରି ଆପଣା ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ ତଥା ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି। ଏଣୁ, ଯେତେବେଳେ ବି ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଏକ ସଙ୍କେତ ବା ପ୍ରମାଣ ଚାହୁଁ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଏବଂ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା କରିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ହିଁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପୀ ଥିଲୁ। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ କରିଦେଇଥିଲା। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନର୍କ ଆଡ଼କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବା ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଉଥିଲା। ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୟତାନର ଅଧୀନରେ ଥିଲୁ। ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରି ସମଗ୍ର ମାନବଜାତିର ପାପର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟ ପରିଶୋଧ କଲେ ଏବଂ ପାପ, ଶୟତାନ, ନର୍କ ଓ କବର ଉପରେ ବିଜୟ ହାସଲ କଲେ। ସେ ମହିମାମୟ ଭାବେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ କରି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାନବ ସନ୍ତାନ ଯେପରି କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ, ପାପ ଓ ଶୟତାନର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବାରରେ ସାମିଲ ହୋଇପାରିବେ, ସେଥିପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସେ ସମାପ୍ତ କଲେ। ଉକ୍ତ ମହତ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇସାରିଛି! ଏହା ପ୍ରେମର ଏକ ସ୍ୱତଃସ୍ଫୂର୍ତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହା ସ୍ୱୟଂ ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ପାଦନ କଲେ। ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କ୍ରୁଶ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଅସୀମ ପ୍ରସ୍ଥ, ଦୀର୍ଘତା, ଗଭୀରତା ଓ ଉଚ୍ଚତା—ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଅତୁଳନୀୟ ମହାନତାକୁ ଦର୍ଶାଏ। ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ଏତିକି ବାକି ରହିଛି ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେହି ସମାପ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ସେହି ସିଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟର ଆଧାରରେ ନିଜ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରନ୍ତୁ।

- ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଏତେ ପ୍ରଶସ୍ତ ଯେ, ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ।
- ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଏତେ ଦୀର୍ଘ ଯେ, ଏହା ସବୁଠାରୁ ଦୂରରେ ଥିବା ପାପୀ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚିପାରେ।
- ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଏତେ ଗଭୀର ଯେ, ଏହା ନିମ୍ନତମ ସ୍ଥାନର ପାତାଳ ଗହ୍ୱର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ।

- ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ଯେ, ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୟଂ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ନିକଟକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉନ୍ନୀତ କରାଏ।

କ୍ରୁଶ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସିଦ୍ଧ ପ୍ରେମ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରେ

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ କେବଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରି ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସୁସ୍ଥ ଓ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

ଯିଶାଇୟ 53:5
ମାତ୍ର ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ ନିମନ୍ତେ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ହେଲେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ନିମନ୍ତେ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତିଜନକ ଶାସ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରହାରରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହେଲୁ।

ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପର ମୂଲ୍ୟ ପରିଶୋଧ କଲେ। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଶାନ୍ତି ଆଣିବା ପାଇଁ ସେ ସେହି ଯାତନା (ଦଣ୍ଡ) ଭୋଗ କଲେ। ଏବ୍ରି ଭାଷାରେ ଶାନ୍ତିକୁ *'ଶାଲୋମ୍'* କୁହାଯାଏ, ଯାହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା, ସୁସ୍ଥତା ଏବଂ ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ମଙ୍ଗଳ। ସେ ନିଜ ଶରୀରରେ ବହନ କରିଥିବା କ୍ଷତଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ରୋଗରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ କରିଅଛୁ (ମାଥିଉ 8:16,17)।

କ୍ରୁଶ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହି ସିଦ୍ଧ ପ୍ରେମକୁ ବିସ୍ତାରିତ କରନ୍ତି। ଏହା ସହିତ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସୁସ୍ଥ ଓ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସେହି ସିଦ୍ଧ ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ସିଦ୍ଧ ପ୍ରେମ ବାଣ୍ଟିପାରିବା।

ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ତାହାଙ୍କର ସେହି ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଉ। ଆମ୍ଭେମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିପାରୁ ଯେ ଈଶ୍ବର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଆମ୍ଭ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେତେ ଗଭୀର ଭାବେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି। ଏହିପରି ଭାବେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରେମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ପ୍ରେମ ଦେବାର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତି।

ତାହାଙ୍କର ମହାନ ପ୍ରେମ ହେତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପୂର୍ବ ଦୟା ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ରହିଅଛି

ଏଫିସୀୟ 2:1-7

[1] ଏହି ସଂସାରର ଭାବ ଅନୁସାରେ, ପୁଣି ଆକାଶ-ମଣ୍ଡଳ ରାଜ୍ୟର ଅଧିପତି,

[2] ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ଏବେ ହେଁ ଅନାଜ୍ଞାବହ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଅଛି, ତାହାର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରେ ଆଚରଣ କରି ଅପରାଧ ଓ ପାପରେ ମୃତ ଥିଲ;

[3] ସେହି ଅନାଜ୍ଞାବହ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷ ଅନୁସାରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରି ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ କାମନା ପୂର୍ତ୍ତି କରୁଥିଲୁ, ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ସୁଦ୍ଧା ସ୍ୱଭାବତ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ଥିଲୁ;

[4] ମାତ୍ର ଏପରି ଅପରାଧରେ ମୃତ ହେଲେ ହେଁ ଦୟାସାଗର ଯେ ଈଶ୍ୱର, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମହା ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମ କଲେ,

[5] ସେଥିସକାଶେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ସଜୀବ କରିଅଛନ୍ତି- ଅନୁଗ୍ରହରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛ-

[6] ପୁଣି, ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାପିତ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଉପବେଶନ କରାଇ ଅଛନ୍ତି,

[7] ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରି ଆଗାମୀ ଯୁଗରେ ଆପଣା ଅନୁଗ୍ରହର ଅତ୍ୟଧିକ ଧନ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି।

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ତାହାଙ୍କର ସେହି ମହାନ ପ୍ରେମ ହେତୁ, ସେ ଦୟା ଓ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଧନୀ ଅଟନ୍ତି। ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସହିତ ସେହି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ବସାଇବା ପାଇଁ ଉନ୍ନୀତ କରିଛନ୍ତି।

ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଯୋଗ୍ୟତା ବଳରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଏହି ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିନାହୁଁ; ବରଂ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେମ, ଅପାର ଦୟା ଏବଂ ଅନୁଗ୍ରହ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛୁ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ତାହାଙ୍କ ଦୟା ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଥାଏ। ତାହାଙ୍କର ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରେମ ହେତୁ ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ଓ ଅନୁଗ୍ରହର ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରନ୍ତି।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ 'ଦୟା' ହେଉଛି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର ସେହି କରୁଣା, ସୌଜନ୍ୟ

ଏବଂ ମଙ୍ଗଳଭାବ, ଯାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅତୀତର ଭୁଲ୍, ଅପରାଧ ଏବଂ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନକୁ କ୍ଷମା କରିଦିଏ। ଦୟା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦଣ୍ଡରୁ ରକ୍ଷା କରେ, ଯାହାର ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲୁ। ଈଶ୍ବର ଦୟାରେ ଅତି ମହାନ ଓ ଧନୀ ଅଟନ୍ତି। ତାହାଙ୍କର ଦୟା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗଭୀରତମ ପାପଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅତି ମହାନ! ପାପର ପରିଣାମ ଅତି ଭୟଙ୍କର ଓ ମାରାତ୍ମକ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଦୟା ତାହା ଅପେକ୍ଷା କାହିଁ କେତେ ଗୁଣରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ!

ଅପରପକ୍ଷରେ, ଈଶ୍ବରଙ୍କ 'ଅନୁଗ୍ରହ' ହେଉଛି ସେହି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦାନ ବା ଆଶୀର୍ବାଦ ଯାହା ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତଃସ୍ଫୂର୍ତ୍ତ ଭାବେ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ଏହା ଈଶ୍ବରଙ୍କର ସେହି ଅମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପଦ, ଯାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଳିଥାଏ—ଯଦିଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହାର ଯୋଗ୍ୟ ନୋହୁଁ କିମ୍ବା ନିଜ ଚେଷ୍ଟା ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ କେବେ ହେଲେ ଅର୍ଜନ କରିପାରି ନଥାନ୍ତୁ।

ଅପବ୍ୟୟୀ ପୁତ୍ରର କାହାଣୀ—ଅପାର ଦୟା ଓ ଅନୁଗ୍ରହର ଜ୍ଞାପନ

ଲୂକ 15:11-32

11 ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଦୁଇଟି ପୁତ୍ର ଥିଲେ।

12 ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସାନ ପୁଅ ବାପାଙ୍କୁ କହିଲା, ବାପା, ସମ୍ପତ୍ତିର ଯେଉଁ ଭାଗ ମୋ' ବାଣ୍ଟରେ ପଡୁଅଛି, ତାହା ମୋତେ ଦେଇଦିଅ। ସେଥିରେ ସେ ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ୱ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟିଦେଲେ।

13 ଅଳ୍ପ ଦିନ ଉତ୍ତାରେ ସାନ ପୁଅ ସବୁ ଏକାଠି କରି ଦୂର ଦେଶକୁ ଚାଲିଗଲା, ଆଉ ସେଠାରେ କଦାଚାରରେ ଆପଣାର ସମ୍ପତ୍ତି ଉଡ଼ାଇଦେଲା।

14 କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଅପବ୍ୟୟ କଲା ପରେ ସେ ଦେଶରେ ମହାଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବାରୁ ତାହାର ଅଭାବ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା।

15 ସେଥିରେ ସେ ଯାଇ ସେହି ଦେଶର ଜଣେ ଲୋକଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ ନେଲା, ଆଉ ସେ ତାହାକୁ ଘୁଷୁରି ଚରାଇବା ପାଇଁ ଆପଣା କ୍ଷେତକୁ ପଠାଇଲେ;

16 ପୁଣି, ଘୁଷୁରିମାନେ ଯେଉଁ ଶିମ ଖାଉଥିଲେ, ସେଥିରେ ସେ ଆପଣା ପେଟ ପୂରାଇବାକୁ ବାଞ୍ଛା କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ କେହି ତାହାକୁ କିଛି ଦେଉ ନ ଥିଲେ।

17 ମାତ୍ର ସେ ଚେତନା ପାଇ କହିଲା, ମୋର ବାପାଙ୍କ କେତେ ମୂଲିଆଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ବଳିପଡୁଅଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏଠାରେ ଭୋକରେ ମରୁଅଛି।

18 ମୁଁ ଉଠି ମୋର ବାପାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବି ଓ ତାଙ୍କୁ କହିବି, ବାପା, ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ପାପ କଲି;

19 ତୁମ୍ଭ ପୁଅ ବୋଲି ଡକାଯିବାର ମୁଁ ଆଉ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ; ମୋତେ ତୁମ୍ଭର ଜଣେ ମୂଲିଆ ପରି ରଖ।

20 ସେଥିରେ ସେ ଉଠି ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା। କିନ୍ତୁ ସେ ଦୂରରେ ଥାଉ ଥାଉ ତାହାର ପିତା
ତାହାକୁ ଦେଖି ଦୟାରେ ବିଗଳିତ ହେଲେ ଓ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ତାହାକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ଅତି ସ୍ନେହରେ
ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ।
21 ପୁତ୍ର ତାଙ୍କୁ କହିଲା, ବାପା, ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ପାପ କଲି, ତୁମ୍ଭ ପୁଅ ବୋଲି
ଡକାଯିବାର ମୁଁ ଆଉ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ।
22 କିନ୍ତୁ ପିତା ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଲୁଗା ଚଞ୍ଚଳ ଘେନିଆସି ଏହାକୁ ପିନ୍ଧାଅ,
ଏହାର ହାତରେ ମୁଦି ଓ ପାଦରେ ପାଦୁକା ଦିଅ,
23 ପୁଣି ହୃଷ୍ଟ ପୃଷ୍ଟ ପଶୁ ଆଣି ମାର; ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କରି ଉତ୍ସବ କରୁ,
24 କାରଣ ମୋହର ଏହି ପୁଅ ମୃତ ହୋଇଥିଲା, ପୁନର୍ବାର ବଞ୍ଚିଲା; ହଜିଯାଇଥିଲା, ଆଉ ମିଳିଲା।
ସେଥିରେ ସେମାନେ ଉତ୍ସବ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।
25 ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ପୁଅ କ୍ଷେତରେ ଥିଲା। ସେ ଯେତେବେଳେ ଆସି ଘର ପାଖରେ
ପହଞ୍ଚିଲା, ସେତେବେଳେ ବାଦ୍ୟ ଓ ନୃତ୍ୟର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି,
26 ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ପାଖକୁ ଡାକି ସେହିସବୁ କଅଣ ବୋଲି ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲା।
27 ସେ ତାହାକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଆସିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁମ୍ଭର ବାପା ତାଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ ଶରୀରରେ ପାଇବାରୁ
ମୋଟା ପଶୁଟିଏ ମାରିଅଛନ୍ତି।
28 ସେଥିରେ ସେ ରାଗିଯାଇ ଭିତରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମଙ୍ଗିଲା ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତାହାର ପିତା ବାହାରକୁ ଆସି
ତାହାକୁ ବହୁତ ବୁଝାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ।
29 ମାତ୍ର ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ଦେଖ, ଏତେ ବର୍ଷ ହେଲା ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଗୋଲାମ ପରି ଖଟିଆସିଅଛି,
ପୁଣି କେବେ ହେଲେ ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ କରି ନାହିଁ, ତଥାପି ମୋର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ସବ
କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କେବେ ହେଲେ ଛେଳିଛୁଆଟିଏ ସୁଦ୍ଧା ଦେଇ ନାହଁ;
30 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ଏହି ଯେଉଁ ପୁଅ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମ୍ଭର ସର୍ବସ୍ୱ ଖାଇ ଉଡ଼ାଇ ଦେଇଅଛି,
ଯେତେବେଳେ ସେ ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ତାହା ପାଇଁ ମୋଟା ପଶୁଟି ମାରିଲ।
31 ସେଥିରେ ସେ ତାହାକୁ କହିଲେ, ପୁଅରେ, ତୁ ତ ସବୁବେଳେ ମୋ' ସାଙ୍ଗରେ ଅଛୁ, ଆଉ ଯାହାସବୁ
ମୋହର, ସେହିସବୁ ତୋହର;
32 କିନ୍ତୁ ଏହି ଯେ ତୋହର ଭାଇଟି ମୃତ ହୋଇଥିଲା, ପୁନର୍ବାର ବଞ୍ଚିଲା, ହଜିଯାଇଥିଲା, ଆଉ ମିଳିଲା,
ସେହି ହେତୁରୁ ଉତ୍ସବ ଓ ଆନନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା।

ପିତା ଆପଣା ଅପାର **ଦୟା** ଓ **ଅନୁଗ୍ରହ** ଜ୍ଞାପନ କରି ପୁତ୍ର ପ୍ରତି ଆପଣା ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ କଲେ।

ଦୟା—ପୁତ୍ର କରିଥିବା ସମସ୍ତ ଅପରାଧକୁ ପିତା କ୍ଷମା କରିଦେଲେ—ଯେପରିକି ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉଡ଼ାଇଦେବା, ପରିବାର ପାଇଁ ଅପମାନ ଓ ଅପଯଶ ଆଣିବା ଏବଂ

ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚରିତ୍ରକୁ କଳଙ୍କିତ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି।

ଅନୁଗ୍ରହ—ପୁତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ ଯେଉଁ ସବୁର ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ, ପିତା ସେହି ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ସମ୍ମାନ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ; ଯେପରିକି—ରାଜକୀୟ ବସ୍ତ୍ର, ହସ୍ତରେ ମୁଦ୍ରିକା, ପାଦରେ ପାଦୁକା, ଏକ ଭବ୍ୟ ଉତ୍ସବର ଆୟୋଜନ ଏବଂ ସେହି ଗୃହର ବୈଧ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର!

ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରିବା, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ତାହାଙ୍କର ସେହି ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରେମର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅନୁଭୂତି ପାଇପାରିବା। ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଚୁର ଦୟା ଓ ଅସୀମ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା।

ତାହାଙ୍କର ଏହି ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କଣ ପ୍ରକାଶ କରେ...

- ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ ଆଚରଣ କରୁ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି।
- ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପର ମଳିନତା ଓ ଅପବିତ୍ରତାରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥାଉ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି।
- ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାଙ୍ଗିପଡୁ, ନିଃସ୍ୱ ହୋଇଯାଉ ଏବଂ ସର୍ବନାଶ ଆଡ଼କୁ ଗତି କରୁ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି।
- ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ନିକୃଷ୍ଟ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଉ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି।

ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସେହି ପ୍ରେମ, ଯାହା ମହାସମୁଦ୍ର ପରି ବିଶାଳ! ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗଭୀରତମ ଦୁଷ୍ଟତା, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମହା ବିପଥଗାମିତା, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସହିନ ସଂଶୟ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରିତାକୁ ମଧ୍ୟ ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଏ।

ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ଅତୁଳନୀୟ ଓ କ୍ଲାନ୍ତିହୀନ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି। ପିତାଙ୍କର ସେହି ଅସୀମ ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି। ଆପଣା ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରେମରୁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ଦୟା ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ଅଜାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି।

ରୋମୀୟ 8:32
ଯେ ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସୁଦ୍ଧା ରକ୍ଷା କଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ, ସେ କିପରି ତାହାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଦାନ ନ କରିବେ?

ତାହାଙ୍କ ଦୟା ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା

ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ପାପର କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କର ନିଜର ସନ୍ତାନ ହେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସୁଯୋଗ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି। ଏହା ଏଭଳି ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି, ଯାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ନେବାକୁ ହେବ। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଦଳରେ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଜୀବନର ଅବଶିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଏବଂ କେବଳ ତାହାଙ୍କର ହିଁ ଅନୁଗମନ କରିବାକୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମନୋନୟନ କରିବାକୁ ହେବ। ବାଇବେଲ ଏହି ବିଷୟରେ କହେ, *"ମାତ୍ର ଯେତେ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ସେସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅଧିକାର ଦେଲେ;"* (ଯୋହନ 1:12)।

ଯଦି ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକର କ୍ଷମା ପାଇବା ପାଇଁ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେବା ପାଇଁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଓ ପ୍ରଭୁ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ କେବେ ହେଲେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇନାହାନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଏବେ ତାହା କରିପାରିବେ।

ଆପଣ ନିଜର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଏହି ଆଦର୍ଶ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ। ଆପଣ ନିଜ ଶବ୍ଦରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରିବେ।

ପ୍ରିୟ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ,

କ୍ରୁଶ ଉପରେ ମୋର ପାପ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାଣ ଦେଇଥିବାରୁ ଏବଂ ମୋ ପ୍ରତି ପିତାଙ୍କର ସେହି ମହାନ୍ ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିବାରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ। ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ମୋ ପାଇଁ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଆପଣ ମୋର ସମସ୍ତ ପାପର ମୂଲ୍ୟ ପରିଶୋଧ କଲେ। ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ଆପଣ ଶୟତାନକୁ ପରାଜିତ କଲେ, ନର୍କ ଓ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜୟ କଲେ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେଲେ। ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ଆପଣ ଆଜି ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ମୋତେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବାରଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ଆଜି, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ମୋର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଓ ପ୍ରଭୁ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛି। ମୁଁ ଆପଣଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି। ମୋତେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ମୋର ଅବଶିଷ୍ଟ ଜୀବନରେ ଆପଣଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ। ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ। ଆମେନ୍।

ଏହା ହିଁ ଅପାର ପ୍ରେମ

(ଉଇଲିୟମ୍ ରିସ୍, 1900)

ସାଗର ସଦୃଶ ଅପାର ପ୍ରେମ,
ପ୍ଲାବନ ସମ କରୁଣାଧାର,
ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁ ରକ୍ତ ଢାଳିଲେ,
କ୍ରୁଶେ ହୋଇ ମୁକ୍ତିର ଦ୍ୱାର।
କେମନ୍ତେ ଭୁଲିବି ସେ ମହାପ୍ରେମ,
କେମନ୍ତେ ନ ଗାଇବି ଗୀତ,
ସ୍ୱର୍ଗର ଅନନ୍ତ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ସେ,
ରହିବେ ସଦା ପୂଜିତ।

କ୍ରୁଶର ସେହି ପବିତ୍ର ଶୃଙ୍ଗେ,
ଫିଟିଲା ଗଭୀର ନିଝର,
ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହା ଦୟାର ଦ୍ୱାରୁ,
ବହିଲା କରୁଣା ସାଗର।
ଅନୁଗ୍ରହ ନଦୀ ବହି ଆସିଲା,
ଉପରୁ ନିରନ୍ତର ଝରିଲା,
ଧାର୍ମିକତା ଆଉ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଶାନ୍ତି,
କଲେ ପରସ୍ପର ଚୁମ୍ବନ, ପାପୀ ଜଗତେ ପ୍ରେମେ ମିଶି।

ତବ ପ୍ରେମ ସବୁ ଶିରୋଧାର୍ଯ୍ୟ କରି,
ସେବିବି ଚରଣ ତବ ସବୁ ଦିନେ,
ଖୋଜିବି କେବଳ ତୁମ୍ଭରି ରାଜ୍ୟ,
ଜୀବନେ କୀର୍ତ୍ତି ଗାଇବି ତୁମ୍ଭର;
ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ମୋହର ଗୌରବ ପ୍ରଭୁ,
ସଂସାରରେ ଆଉ କିଛି ନ ଦେଖେ,
ପବିତ୍ର କରି ମୋତେ ଶୁଦ୍ଧ କଲ,
ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ମୋତେ କଲ ମୁକ୍ତ।

ବାକ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟରେ ଚଳାଅ ମୋତେ,
ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭୁ;
ତୁମ୍ଭର ଅନୁଗ୍ରହ ମୋ ଅଭାବ ପୂରାଏ,
ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଭରସା କରେ।
ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ଣ୍ଣତାରୁ ଅଜାଡ଼ି ଦିଅ,
ମହା ପ୍ରେମ ଓ ଶକ୍ତି ମୋ ଉପରେ,
ଅତୁଳନୀୟ, ଅପାର ଓ ଅସୀମ,
ଟାଣି ନେଉଅଛି ମୋ ହୃଦୟକୁ ତୁମ୍ଭ ଆଡ଼କୁ।

ପ୍ରତିଫଳନ

1) ବିଶ୍ୱାସୀ ଭାବେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପିତାଙ୍କର ଅପାର ପ୍ରେମରେ “ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ” ଏବଂ "ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ" ହେବା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ?

2) ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୟା ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ତାହାଙ୍କର ଅପାର ପ୍ରେମରୁ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ। "ଦୟା" ଏବଂ "ଅନୁଗ୍ରହ" କହିଲେ ଆପଣ କ'ଣ ବୁଝନ୍ତି?

3) ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମରୂପୀ ମହାସାଗରରେ ନିମଜ୍ଜିତ ଥିବାର କଳ୍ପନା କରନ୍ତୁ। ନିଜର ଭାବନାଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖନ୍ତୁ। ଏଭଳି ଏକ ଅତୁଳନୀୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସର୍ତ୍ତହୀନ ଭାବେ ପ୍ରେମ ପାଇବାର ଅର୍ଥ କଣ?

3
ଆମ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱରୂପ

ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରରେ (ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ) ପ୍ରଦତ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସଠିକ୍ ଚିତ୍ର ବା ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱରୂପକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା ଆମ ପାଇଁ ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକ ଭ୍ରାନ୍ତ ଚିତ୍ର ବା ଧାରଣା ଯୋଗୁଁ ଆମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଭୁଲ୍ ଆତ୍ମିକ ମନୋଭାବ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଉ; ଅର୍ଥାତ୍, ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଏକ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାୟରେ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯଦି ଆମେ ଭାବୁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର କୃପଣ, ଅଳ୍ପବ୍ୟୟୀ ଏବଂ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ, ପ୍ରତିପାଳନ ଓ ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ କରିବାକୁ ବିମୁଖ, ତେବେ ଆମ ଜୀବନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ କିମ୍ବା ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସମୟରେ ଆମେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟୟ ବା ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସର ସହ ମାଗିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେଉ। ଆମର ପ୍ରାର୍ଥନାଗୁଡ଼ିକ "ଯଦି" ଏବଂ "ହୋଇପାରେ" ଭଳି ସନ୍ଦେହରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ।

ଆମ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଭୁଲ୍ ଧାରଣା, ଆମକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିରୂପିତ ଇଚ୍ଛା ବିଷୟରେ ଅନିଶ୍ଚିତ କରିଦେଇପାରେ।

ଆମ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ଏକ ଭ୍ରାନ୍ତ ଚିତ୍ର ଜୀବନର ଆହ୍ୱାନ ଓ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ସମୟରେ ଆମକୁ ଆତ୍ମିକ ଭାବେ ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ଭୟଭୀତ କରିଦେଇପାରେ। ପରମେଶ୍ୱର ଆମ ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ଅଛନ୍ତି ନା କ୍ରୋଧିତ ଅଛନ୍ତି, ସେ ବିଷୟରେ ଆମେ ଅନିଶ୍ଚିତ ରହୁ।

ଆମ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଏଭଳି ପାରିବାରିକ ପରିବେଶରେ ବଢ଼ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ଆମେ କେବେ ପ୍ରକୃତରେ ପୈତୃକ ସ୍ନେହ କିମ୍ବା ଜଣେ ପିତାଙ୍କ ଭଲପାଇବା ଅନୁଭବ କରିନାହୁଁ। ଆମର ପିତାମାତା ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା, ହୁଏତ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେମକୁ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛୁ।

ତେଣୁ, ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଆମେ ଆମର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭୂତି କିମ୍ବା ପୂର୍ବ-ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଧାରଣା ଉପରେ ଆଧାର କରି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଚରିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଆରୋପ କରିଥାଉ, ତାହାର ବିପରୀତରେ ତାଙ୍କର କିଛି ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଗୁଣାବଳୀକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଆମ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକ ପବିତ୍ର ବାଇବଲ୍‌ସମ୍ମତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା। ଏଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣନା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି କିଛି ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଜ୍ଞା ଯାହା ଆମ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ଏକ ବାଇବଲ୍‌ସମ୍ମତ ଚିତ୍ର ଅଙ୍କନ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ।

ଏକ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା

ପରମେଶ୍ୱର ଜଣେ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରସା ଓ ନିର୍ଭର କରାଯାଇପାରେ। ଏହା ସେହି ଅନିଶ୍ଚିତ ସ୍ୱଭାବର ପିତାମାତାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ବା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ବିଷୟରେ ଆମେ ସଦା ଅନିଶ୍ଚିତ ଥାଉ।

ଯାକୁବ 1:17
ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦାନ ଓ ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧ ବର ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଜ୍ୟୋତିର୍ଗଣର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଆସେ, ଯାହାଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ବା ଲେଶମାତ୍ର ବିକାର ନାହିଁ।

ଆମ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ଆପଣା ସ୍ୱରୂପରେ, ଆପଣା ବାକ୍ୟରେ ଏବଂ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଦାସର୍ବଦା "ଏକରୂପ" ବା ସ୍ଥିର ଅଟନ୍ତି। ଆମେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସ୍ଥା ଓ ନିର୍ଭର ରଖିପାରିବା।

ଏକ ଅକ୍ଷୟ (କେବେହେଲେ ବିଫଳ ନ ହେଉଥିବା) ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା

ପରମେଶ୍ୱର ଜଣେ ଅକ୍ଷୟ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ଆମକୁ କେବେହେଲେ ନିରାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଏହା ସେହି ପିତାମାତାଙ୍କ ବିପରୀତ, ଯେଉଁମାନେ ଆମକୁ ପ୍ରତାରିତ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଆମ ଜୀବନରୁ ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହନ୍ତି; ଯେଉଁ ପିତାମାତାମାନେ ଶାରୀରିକ ଭାବେ "ଉପସ୍ଥିତ" ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଆମର ଚରମ ଆବଶ୍ୟକତା ସମୟରେ ଆତ୍ମିକ ଭାବେ "ଅନୁପସ୍ଥିତ" ଥାଆନ୍ତି।

ଏବ୍ରୀ 13:5
ଆଚାରବ୍ୟବହାରରେ ଧନଲୋଭଶୂନ୍ୟ ହୁଅ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯାହା କିଛି ଅଛି, ସେଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥାଅ, କାରଣ ସେ ନିଜେ କହିଅଛନ୍ତି, "ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କେବେ ହେଁ ଛାଡ଼ିବା ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କେବେ ହେଁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ"।

ପରମେଶ୍ୱର ଏଭଳି ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା, ଯିଏ ସଦାସର୍ବଦା ଆମ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଆନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱର ଆମ ପ୍ରତି ଅମଙ୍ଗଳ କରିବା ପାଇଁ ଅତି ଉତ୍ତମ ଅଟନ୍ତି, କୌଣସି ଭୁଲ୍ କରିବା ପାଇଁ ଅତି ଜ୍ଞାନୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଆମକୁ ନିରାଶ କରିବା ପାଇଁ ଅତି ସମର୍ଥ (ଶକ୍ତିଶାଳୀ) ଅଟନ୍ତି।

ଏକ ପ୍ରଚୁର ଓ ଦାନକାରୀ ପିତା

ପରମେଶ୍ୱର ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା, ଯିଏ ପ୍ରଚୁରତା ଏବଂ ମହାନୁଭବତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ଏହା ସେହି କୃପଣ ଓ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣମନା ପିତାମାତାଙ୍କ ବିପରୀତ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କିଛି ମାଗିବା ପାଇଁ ଆମେ ଭୟ କରିଥାଉ। ପରମେଶ୍ୱର ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା, ଯିଏ ଆମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭାବ ପୂରଣ କରନ୍ତି।

ମାଥିଉ 6:31,32
31 ଏଣୁ କଅଣ ଖାଇବା? ଅବା କଅଣ ପିଇବା? କିଅବା କଅଣ ପିନ୍ଧିବା? ଏହା କହି ଚିନ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ।
32 କାରଣ ବିଜାତିମାନେ ଏହିସବୁ ବିଷୟ ଖୋଜି ବୁଲନ୍ତି। ଆଉ, ଏହିସମସ୍ତ ବିଷୟ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଜାଣନ୍ତି।

ମାଥିଉ 7:7-11
7 ମାଗ, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ; ଖୋଜ, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସନ୍ଧାନ ପାଇବ; ଦ୍ୱାରରେ ମାର, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଫିଟାଇ ଦିଆଯିବ।
8 କାରଣ ଯେକେହି ମାଗେ, ସେ ପାଏ; ଯେ ଖୋଜେ, ସେ ସନ୍ଧାନ ପାଏ; ଆଉ, ଯେ ଦ୍ୱାରରେ ମାରେ, ତାହା ନିମନ୍ତେ ଫିଟାଇ ଦିଆଯାଏ।
9 କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେଉଁ ଲୋକ ଅଛି, ଯେ ନିଜ ପୁଅ ରୋଟୀ ମାଗିଲେ ତାହାକୁ ପଥର ଦେବ,
10 କିଅବା ମାଛ ମାଗିଲେ ତାହାକୁ ସାପ ଦେବ?
11 ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଯେବେ ଆପଣା ଆପଣା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ଦାନ ଦେଇ ଜାଣ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ତାହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ମାଗିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେତେ ଅଧିକ ରୂପେ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ନ ଦେବେ!

ପରମେଶ୍ୱର ପାର୍ଥିବ ପିତାମାତାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅନନ୍ତ ଗୁଣରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି। ସେ ଆମର ସମସ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି।

ଯାକୁବ 1:5
କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେବେ କାହାରି ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ ଥାଏ, ତେବେ ଯେଉଁ ଈଶ୍ୱର ଦୋଷ ନ ଧରି ମୁକ୍ତ ହସ୍ତରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦାନ କରନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, ସେଥିରେ ତାହାକୁ ଦିଆଯିବ।

ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦାନ କରନ୍ତି, ସେ ଉଦାର ଭାବରେ ଦେଇଥାନ୍ତି ଏବଂ କୌଣସି ଦୋଷ ନ ଧରି, ଅସନ୍ତୋଷ ନ ହୋଇ ବା ଅଭିଯୋଗ ନ କରି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି।

ଗୀତସଂହିତା 84:11
କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଢାଲ ଅଟନ୍ତି; ସଦାପ୍ରଭୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଗୌରବ ଦେବେ; ସେ ସରଳାଚାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ ବିଷୟ ଅଟକାଇବେ ନାହିଁ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆମର ପ୍ରଚୁର ଓ ଦାତା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ଭାବେ ଜାଣିବା ଦ୍ୱାରା, ଆମେ ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ସାହାଯ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରତିପାଳନ ଭିକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହର ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖକୁ ସାହସର ସହ ଆସିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଥାଉ; କାରଣ ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ଆମେ ଯାହା ମାଗିବା, ସେ ତାହା ଆମକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିବେ।

ଏକ ଦୟାଳୁ ପିତା

ପରମେଶ୍ୱର ଆମର ସେହି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା, ଯିଏ *"କ୍ରୋଧରେ ଧୀର ଓ ଦୟାରେ ମହାନ"* (ଗୀତସଂହିତା 103:8)। ଏହା ସେହି ପିତାମାତାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ, ଯେଉଁମାନେ କ୍ରୋଧୀ ବା ଅଳ୍ପକୋପୀ ଏବଂ ଅତି ସହଜରେ ଉତ୍ତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି।

ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭୁଲ୍ କରିଥାଉ, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ଜଣେ ଦୟାଳୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି।

ଗୀତସଂହିତା 103:8
ସଦାପ୍ରଭୁ ଦୟାଳୁ ଓ ଅନୁଗ୍ରହକାରୀ, କ୍ରୋଧରେ ଧୀର ଓ ଦୟାରେ ମହାନ।

ବିଳାପ 3:22,23
[22] **ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବିବିଧ ଦୟା ସକାଶୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହୁଁ, କାରଣ ତାହାଙ୍କର କରୁଣା ଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ।**
[23] **ସେସବୁ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତରେ ନୂତନ; ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ମହତ।**

ପରମେଶ୍ୱର ଜଣେ ଦୟାଳୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା, ଯିଏ ଆମକୁ ପୁନର୍ବାର ଆଉ ଏକ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି!

ଆମ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର, ଆପଣା ଦୟାରେ, ଆମକୁ ପ୍ରେମର ସହ ସଂଶୋଧନ ଓ ଶାସନ (ଅନୁଶାସନ) ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି। ଆମ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶାସନମୂଳକ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟରେ, ସେ ସଦା କରୁଣାମୟ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଆମର ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ ଖୋଜନ୍ତି।

ଆମେ ଏହି ବିଷୟରେ ଆଗାମୀ ଏକ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା।

ଏକ ମୁକ୍ତିଦାତା ପିତା

ଆମ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଜଣେ ପରିତ୍ରାଣକାରୀ ପିତା ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ଆପଣା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୁକ୍ତି ସାଧନ କରନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ସବୁକିଛି ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା ଭଳି ପ୍ରତୀତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ ଉଦ୍ଧାର କରିବାର—ପୁନଃପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର, ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାର, ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଏବଂ ଆମକୁ ଏକ ମହତ୍ତର ଗୌରବକୁ ଉନ୍ନୀତ କରିବାର ପନ୍ଥା ଖୋଜନ୍ତି। ଏହା ସେହି ପିତାମାତାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ, ଯେଉଁମାନେ ଶେଷ ଚେତାବନୀ ଦେଇ ଆମ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶେଷ କରିଦିଅନ୍ତି।

ଯିଶାଇୟ 63:16
ଯଦ୍ୟପି ଅବ୍ରହାମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା; ହେ ସଦାପ୍ରଭୋ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି; ଅନନ୍ତ; କାଳରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତିଦାତା ବୋଲି ତୁମ୍ଭର ନାମ ଅଛି।

ଏକ ସବିଶେଷ ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ, ଦୟାକରି ଏପିସି (APC) ର ପୁସ୍ତକ "**ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁକ୍ତିକାରୀ ହୃଦୟ**" ପଢ଼ନ୍ତୁ, ଯାହା **apcwo.org/books** ରେ **ମାଗଣାରେ** ଡାଉନଲୋଡ୍ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ।

ଆପଣାର କରୁଥିବା ପିତା

ଆମ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଜଣେ ଗ୍ରହଣକାରୀ ପିତା ଅଟନ୍ତି। ସେ ଆମକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଆମଠାରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରେମଭରା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆମକୁ ଚାହାନ୍ତି। ଏହା ସେହି ପିତାମାତାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ, ଯେଉଁମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ଆମକୁ ହେୟଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି, ଆମ ବିଷୟରେ ନୀଚ ଧାରଣା ରଖନ୍ତି, ଆମକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ଓ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ମନେକରନ୍ତି ଏବଂ ସଦା ଆମକୁ ସନ୍ଦେହ ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖନ୍ତି ଓ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି।

ଏଫିସୀୟ 1:4-6

4 ଅର୍ଥାତ୍, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପବିତ୍ର ଓ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ହେଉ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଜଗତର ପତ୍ତନ ପୂର୍ବେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ;

5 ପୁଣି, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ପୁତ୍ର କରିବାକୁ ଆପଣା ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମରେ ପୂର୍ବରୁ ନିରୂପଣ କଲେ,

6 ଏହା ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ଗୌରବର ପ୍ରଶଂସା ନିମନ୍ତେ ହୋଇଅଛି; ସେହି ଅନୁଗ୍ରହ ସେ ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି।

ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆମେ ପ୍ରେମାସ୍ପଦ ଓ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ଅଟୁ ବୋଲି ଜାଣିଥିବାରୁ, ଆମେ ଆଦର ସହିତ ମାତ୍ର ଆନନ୍ଦ ଓ ସ୍ୱାଧୀନତାର ସହ ତାହାଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରୁ; କାରଣ ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ସେଠାରେ ଆମକୁ ସଦା ସ୍ୱାଗତ କରାଯାଏ। ସେ ଏଭଳି ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା, ଯିଏ ଆମଠାରେ ପ୍ରସନ୍ନ ରହନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ ବୋଲି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି।

ଆମେ ଯେପରି ଅଛୁ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ସେ ଆମକୁ ଯାହା ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ସେହିପରି ଭାବେ ଆମେ ଗୃହୀତ ହୋଇଛୁ। ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ବା ଆଦୃତ ହେବା ପାଇଁ ଆମକୁ କୌଣସି ବିଶେଷ ସଫଳତା "ଅର୍ଜନ" କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ଆମେ ଗୃହୀତ ହୋଇସାରିଛୁ। ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ସମସ୍ତ ଆତ୍ମିକ ଭାବନା ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଦୂର ହୋଇଯାଇଛି।

ପ୍ରଚୁର ଅନୁଗ୍ରହର ପିତା

ପରମେଶ୍ୱର ଜଣେ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ଆମର ଅଯୋଗ୍ୟତା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ଆମ ଉପରେ କୃପା ବର୍ଷଣ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେ କେବଳ ଆମ ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ଓ ଦୟାଳୁ ଅଟନ୍ତି। ଏହା ସେହି ଶାସନକର୍ତ୍ତା ପିତାମାତାଙ୍କ ବିପରୀତ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବେ ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଏବଂ ଆମେ କେବଳ ସେତିକି ପାଉ, ଯାହାର ଆମେ ଯୋଗ୍ୟ।

ଉଚ୍ଚ ଆକାଂକ୍ଷା ରଖୁଥିବା ଶାସନକର୍ତ୍ତା ପିତାମାତା ଆମକୁ ଏପରି ଅନୁଭବ କରାଇପାରନ୍ତି ଯେ ଆମେ କେବେହେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ଉତ୍ତମ ନୋହୁଁ ଏବଂ ଏହା ଆମକୁ ଜଣେ ଅସଫଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ଅବସାଦଗ୍ରସ୍ତ କରିଦିଏ। ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଆଶାଠାରୁ ଅଧିକ ସଫଳତା ପାଉ, ତେବେ ଯାଇ ଆମକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ମିଳିଥାଏ।

ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ଆମର ଏହି ବୋଧଶକ୍ତି ନଥାଏ, ତେବେ ଆମେ ଆପଣା କ୍ରିୟା ଉପରେ ଆଧାର କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ—ଯେପରିକି ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ, ମଣ୍ଡଳୀରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି। ଆମେ ଯେତେ ଅଧିକ "କାମ କରୁ", ସେତେ ଅଧିକ ଭାବୁ ଯେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛୁ। ଅନୁଗ୍ରହକୁ ନ ବୁଝିପାରିବା ଯୋଗୁଁ ଆମେ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସୁନାମ ଓ ପ୍ରଶଂସା ଖୋଜୁ ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ଆମର ପରିଚୟ ଆଧାରିତ କରୁ।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଚୁର ଅନୁଗ୍ରହର ପିତା ଭାବେ ବୁଝିପାରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହଶୀଳ ହେଉ, କାରଣ ଆମ ପ୍ରତି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଆମେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇଥାଉ।

ଏଫିସୀୟ 2:7
ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରି ଆଗାମୀ ଯୁଗରେ ଆପଣା ଅନୁଗ୍ରହର ଅତ୍ୟଧିକ ଧନ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି।

ରୋମୀୟ 5:17
ଯେଣୁ ଯଦି ଜଣକର ଅପରାଧରେ ସେହି ଜଣକ ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁ ରାଜତ୍ୱ କଲା, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଧାର୍ମିକତା ଦାନର ପ୍ରଚୁରତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ

ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ଅଧିକ ରୂପେ ଜୀବନରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବେ।

ଏକ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ପିତା

ପରମେଶ୍ୱର ଆମର ସେହି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା, ଯିଏ ଆମକୁ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ସେ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସର୍ବୋତ୍ତମ ଗୁଣକୁ ଦେଖନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିରୂପିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ୱରୂପରେ ଗଢ଼ିହେବା ପାଇଁ ଆମକୁ ସକ୍ଷମ କରନ୍ତି। ସେ ରାଜ୍ୟର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆପଣା ସମ୍ପଦ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ଆମ ଉପରେ ଭରସା କରନ୍ତି। ଏହା ସେହି ପିତାମାତାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ, ଯେଉଁମାନେ ଆମକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଆମକୁ ଅକ୍ଷମ ଓ ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ମନେକରନ୍ତି ଏବଂ ଆମ ଦ୍ୱାରା କିଛି ହେବନାହିଁ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି।

ଆମ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ଆମ ବିଷୟରେ ମଙ୍ଗଳଜନକ ସଂକଳ୍ପ ରଖନ୍ତି ଏବଂ ଆମ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି (ଯିରିମୀୟ 29:11)।

ଲୂକ 12:32
ହେ ସାନ ପଲ, ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ରାଜ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ।

କଲସୀୟ 1:12
ପୁଣି ଯେଉଁ ପିତା ଦୀପ୍ତିରେ ସାଧୁମାନଙ୍କ ଅଧିକାରର ସହଭାଗୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ସହିତ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ ।

ଏକ ଅନନ୍ତ ପିତା

ପରମେଶ୍ୱର ଆମର ଏଭଳି ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା, ଯିଏ ପରିମାପର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଏବଂ ଯିଏ ଆମ ମଧ୍ୟରେ, ଆମ ଦ୍ୱାରା ଓ ଆମ ପାଇଁ ଅସୀମ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରନ୍ତି। ଏହା ପାର୍ଥିବ ପିତାମାତାଙ୍କ ବିପରୀତ, ଯେଉଁମାନେ ଆମ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ଯୋଗାଇବା ଏବଂ ଆମ ସହ ରହିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୀମିତ ଅଟନ୍ତି।

- ସେ କେବେ ବୃଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। (ଗୀତସଂହିତା 102:26)
- ସେ କେବେ କ୍ଳାନ୍ତ କିମ୍ବା ଶ୍ରାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। (ଯିଶାଇୟ 40:28)
- ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନର କେବେ ସୀମା ରହେ ନାହିଁ। (ଯିଶାଇୟ 40:28)

ଏଫିସୀୟ 3:20
ଯେଉଁ ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଥିବା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମାଗିବା ବା ଭାବିବାଠାରୁ ଅତ୍ୟଧିକ ପରିମାଣରେ ସାଧନ କରି ପାରନ୍ତି;

ସେ ଉଭୟ "ପିତା" ଏବଂ "ମାତା" ଅଟନ୍ତି। ତେଣୁ, ଯଦି ଆପଣ ଚାହିଁବେ, ଆପଣ କହିପାରିବେ ଯେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଏକ "ମାତୃସୁଲଭ ହୃଦୟ" ରହିଛି—ଏକ ଏଭଳି ହୃଦୟ ଯାହା ଯତ୍ନଶୀଳ, ପ୍ରତିପାଳନକାରୀ ଏବଂ ସ୍ନେହମୟ।

ଯିଶାଇୟ 49:14-16
14 ମାତ୍ର ସିୟୋନ କହିଲା, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି, ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ପାସୋରିଅଛନ୍ତି।
15 ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଆପଣା ଗର୍ଭଜାତ ପୁତ୍ରକୁ ସ୍ନେହ ନ କରି କି ଆପଣା ସ୍ତନ୍ୟପାୟୀ ଶିଶୁକୁ ପାସୋରି ପାରିବ? ହଁ, ଏମାନେ ପାସୋରି ପାରନ୍ତି, ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପାସୋରିବା ନାହିଁ।
16 ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତଦ୍ୱୟର ପାପୁଲିରେ ତୁମ୍ଭର ଆକୃତି ଲେଖିଅଛୁ; ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଚୀର ସର୍ବଦା ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି।

ଆତ୍ମ-ପ୍ରତାରଣା ଏବଂ ଶୟତାନର ମିଥ୍ୟାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମେ ଯେଉଁ ଭୁଲ୍ ଚିତ୍ର ଆଙ୍କିଛୁ, ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ଆତ୍ମ-ପ୍ରତାରଣା। ପରମେଶ୍ୱର କିଏ, ସେ ବିଷୟରେ ଆମେ ନିଜେ ନିଜକୁ ପ୍ରତାରିତ କରୁ। ଶୟତାନ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ମିଥ୍ୟା କହେ ଏବଂ ଚାହେଁ ଯେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକ ଭୁଲ୍ ଧାରଣା ରଖୁ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା କେତେକ ପ୍ରତିକୂଳ ଧାରଣାକୁ ବିଚାର କରନ୍ତୁ:

1) ଏକ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଜଣେ ଅନିଶ୍ଚିତ ସ୍ୱଭାବର ଈଶ୍ୱର।

2) ଏକ ଅକ୍ଷୟ (ବିଫଳ ନ ହେଉଥିବା) ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଜଣେ ଅବିଶ୍ୱନିୟ ଈଶ୍ୱର।

3) ଏକ ପ୍ରଚୁର ଓ ଦାନକାରୀ ପିତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଜଣେ କୃପଣ ଈଶ୍ୱର, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ କିଛି ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ପଡ଼େ।

4) ଏକ ଦୟାଳୁ ପିତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଜଣେ ଏଭଳି ଈଶ୍ବର ଯିଏ କେବଳ ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକ ଦ୍ୱାରା ଆମର ବିଚାର କରିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି।

5) ଏକ ପରିତ୍ରାଣକାରୀ (ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା) ପିତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଜଣେ ଏଭଳି ଈଶ୍ବର ଯିଏ ଆମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୁଲ୍‌ର ହିସାବ ରଖନ୍ତି ଏବଂ ଆମର ଅତୀତକୁ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି।

6) ଏକ ଗ୍ରହଣକାରୀ ପିତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଜଣେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନକାରୀ ଈଶ୍ବର।

7) ପ୍ରଚୁର ଅନୁଗ୍ରହର ପିତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଜଣେ ଏଭଳି ଈଶ୍ବର ଯାହାଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା କଷ୍ଟକର ଏବଂ ଯିଏ ସବୁକିଛି ଯୋଗ୍ୟତା ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ଦାବି କରନ୍ତି।

8) ଏକ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ପିତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଜଣେ ଏଭଳି ଈଶ୍ବର ଯିଏ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ସହ ସହଭାଗୀ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ।

9) ଏକ ଅସୀମ ପିତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଜଣେ ଏଭଳି ଈଶ୍ବର ଯିଏ ଆମ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୀମିତ।

ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଜୀବନ ଉପରେ ସତ୍ୟକୁ **ଘୋଷଣା** ଓ **ପ୍ରାର୍ଥନା** କରିବା ପାଇଁ କିଛି ସମୟ ନିଅନ୍ତୁ, ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟ ଓ ମନରେ ଆମ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରକୃତ, ବାଇବଲ୍‌ସମ୍ମତ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିପାରିବେ।

ପ୍ରିୟ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା,

ଆପଣଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋତେ ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏବଂ ଆପଣ ପ୍ରକୃତରେ କିଏ, ସେ ବିଷୟରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରେ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି। ଆଜି, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୋ ମନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଭୁଲ୍ ଚିନ୍ତାଧାରା, ମନୋଭାବ ଏବଂ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛି।

ମୁଁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି ଯେ ଆପଣ ମୋର ***ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା****; ମୁଁ ସଦାସର୍ବଦା ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା ଓ ନିର୍ଭର କରିପାରେ।*

ମୁଁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି ଯେ ଆପଣ ମୋର ***ଅକ୍ଷୟ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା****; ଆପଣ ମୋତେ କେବେହେଲେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ ନାହିଁ, ବର୍ଜନ କରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ନିରାଶ କରିବେ ନାହିଁ।*

ମୁଁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି ଯେ ଆପଣ ମୋର ***ପ୍ରଚୁର ଓ ଦାନକାରୀ ପିତା****; ଆପଣ ସଦା ମୋତେ ଉଦାର ଭାବେ ଯୋଗାଇବେ ଏବଂ ମୋଠାରୁ କୌଣସି ମଙ୍ଗଳଜନକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଟକାଇ ରଖିବେ ନାହିଁ।*

ମୁଁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି ଯେ ଆପଣ ମୋର ***ଦୟାଳୁ ପିତା****; ଆପଣ ସଦା ଅନୁଗ୍ରହୀ ଏବଂ ମୋର ପାପ, ବିଫଳତା ଓ ଭୁଲ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟନ୍ତି।*

ମୁଁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି ଯେ ଆପଣ ମୋର ***ପରିତ୍ରାଣକାରୀ ପିତା****; ମୁଁ ଭୁଲ୍ କରିଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଆପଣ ସଦା ମୋତେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ, ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ, ଉଦ୍ଧାର ଏବଂ ଉନ୍ନୀତ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି।*

ମୁଁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି ଯେ ଆପଣ ମୋର ***ଗ୍ରହଣକାରୀ ପିତା****, ଯିଏ ସଦା ମୋତେ ଆପଣଙ୍କ ସନ୍ନିଧିକୁ ସ୍ୱାଗତ କରନ୍ତି ଏବଂ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି।*

ମୁଁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି ଯେ ଆପଣ ମୋର ***ପ୍ରଚୁର ଅନୁଗ୍ରହର*** *ପିତା, ଯିଏ ମୋତେ ଏଭଳି ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ, ଆଶୀର୍ବାଦ ଏବଂ ଦାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଯାହାର ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଯାହାକୁ ମୁଁ ଅର୍ଜନ କରିପାରିବି ନାହିଁ।*

ମୁଁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି ଯେ ଆପଣ ମୋର

ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ *ପିତା, ଯିଏ ସଦା ମୋ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ମୋ ପାଇଁ ଆପଣ ସଞ୍ଚିତ ରଖିଥିବା ମଙ୍ଗଳକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ସକ୍ଷମ କରନ୍ତି।*

ମୁଁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି ଯେ ଆପଣ ମୋର ***ଅସୀମ ପିତା****, ଯିଏ ମୋର ଯେକୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ଅନନ୍ତ ଗୁଣରେ ମହାନ, ମୋର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିଠାରୁ ଅସୀମ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ଅପାର ଜ୍ଞାନୀ ଅଟନ୍ତି।*

ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରେ। ଆପଣଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେବାର ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ଆମେନ୍!

ପ୍ରତିଫଳନ

1) ଆମ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ଏହି ସମସ୍ତ ଗୁଣାବଳୀ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ବିଶେଷତ୍ୱଟି ଆଜି ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ମନେହେଉଛି, ଏବଂ କାହିଁକି?

- ଏକ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା
- ଏକ ଅକ୍ଷୟ (ବିଫଳ ନ ହେଉଥିବା) ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା
- ଏକ ପ୍ରଚୁର ଓ ଦାନକାରୀ ପିତା
- ଏକ ଦୟାଳୁ ପିତା
- ଏକ ପରିତ୍ରାଣକାରୀ (ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା) ପିତା
- ଏକ ଗ୍ରହଣକାରୀ ପିତା
- ପ୍ରଚୁର ଅନୁଗ୍ରହର ପିତା
- ଏକ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ପିତା
- ଏକ ଅସୀମ (ଅନନ୍ତ) ପିତା

2) ଆମେ ଆଲୋଚନା କରିଥିବା ଏହି ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ୱରୂପକୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି, ଆପଣଙ୍କ ବୋଧଶକ୍ତି ଏବଂ ତତ୍‌ସହିତ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ସହ ଥିବା ଆତ୍ମିକ ସମ୍ପର୍କରେ କିପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଛି?

4
ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା

ଈଶ୍ୱରୀୟ ପ୍ରେମର ସ୍ୱରୂପ

ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ବାଇବଲ୍‌ରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପ୍ରେମର ସ୍ୱରୂପକୁ ନିରୂପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦ *'ଆଗାପେ'* ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି। 1 କରିନ୍ଥୀୟ 13 ଅଧ୍ୟାୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଦ୍ୟମାନ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପ୍ରେମର ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଆଭାସ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁ ଆତ୍ମିକ ପ୍ରେମରୂପ ପଥରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଛି। ଆସନ୍ତୁ, ଏହି ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟକୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଯେ, ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଅପାର ପ୍ରେମର ହିଁ ଏକ ସଠିକ୍ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଟେ।

1 କରିନ୍ଥୀୟ 13:4-8

[4] ପ୍ରେମ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ, ପ୍ରେମ ହିତଜନକ, ଈର୍ଷା କରେ ନାହିଁ, ଆତ୍ମବଡ଼ିମା କରେ ନାହିଁ, ଅହଙ୍କାର କରେ ନାହିଁ,

[5] ଅନୁଚିତ ବ୍ୟବହାର କରେ ନାହିଁ, ସ୍ୱାର୍ଥ ଚେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ, ବିରକ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ, ଅପକାର ସ୍ମରଣରେ ରଖେ ନାହିଁ,

[6] ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ କରେ;

[7] ସମସ୍ତ ସହ୍ୟ କରେ, ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସମସ୍ତ ଭରସା କରେ, ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ରହେ।

[8] ପ୍ରେମ କଦାପି ଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭାବବାଣୀ ଥାଏ, ତାହା ଲୋପ ହେବ; ଯଦି ପରଭାଷା ଥାଏ, ସେହିସବୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବ; ଯଦି ଜ୍ଞାନ ଥାଏ, ତାହା ଲୋପ ହେବ।

- *ଈଶ୍ୱର ପ୍ରେମସ୍ୱରୂପ ଅଟନ୍ତି* (1 ଯୋହନ 4:8)।
- ଈଶ୍ୱର ଆମ ପ୍ରତି ସଦାସର୍ବଦା ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ଓ ଦୟାଳୁ ଅଟନ୍ତି।
- ଈଶ୍ୱର ଆମ ପ୍ରତି କେବେହେଲେ ଅସଦାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ।
- ଈଶ୍ୱର "ସ୍ୱାର୍ଥପର" ନୁହନ୍ତି, ବରଂ ସେ ଆମ ପ୍ରତି ପ୍ରକୃତରେ ଆଗ୍ରହୀ ଅଟନ୍ତି।

- ଈଶ୍ବର ଅତି ସହଜରେ ଆଶୁକ୍ରୋଧୀ ବା ଉତ୍ତ୍ୟକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ।
- ଈଶ୍ବର ଆମ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ବା ମନ୍ଦ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ।
- ଈଶ୍ବର ପାପ ବା ଅଧର୍ମରେ କେବେହେଲେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ।
- ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସତ୍ୟର ପଥରେ ଚାଲୁ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ବର ସେହି ସତ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି।
- ଈଶ୍ବର ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସହ୍ୟ କରନ୍ତି (ଆମ ସହ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରନ୍ତି)।
- ଈଶ୍ବର ଆମର ସର୍ବୋତ୍ତମ ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ ପାଇଁ ସଦାସର୍ବଦା ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭରସା ରଖନ୍ତି (ଏବଂ ତାହା କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଥାଆନ୍ତି)।
- ଆମ ପ୍ରତି ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ। ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ ଓ ଅକ୍ଷୟ। ଏହି ପ୍ରେମ କେବେ ସରିଯାଏ ନାହିଁ, ଶୁଖିଯାଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହାର ଅନ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ। ଏହି ପ୍ରେମ ଅନନ୍ତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥାଏ... ଯେପରି ସେ ନିଜେ ଯିରିମୀୟ 31:3 ରେ କହିଅଛନ୍ତି, *"ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁରାତନ କାଳରେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, ହଁ, ଆମ୍ଭେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରେମରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରି ଆସିଅଛୁ, ଏହେତୁ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଣାରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିଅଛୁ।"*
- ଈଶ୍ବର କେବେହେଲେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। ଆମ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ କେବେ ବିଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଦୁର୍ବଳ ହୁଏ ନାହିଁ।

ଈଶ୍ବର ଆମକୁ ଏହିପରି ଭାବେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି। ଆମ ପାଇଁ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ଆମେ ଏହି ଅପାର ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା, ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଏବଂ ଆମ ଅନ୍ତରର ଗଭୀରତାରେ ଏହି ବିଶ୍ୱାସକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ଏଭଳି ମହାନ ପ୍ରେମରେ ଭଲପାଆନ୍ତି।

ଆସନ୍ତୁ, ଆମପ୍ରତି ଥିବା ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସେହି ପ୍ରେମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ପୁନର୍ବାର ସ୍ମରଣ କରିବା ଏବଂ କିଛି ଅଧିକ ଆତ୍ମିକ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଏହି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପ୍ରେମକୁ ଜାଣିବା, ବିଶ୍ୱାସ କରିବା, ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ସେଥିରେ ଆତ୍ମିକ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବାର ଗୁରୁତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା।

ସର୍ତ୍ତହୀନ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପ୍ରେମ

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପ୍ରେମ ସଦାସର୍ବଦା ସର୍ତ୍ତହୀନ ଅଟେ। ଏହା କୌଣସି ଗୁପ୍ତ ସ୍ୱାର୍ଥ ବା ବାଧ୍ୟବାଧକତା ସହିତ ଆସିନଥାଏ। ସେ କେବଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଅପାର ପ୍ରେମ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ସେହି ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି।

1 ଯୋହନ 4:9,10

[9] ଏଥିରେ ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ଯେ, ସେ ଆପଣାର ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ।

[10] ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲୁ, ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ, ପୁଣି ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ସ୍ୱରୂପ କରି ପଠାଇଲେ; ଏଥିରେ ତ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ ପାଏ

ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଥିଲୁ; ବରଂ, ପରମେଶ୍ୱର ନିଜେ ଆପଣା ପ୍ରେମରେ ଆମକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରି ଆସିଲେ। ଆଉ ଆପଣା ମହତ୍ ପ୍ରେମ ହେତୁ, ଯେଉଁ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିବାରେ, ତାହାଙ୍କ ପରିବାରର ଅଂଶୀଦାର ହେବାରେ ଏବଂ ଆମ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ମଙ୍ଗଳଭାବ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲା, ସେହି ସମସ୍ତ ବାଧାବିଘ୍ନକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସେ ଏକ ମହାନ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ। ସେ ସେହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟ ନିଜେ ପରିଶୋଧ କଲେ।

ଆମର କୌଣସି ସଫଳତା, ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା କିମ୍ବା ଆମ ଦ୍ୱାରା କୃତ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଆମେ ପ୍ରେମ ପାଇନାହୁଁ। ବର୍ତ୍ତମାନ, ଆମ ପାଇଁ କେବଳ ଏତିକି କରଣୀୟ ଯେ, ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ସେହି ପ୍ରେମ ପ୍ରତି ସମର୍ପିତ ରହିବା।

1 ଯୋହନ 4:19

ସେ ପ୍ରଥମରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମ କରୁ।

ଅନନ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପ୍ରେମ

ଯୋହନ 16:26,27

[26] ସେଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ' ନାମରେ ମାଗିବ; ଆଉ, ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିବି, ଏହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁ ନାହିଁ;

27 କାରଣ ପିତା ସ୍ୱୟଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କରନ୍ତି, ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ସ୍ନେହ କରିଅଛ ଓ ମୁଁ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ।

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ ଯେ "ସେଦିନ" ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଆମେ ସେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ସ୍ୱୟଂ ପିତାଙ୍କ ସମୀପରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବୁ। ସେ କହିଲେ ଯେ ଆମେ ଏହା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବୁ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ଆମ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ଆମେ ସ୍ୱୟଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ହେଉଛି, ପିତା ନିଜେ ଆମକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି; କାରଣ ଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଛୁ। ପିତା ନିଜେ ଆମକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ବୋଲି ବ୍ୟକ୍ତି କରିବା ସମୟରେ, ଏହା ଧ୍ୟାନଯୋଗ୍ୟ ଯେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଏଠାରେ "ପ୍ରେମ" ପାଇଁ ଏକ ଭିନ୍ନ ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦ *'ଫିଲେଓ'* ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ମିତ୍ରତା, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ଓ ନିବିଡ଼ ସ୍ନେହକୁ ବୁଝାଇଥାଏ। ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ କହୁଥିଲେ, "ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ନିଜେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଖା (ମିତ୍ର) ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହଶୀଳ ଅଟନ୍ତି।"

- ଏହା ଘୋଷଣା କରନ୍ତୁ: *"ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ନିଜେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି। ମୋର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ମୋର ପରମ ମିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ମୋ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହଶୀଳ ଅଟନ୍ତି। ମୁଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟୟର ସହ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ତାହାଙ୍କ ସମୀପରେ ମୋର ନିବେଦନ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛି।"*

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲା ଭଳି ପିତା ଆପଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପ୍ରେମ କରନ୍ତି

ଯୋହନ 17:23,26

23 ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମୋ'ଠାରେ, ଯେପରି ସେମାନେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ଏକ ହୁଅନ୍ତି, ଯେପରି ଜଗତ ବୁଝିବ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲ, ପୁଣି ମୋତେ ଯେପ୍ରକାରେ ପ୍ରେମ କଲ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେପ୍ରକାରେ ପ୍ରେମ କଲ।

26 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମ କଲ, ତାହା ଯେପରି ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଥାଏ ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ-ଠାରେ ରହେ, ଏନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଜଣାଇଅଛି ଓ ଜଣାଇବି।

23 ପଦରେ, ଯୀଶୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ, ପିତା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯେଉଁପରି ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ସେହି ସମାନ ଭାବରେ (ରୀତି ଓ ପରିମାଣରେ) ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ

ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି।

- ଏହା ଘୋଷଣା କରନ୍ତୁ: *"ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯେପରି ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ମୋତେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପ୍ରେମ କରନ୍ତି। ଯୀଶୁ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ପ୍ରିୟ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହିପରି ପ୍ରିୟ ଅଟେ।"*

26 ପଦରେ, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ବିଦ୍ୟମାନ ରହୁ—ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଆପଣା ହୃଦୟରେ ପିତାଙ୍କର ସେହି ପ୍ରେମକୁ ଅନୁଭବ, ବୋଧ ଓ ଉପଲବ୍ଧି କରିପାରିବା ଏବଂ ସେଥିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିବା—ଯେଉଁ ପ୍ରେମ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କର ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ରହିଛି।

- ଏହା ଘୋଷଣା କରନ୍ତୁ: *"ମୁଁ ମୋ ପ୍ରତି ଥିବା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ଅପାର ପ୍ରେମକୁ ଅନୁଭବ, ବୋଧ ଓ ଉପଲବ୍ଧି କରୁଛି ଏବଂ ସେଥିରେ ଅଭିଭୂତ ଅଟେ, ଯାହା ସେହି ସମାନ ପ୍ରେମ ଅଟେ ଯେଉଁଥିରେ ପିତା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି।"*

ସାଧାରଣତଃ ଆମେ ଭାବୁ ଯେ, ଯିଏ ସିଦ୍ଧ (ନିଷ୍କଳଙ୍କ) ଅଟନ୍ତି, ସେ ଅସିଦ୍ଧ (ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ) ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅନେକ ଅଧିକ ପ୍ରେମ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ। ମାତ୍ର ଏହା ଚିନ୍ତା କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଯେ, ଅସିଦ୍ଧ ହୋଇ ସୁଦ୍ଧା ଆମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ସମାନ ରୂପେ *ପ୍ରିୟ*, ଯେପରି ସେ ଆପଣା ସିଦ୍ଧ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି।

ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରେମ ଅନନ୍ୟ ଏବଂ ପକ୍ଷପାତହୀନ ଅଟେ

ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ପକ୍ଷପାତ ନାହିଁ (ରୋମୀୟ 2:11)। ପରମେଶ୍ୱର ମୁଖାପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ (ପ୍ରେରିତ 10:34)। ଏହା ଆମେ ସମସ୍ତେ ଜାଣୁ। ତଥାପି, ଅନେକ ସମୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ବେଳେ ଆମେ ମନେକରୁ ଯେ, ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବୋଧହୁଏ ଆମ ଅପେକ୍ଷା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଅନୁଗୃହୀତ ବା ଅଧିକ ପ୍ରେମିତ। ଏହି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ; ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ପକ୍ଷପାତ କରନ୍ତି ନାହିଁ—ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଆମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ତେବେ, ସେ କଣ ଅନ୍ୟ କାହା ପ୍ରତି ପକ୍ଷପାତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପ୍ରେମ କରିବେ? ଆମ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପକ୍ଷପାତହୀନ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରିୟତମଙ୍କଠାରେ ଅଛୁ ଏବଂ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରେମାସ୍ପଦ ଅଟୁ

ମାର୍କ 1:11

ପୁଣି ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭଠାରେ ଆମ୍ଭର ପରମ ସନ୍ତୋଷ।

ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଆପଣା ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କଲେ। ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାନ୍ତି ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ *"ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରିୟ"* ଏବଂ *"ପ୍ରିୟତମଙ୍କଠାରେ ଗୃହୀତ"* ହୋଇଛୁ।

ରୋମୀୟ 1:7

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଈଶ୍ବର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉ।

ଏଫିସୀୟ 1:6

ଏହା ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ଗୌରବର ପ୍ରଶଂସା ନିମନ୍ତେ ହୋଇଅଛି; ସେହି ଅନୁଗ୍ରହ ସେ ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି।

- ଏହା ଘୋଷଣା କରନ୍ତୁ: *"ମୁଁ ସେହି ପ୍ରିୟତମଙ୍କଠାରେ ଅଛି, ଏବଂ ମୁଁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନ ଅଟେ। ମୁଁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କର ଆପଣା ପ୍ରିୟ ଭାବେ ଆଦୃତ।"*

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଯେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ ହୃଦୟରେ ରହୁ, ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା ଆମେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ତାହା ଅନୁଭବ ଓ ଉପଲବ୍ଧି କରିପାରିବା (ଯୋହନ 17:26)। ପରମେଶ୍ୱର ଆମ ଅନ୍ତରକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରେରଣ କରି ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କଲେ।

ରୋମୀୟ 5:5

ଆଉ, ଭରସା ଲଜ୍ଜା ଦିଏ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରେମ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଅଛି।

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ ହୃଦୟରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ବା ଢାଳି ଦିଆଯାଇଛି। ସେହି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ହିଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭୂତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ହିଁ ଆମକୁ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି।

ଲଜ୍ଜା ନିବାରଣକାରୀ ପ୍ରେମ

ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ *"...ପ୍ରେମ ସମସ୍ତ ପାପ ଆଚ୍ଛାଦନ କରେ..."* (ହିତୋପଦେଶ 10:12; 1 ପିତର 4:8)।

ପ୍ରେମ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରେ। ଏହା ବସ୍ତ୍ରାବୃତ କରେ। ଏହା ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରେ। ପ୍ରେମ ନଗ୍ନତା ଓ ଲଜ୍ଜାକୁ ଦୂର କରି ଆତ୍ମସମ୍ମାନ, ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଗୌରବ ଆଣିଥାଏ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ ପାଇଁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରେ।

ଏଫିସୀୟ 1:4
ଅର୍ଥାତ୍, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପବିତ୍ର ଓ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ହେଉ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଜଗତର ପତ୍ତନ ପୂର୍ବେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ;

କଲସୀୟ 1:21,22
21 ଆଉ, ପୂର୍ବେ ଦୁଷ୍କର୍ମ କରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ ଓ ମନରେ ତାହାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଥିଲ,
22 କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ସାକ୍ଷାତରେ ପବିତ୍ର, ଅନିନ୍ଦନୀୟ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରି ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଂସମୟ ଶରୀରରେ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସହିତ ମିଳିତ କରିଅଛନ୍ତି;

ଆମ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର ସେହି ଅପାର ପ୍ରେମ ହେତୁ, ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପବିତ୍ର, ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ (ନିଖୁଣ) ଏବଂ ଅନିନ୍ଦନୀୟ ଅଟୁ!

ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ (ଅତୁଟ) ପ୍ରେମ

କୌଣସି ବିଷୟ ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ ଭଙ୍ଗ, ପ୍ରତିହତ, ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଆମ ପ୍ରତି କେବେହେଲେ ହାର୍ ମାନେନାହିଁ। ରୋମୀୟ 8 ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଯାହା ପଢୁ, ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଏହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉତ୍ତମ ମାଧ୍ୟମ ନାହିଁ।

ରୋମୀୟ 8:35-39
35 ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ କିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବ? କି କ୍ଲେଶ, କି ସଙ୍କଟ, କି ତାଡ଼ନା, କି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, କି ଉଲଙ୍ଗତା, କି ବିପଦ, କି ଖଡ୍ଗ?
36 ଯେପରି ଲେଖାଅଛି, "ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ଦିନ ନିହତ ହେଉଅଛୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ବଧଯୋଗ୍ୟ ମେଷ ପରି ଗଣିତ ହୋଇଅଛୁ।"

37 ତଥାପି ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହିସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସର୍ବତୋଭାବେ ବିଜୟୀ ଅଟୁ।
38 କାରଣ ମୃତ୍ୟୁ କି ଜୀବନ, ଦୂତ କି କର୍ତ୍ତାପଣ, ବର୍ତ୍ତମାନ କି ଭବିଷ୍ୟତ କି ପରାକ୍ରମ,
39 ଉଚ୍ଚସ୍ଥ ବିଷୟ କି ନୀଚସ୍ଥ ବିଷୟ କି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସୃଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣେ।

ଜୀବନରେ ଯେତେ ବଡ଼ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ଆସିଲେ ସୁଦ୍ଧା, ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ କଦାପି ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ। ମନୁଷ୍ୟର କୌଣସି ଶକ୍ତି, ନର୍କର କୌଣସି ପରାକ୍ରମ, କୌଣସି ପ୍ରତିକୂଳତା, କୌଣସି ବିପତ୍ତି, କୌଣସି ଆହ୍ୱାନ—କିଛି ହେଲେ ଆମକୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥିବା ପିତାଙ୍କ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପ୍ରେମରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଆମ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଟେ। ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ, ଆମେ ଯାହାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉନା କାହିଁକି, ଏହି ନିଶ୍ଚିତତା ଓ ପ୍ରତ୍ୟୟ ରଖିପାରିବା ଯେ, ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେମିତ ଅଟୁ।

ପ୍ରେମ, ଯାହା ଆମକୁ ବିଜୟୀଠାରୁ ବି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରେ

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ, ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କର ସେହି ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ପ୍ରେମ ହେତୁ, ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ—ଜୀବନର ଚରମ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟରେ ସୁଦ୍ଧା—ଆମେ ସେହି ପ୍ରେମକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଜୟୀଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟୁ।

ରୋମୀୟ 8:37
ତଥାପି ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହିସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସର୍ବତୋଭାବେ ବିଜୟୀ ଅଟୁ।

ବିଜୟୀଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି—ଏକ ଅଭୂତପୂର୍ବ ଓ ବିପୁଳ ବିଜୟ ହାସଲ କରିବା, ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟୀ ହେବା, ଶତ୍ରୁକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରାସ୍ତ କରି କେବଳ ବିଜୟଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ କିଛି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା।

ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଣାଯାଇଥିବା ଚରମ ପ୍ରତିକୂଳତା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ, ଆମ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର ସେହି ପ୍ରେମ ହେତୁ, ଆମେ ଏକ ବୃହତ୍ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁ ଏବଂ ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟୀ ହେଉ! ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଆମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜେତା ରୂପେ ବାହାରକୁ

ଆଣିଥାଏ। ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି, ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସୁଥିବା ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଆମକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥିବା ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସଫଳ ହୋଇଥାଏ!

ତେଣୁ, ଚରମ ସଙ୍କଟ ମଧ୍ୟରେ ସୁଦ୍ଧା, ଆମେ ଜଣେ ଜୟଯୁକ୍ତ, ବିଜୟୀ ଏବଂ ବିଜୟୀଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ସଦା ଉଚ୍ଚ ମସ୍ତକରେ ଚାଲିପାରିବା! ଆମ ପ୍ରତି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ହେତୁ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ବିଜୟୀ ଅଟୁ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ କରୁଥିବା ପ୍ରେମ

ଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଯାତନା ଥାଏ। ଯାତନା ଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ନର୍କ। ଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବା, ନର୍କ ବା ଏକ ଯାତନାପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରିବା ସଦୃଶ ଅଟେ।

ସିଦ୍ଧ ପ୍ରେମ ସମସ୍ତ ଭୟକୁ ଦୂର କରିଥାଏ। ଏହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଭୟରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ। ସିଦ୍ଧ ପ୍ରେମ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ସ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଆସିଥାଏ।

ସେହି ସିଦ୍ଧ ପ୍ରେମର ଉପଲବ୍ଧି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ କରିଥାଏ।

1 ଯୋହନ 4:17,18

17 ଏଥିରେ ପ୍ରେମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ଯେ, ବିଚାର ଦିନରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସାହସ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବୁ, କାରଣ ସେ ଯେପରି ଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜଗତରେ ସେହିପରି ଅଛୁ।

18 ପ୍ରେମରେ ଭୟ ନ ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସିଦ୍ଧ ପ୍ରେମ ଭୟକୁ ଦୂର କରେ, କାରଣ ଭୟ ଦଣ୍ଡ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ, ଆଉ ଯେ ଭୟ କରେ, ସେ ପ୍ରେମରେ ସିଦ୍ଧ ନୁହେଁ।

1 ଯୋହନ 4:17,18 (ଆମ୍ପ୍ଲିଫାଇଡ୍ ବାଇବଲ୍ ଅନୁସାରେ)

17 ଏହିଥିରେ [ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତା ଓ ଏକତାରେ], ଆମ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି, ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା ବିଚାର ଦିନରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟୟ ରହିବ [ନିଶ୍ଚିତତା ଓ ସାହସର ସହ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ପାଇଁ]; କାରଣ ସେ ଯେପରି, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜଗତରେ ସେହିପରି।

18 ପ୍ରେମରେ କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ [ଅର୍ଥାତ୍ ଆତଙ୍କର କୌଣସି ଅସ୍ତିତ୍ୱ ନାହିଁ]। ମାତ୍ର ସିଦ୍ଧ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପରିପକ୍ୱ) ପ୍ରେମ ଭୟକୁ ବାହାର କରିଦିଏ, କାରଣ ଭୟ ମଧ୍ୟରେ [ଦୈବୀ] ଦଣ୍ଡର ଆଶଙ୍କା

ଥାଏ, ଏଣୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି [ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରକୁ] ଭୟ କରେ, ସେ ପ୍ରେମରେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇନାହିଁ [ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ଯଥେଷ୍ଟ ବୋଧଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନାହିଁ]।

ସିଦ୍ଧ ପ୍ରେମ ହେଉଛି ଏଭଳି ଏକ ପ୍ରେମ ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପରିପକ୍ୱ ଅଟେ। ଏହାର ସମ୍ପର୍କ ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅପାର ପ୍ରେମକୁ ଗଭୀର ଭାବେ ବୁଝିବା ଏବଂ ସେହି ବୋଧଶକ୍ତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସହିତ ରହିଛି।

ଆମ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ସିଦ୍ଧ ହେବା ନିମନ୍ତେ, ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ସେହି ମହତ୍ ପ୍ରେମର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ଆତ୍ମିକ ଅନୁଭୂତିଜନିତ ବୋଧଶକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ହେବ। ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟୟନର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହିଁ ଏହା—ଯେପରି ଆମେ ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ପିତାଙ୍କ ମହାନ ପ୍ରେମର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ଅନୁଭୂତିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଧଶକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇପାରିବା।

ଯେତେବେଳେ ଏହା ସାଧ୍ୟତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଉ। ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାର, ଦଣ୍ଡ କିମ୍ବା ଦୋଷାରୋପର ସମସ୍ତ ଭୟ, ଆତଙ୍କ ଓ ଯାତନାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ!

ଏହି ସମୟରେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ, ଯେତେବେଳେ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ସିଦ୍ଧ ହୁଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମର ଯଥେଷ୍ଟ ବୋଧଶକ୍ତି ମଧ୍ୟକୁ ଆସୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାର, ଦଣ୍ଡ ଓ ଦୋଷାରୋପର ସମସ୍ତ ଭୟ, ଆତଙ୍କ ଓ ଯାତନାରୁ ନିସ୍ତାର ପାଉ। ଆମେ ଆମର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରୁ। ଆମ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ମହତ୍ ଆଦରପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୟ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମାନ ଥାଏ, ମାତ୍ର ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ସେହି ମାରାତ୍ମକ ଆତଙ୍କ ଓ ବିକୃତ ଭୟରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ ରହୁ। ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା, ବିଚାରିତ ହେବା କିମ୍ବା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବାର କୌଣସି ଭୟ ନ ରଖି ତାହାଙ୍କ ସମୀପକୁ ଆସୁ।

ସେ (ଯୀଶୁ) ଯେପରି, ଏହି ଜଗତରେ ବାସ କରୁଥିବା ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି। (1 ଯୋହନ 4:17)

- ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଆମର ସ୍ଥିତି ଯୀଶୁଙ୍କ ସ୍ଥିତି ସହିତ ସମାନ ଅଟେ!

- ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମର ସ୍ଥିତି ଯୀଶୁଙ୍କ ସ୍ଥିତି ସହିତ ସମାନ ଅଟେ!
- ଅନ୍ଧକାରର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମର ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ସ୍ଥିତି ସହିତ ସମାନ ଅଟେ!

"...ସେ ଯେପରି, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି" (1 ଯୋହନ 4:17) । ଏଥିପାଇଁ, ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ କିମ୍ବା ଭୂତଗଣଙ୍କ ସମୀପରେ ଆତଙ୍କିତ କିମ୍ବା ଭୟଭୀତ ହେଉନାହୁଁ।

ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଅନୁଭୂତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରୁ ମୁକ୍ତ କରେ...

- ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଅପରାଧବୋଧ, ଲଜ୍ଜା ଏବଂ ଦୋଷାରୋପରୁ। ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପବିତ୍ର ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଅଟୁ। (ଏଫିସୀୟ 1:4)
- ନିଜକୁ ପ୍ରେମହୀନ କିମ୍ବା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ମନେକରିବାର ଭାବନାରୁ। ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପ୍ରିୟତମଙ୍କଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଭାବେ ଗୃହୀତ ହୋଇଛୁ। (ଏଫିସୀୟ 1:6)
- ତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ପାଇବା ପାଇଁ ଆମର କର୍ମ ବା ଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତାରୁ। ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପୂର୍ବରୁ ସୁଦ୍ଧା ସେ ଆମକୁ ପ୍ରେମ କରିଥିଲେ। (1 ଯୋହନ 4:9,10)
- ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଅଯୋଗ୍ୟତା ଓ ନିରର୍ଥକ ଭାବନାରୁ। ଆପଣା ଅପାର ପ୍ରେମରେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ଭାବେ ପୁତ୍ରତ୍ୱ (ସନ୍ତାନତ୍ୱ) ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି। (ଏଫିସୀୟ 1:5)
- ଜଣେ ବନ୍ଦୀ, ଦାସ କିମ୍ବା ଜାଲରେ ଫସି ରହିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଭଳି ଅନୁଭବ କରିବାରୁ। ଆପଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି। ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦାସମାନଙ୍କ ପରି ଭୟଭୀତ ହେବା ପାଇଁ ଦାସତ୍ୱର ଆତ୍ମା ପ୍ରଦାନ କରିନାହାନ୍ତି। (ରୋମୀୟ 8:15)
- ନିଜକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ, ପ୍ରତାରିତ କିମ୍ବା ବ୍ୟବହୃତ ହେବାର ସମସ୍ତ ଭାବନାରୁ। ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛୁ।

- ଆମ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଭୟରୁ—ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ ଭୟ, ବିଫଳତାର ଭୟ, ଏବଂ ଅଭାବ ଓ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତତାର ଭୟରୁ। ତାହାଙ୍କ ସିଦ୍ଧ ପ୍ରେମ ସମସ୍ତ ଭୟକୁ ଦୂର କରେ। (1 ଯୋହନ 4:18)

ଆମର ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶା ଆକାଂକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ମଧ୍ୟରେ ସମାହିତ ହୋଇଯାଏ।

ଜୀବନର ସେହି ସମସ୍ତ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ, ଅବ୍ୟାଖ୍ୟେୟ ଓ ଜଟିଳ ଅନୁଭୂତି ଏବଂ ଘଟଣାସମୂହ, ଯାହା ଦିନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିବା ପରି ମନେହେଉଥିଲା, ତାହା ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତୁଚ୍ଛ ମନେହୁଏ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ହେତୁ ଜୟୀଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରୂପେ ଜାଗ୍ରତ ହେଉ।

ଏପରିକି ଆମର ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭୁଲ୍, ମନ୍ଦ ପସନ୍ଦ ଏବଂ ଦୁର୍ବଳ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମର ସ୍ୱର୍ଶରେ ତରଳିଯାଏ; ଏବଂ ଆମେ ସେହି ପ୍ରିୟତମଙ୍କଠାରେ ଆପଣାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଗୃହୀତ ଜାଣି ନିର୍ଲଜ୍ଜ (ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ) ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଉ!

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅବସନ୍ନ ବା ଚାପଗ୍ରସ୍ତ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରୁ ଆମେ ମୁକ୍ତି ପାଉ।

ସାଧାରଣତଃ କୁହାଯାଏ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ଆବେଗିକ ଆବଶ୍ୟକତାର ତିନୋଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ର ଥାଏ— **ସୁରକ୍ଷା**, **ଆତ୍ମମୂଲ୍ୟ** ଏବଂ **ମହତ୍ୱ ବା ସାର୍ଥକତା**। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପ୍ରେମରେ ସିଦ୍ଧ ହେଉ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଆମର ଏହି ୩ଟି ବିଷୟକୁ (୩ଟି 'S' କୁ)—ସୁରକ୍ଷା, ଆତ୍ମମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ସାର୍ଥକତାକୁ—ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିପାରିବା। ଆମର ସୁରକ୍ଷା ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି; କୌଣସି ବିଷୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଆମର **ଆତ୍ମମୂଲ୍ୟ** ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ମଧ୍ୟରେ **ସୁରକ୍ଷିତ**; ଆମେ ପ୍ରିୟତମଙ୍କଠାରେ ଅଛୁ ଏବଂ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନ ଅଟୁ। ଆମର **ସାର୍ଥକତା** ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ମଧ୍ୟରେ ନିହିତ; ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଆମର ସ୍ଥିତି ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ନିରୂପିତ ହୋଇସାରିଛି—କାରଣ ସେ ଯେପରି, ଏହି ଜଗତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅଟୁ (1 ଯୋହନ 4:17)।

ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଜାଣନ୍ତୁ, ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ, ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେଥିରେ ଆତ୍ମିକ ବିଶ୍ରାମ ଲାଭ କରନ୍ତୁ

1 ଯୋହନ 4:16

ପୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଯେଉଁ ପ୍ରେମ ଅଛି, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଅଛୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ। ଈଶ୍ବର ତ ପ୍ରେମ; ଯେ ପ୍ରେମରେ ରହେ, ସେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ-ଠାରେ ରହେ ଓ ଈଶ୍ବର ତାହାଠାରେ ରହନ୍ତି।

ଯୋହନ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସେହି ଅପାର ପ୍ରେମକୁ ଆମେ ଜାଣିଛୁ ଏବଂ ସେଥିରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଛୁ। ଈଶ୍ବର ପ୍ରେମସ୍ୱରୂପ ଅଟନ୍ତି—ଆମେ ତାହାଙ୍କ ସେହି ସ୍ୱରୂପକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ। ଆମେ ସେହି ଈଶ୍ବରୀୟ ପ୍ରେମରେ ଅବସ୍ଥାନ (ସ୍ଥିର) କରୁ। ଆମ ପାଇଁ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ଆମେ ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଜାଣିବା, ବିଶ୍ୱାସ କରିବା, ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ସେଥିରେ ନିରନ୍ତର ସ୍ଥିର ରହିବା।

ଜାଣିବା

ଜାଣିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି—କୌଣସି ବିଷୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା, ତାହାକୁ ଗଭୀର ଭାବେ ବୁଝିବା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା ଏବଂ ସେଥିରେ ସନ୍ଦେହହୀନ ରହିବା। ଆମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା ମଧ୍ୟ ଆଲୋଚନା କରିଛୁ, ସେଥିରେ ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ସତ୍ୟତାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଛୁ। ଆମେ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛୁ ଏବଂ ପିତାଙ୍କର ସେହି ପ୍ରେମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ହୋଇଛୁ।

ବିଶ୍ୱାସ କରିବା

ବର୍ତ୍ତମାନ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ। ଆମକୁ ସେହି ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟୟ ରଖିବାକୁ ହେବ, ଆପଣାକୁ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରସା ରଖିବାକୁ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ହେବାକୁ ହେବ। ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ। ଆମେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟ ପାଠ କରିଛୁ; ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ହିଁ ସତ୍ୟ ଅଟେ। ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ତାହାଙ୍କର ଏହି ମହାନ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ଆଦୌ ମିଥ୍ୟା

କହୁନାହିଁ। କଲଭରୀର ସେହି କ୍ରୁଶ ମଧ୍ୟ ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅପାର ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉନାହିଁ। ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କର ସେହି ଚିରନ୍ତନ ପ୍ରେମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ।

ଗ୍ରହଣ କରିବା—ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଅନୁଭବ କରିବା
ଯେତେବେଳେ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାକୁ ଆମର ନିଜସ୍ୱ କରିପାରୁ। ଆମେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଉପଲବ୍ଧି କରୁ। ଈଶ୍ୱର ପ୍ରେମସ୍ୱରୂପ ଅଟନ୍ତି; ଏହା ହିଁ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱରୂପ। ସେ ଆମକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେ ନିଜେ ପ୍ରେମସ୍ୱରୂପ। ପିତାଙ୍କର ସେହି ଅପାର ପ୍ରେମକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ଆମକୁ କେବଳ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ। ଆମେ କେବଳ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଆଲିଙ୍ଗନ ମଧ୍ୟରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପିତ କରିଦେବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଆପଣ ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ, କାରଣ ସେ ପ୍ରେମସ୍ୱରୂପ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଆପଣଙ୍କର ପରମ ପିତା ଅଟନ୍ତି...

...ଏଥିପାଇଁ ନୁହେଁ ଯେ ଆପଣ ତାହାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛନ୍ତି।

...ଏଥିପାଇଁ ନୁହେଁ ଯେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି।

...ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ଆପଣ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ମହତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିଛନ୍ତି।

ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ, କାରଣ ସେ କେବଳ ଏତିକି ଚାହାନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ତାହାଙ୍କର ସେହି ଅପାର ପ୍ରେମକୁ ଆପଣା ଅନ୍ତରରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ।

ପୂର୍ବ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖିଥିବା ପରି, ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଏହି ବିଷୟ ପାଇଁ ହିଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ। ଆମକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭୂତି ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରେମକୁ ଜାଣିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ସେହି ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଗଭୀର ଭାବେ ମୂଳୀଭୂତ ଓ ସୁଦୃଢ଼ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ହେବ।

ଏଫିସୀୟ 3:17-19 (ଅମ୍ପ୍ଲିଫାଏଡ ବାଇବଲ ଇଂରାଜୀ ବାଇବଲ)
17 ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବାସ କରନ୍ତି; ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମରେ [ଗଭୀର ଭାବେ] ମୂଳୀଭୂତ ଓ [ସୁଦୃଢ଼ ଭାବେ] ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ,
18 ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମର ପ୍ରସ୍ଥ, ଦୈର୍ଘ୍ୟ, ଉଚ୍ଚତା ଓ ଗଭୀରତା କଣ, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବୁଝିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୁଅ [ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଓ ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଭୂତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ];
19 ପୁଣି ଜ୍ଞାନର ଅଗମ୍ୟ [ଅନୁଭୂତିହୀନ କେବଳ ଶାବ୍ଦିକ ଜ୍ଞାନଠାରୁ ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଥିବା] ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେହି ପ୍ରେମକୁ [ବ୍ୟାବହାରିକ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭୂତି ଦ୍ୱାରା] ଜାଣିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୁଅ, ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ [ଆପଣାର ସମଗ୍ର ସତ୍ତାରେ] ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାର [ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଜୀବନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟର ସବୁଠାରୁ ସମୃଦ୍ଧ ଅନୁଭୂତି ପାଇପାର ଏବଂ ସ୍ୱୟଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପ୍ଲାବିତ ହୋଇପାର]।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ପ୍ରକାଶନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ, ସେତେବେଳେ ଆମର ସମସ୍ତ ଆବେଗିକ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱୀକୃତି ବା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟତାର ଏକ ଦୃଢ଼ ଭାବନା ଲାଭ କରୁ। ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମ ଅନ୍ତରରେ ଗଭୀର ଆବେଗିକ ସୁସ୍ଥତା ଆସିଥାଏ ଏବଂ ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଓ ମାନସିକ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ତଥା ମଙ୍ଗଳଭାବ ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିଥାଏ। ତାହାଙ୍କର ଆପଣା ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟା ହେବାର ଏହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ହିଁ ଆମେ ଆମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଚୟ ଖୋଜି ପାଇଥାଉ।

ଆତ୍ମିକ ବିଶ୍ରାମ ଲାଭ କରିବା—ସ୍ଥିର ରହିବା, ମୂଳୀଭୂତ ହେବା, ସୁଦୃଢ଼ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ନିଜକୁ ଶାନ୍ତ କରିବା

1 ଯୋହନ 4:16 (ଦି ମେସେଜ ଇଂରାଜୀ ବାଇବଲ)
ପୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଯେଉଁ ପ୍ରେମ ଅଛି, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଅଛୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ। ଈଶ୍ୱର ତ ପ୍ରେମ; ଯେ ପ୍ରେମରେ ରହେ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ-ଠାରେ ରହେ ଓ ଈଶ୍ୱର ତାହାଠାରେ ରହନ୍ତି।

ଥରେ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଅନୁଭୂତି ପାଇବା ପରେ, ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଆମକୁ ସଦା ଅବସ୍ଥାନ (ସ୍ଥିର) କରିବାକୁ ହେବ। ଅବସ୍ଥାନ କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି—ନିରନ୍ତର ରହିବା, ସ୍ଥିର ହେବା, ସେଠାରେ ଆପଣାର ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ଗଢ଼ିବା, ଆତ୍ମିକ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବା, ଏବଂ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଗଭୀର ଭାବେ ମୂଳୀଭୂତ ଓ ସୁଦୃଢ଼ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବା। ଏହା କୌଣସି ସାମୟିକ ଭ୍ରମଣ

ବା କଦାଚିତ୍ ଆସିବା-ଯିବା କରିବା କିମ୍ବା ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଅନୁଭୂତି ଭିତରକୁ ଓ ବାହାରକୁ ବାରମ୍ବାର ଯାତାୟାତ କରିବା ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଅଟେ। ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହିବାକୁ ହେବ, ସେଥିରେ ବିଶ୍ରାମ କରିବାକୁ ହେବ। ଏବଂ ତାହା ପରେ, ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବିଶ୍ରାମ ବା ଅବସ୍ଥାନ କରିବାର ସେହି ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନରୁ ହିଁ ଆମକୁ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବାକୁ ହେବ।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବିଶ୍ରାମ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଆମର ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ଭଙ୍ଗ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉନାହିଁ। କୌଣସି ବିଷୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ ବା ବିଚଳିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଜୀବନରେ ବାତ୍ୟା ଆସିପାରେ, ପ୍ରବଳ ବେଗରେ ପବନ ବହିପାରେ ଏବଂ ଉତ୍ତାଳ ତରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ; ଚାପଗ୍ରସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ପ୍ରତିକୂଳ ଘଟଣାମାନ ଘଟିପାରେ, ତଥାପି ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ବିଶ୍ରାମ କରୁ। ଆମେ ସେହି ସୁରକ୍ଷିତ ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥାନରେ ଥାଉ, ଯାହା ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ହେତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଜୟୀଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରି ଗଢ଼ିଥାଏ।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବିଶ୍ରାମ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଆମକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିପାରନ୍ତି। ସେମାନେ ଆମର ନିନ୍ଦା କରିପାରନ୍ତି, ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦ ରଟନା କରିପାରନ୍ତି, ଆମର ବିରୋଧ କରିପାରନ୍ତି ଏବଂ ଆମ ପ୍ରଗତିରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରନ୍ତି, ତଥାପି ଏହିସବୁ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଆମକୁ ବିଚଳିତ କରିପାରେ ନାହିଁ। ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ କିମ୍ବା ଆପଣାର ଆତ୍ମପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହିଁ। ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଇଛୁ। ଆମେ କେବଳ ପ୍ରେମରେ ହିଁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରୁ। ପ୍ରେମ ଯାହା କରିବା ଉଚିତ୍, ଆମେ ଠିକ୍ ତାହା ହିଁ କରୁ।

ସିଫନୀୟ 3:17
ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି, ସେ ବୀର, ଯେ କି ପରିତ୍ରାଣ କରିବେ; ସେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ପରମ ଆନନ୍ଦ କରିବେ, ସେ ଆପଣା ସ୍ନେହଭରରେ ନୀରବ ହେବେ, ସେ ଗାନ କରି ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବେ।

ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପ୍ରେମରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରନ୍ତି। କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଥିବା

ଏକ ଛୋଟ ଶିଶୁ ବିଷୟରେ କଳ୍ପନା କରନ୍ତୁ। ପିତାମାତା ସେହି ଶିଶୁକୁ ଆପଣା କୋଳକୁ ଟେକି ନିଅନ୍ତି, ତାହାକୁ ଆଦର କରି କୋଳେଇ ନିଅନ୍ତି, ତାହାର ମନକୁ ଶାନ୍ତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଶିଶୁଟି ଅତି ଶାନ୍ତିରେ ଶୋଇଯାଏ। ଠିକ୍ ସେହିପରି, ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରନ୍ତି, ସ୍ଥିର କରନ୍ତି ଏବଂ ଆମକୁ ଏକ ଦୃଢ଼ ଆତ୍ମିକ ବିଶ୍ରାମ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ସେ ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ତାହାଙ୍କର ସେହି ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ, ଅକ୍ଷୟ ଏବଂ ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ଆମକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶ୍ୱାସନା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଆମ ନିକଟକୁ ଅଣାଯାଇଥିବା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ସେହି ଦୃଢ଼ ଆଶ୍ୱାସନା ଆମ ଆତ୍ମାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିଦିଏ। ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ସ୍ୱର୍ଶରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଉ।

ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବିଶ୍ରାମ କରିବା ଏବଂ ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ତାହାଙ୍କର ସେହି ମହତ୍ ପ୍ରେମରୁ ହିଁ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବା ଶିଖିବାକୁ ହେବ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଆମେ ଅଧିକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଯେ, ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଅବସ୍ଥାନ (ସ୍ଥିର) କରିବାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ କଣ ଅଟେ।

ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ ଓ ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା

ହେ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା,

ମୋ ପ୍ରତି ଥିବା ଆପଣଙ୍କ ମହାନ୍ ପ୍ରେମର ନିଶ୍ଚିତତା ମୋର ହୃଦୟକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁ; ତାହା ମୋତେ ଆବୃତ, ଆଚ୍ଛାଦିତ ଓ ସୁସଜ୍ଜିତ କରୁ। ଏହିକ୍ଷଣି ମୋ ପ୍ରତି ଥିବା ଆପଣଙ୍କ ସେହି ଅପାର ପ୍ରେମର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ତଥା ସ୍ୱର୍ଶନୀୟ ଅନୁଭୂତି ମୋତେ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ। ହେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ମୋର ସମଗ୍ର ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟରେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ପୁନର୍ବାର ଅଜାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ମୋର ଅନ୍ତରାତ୍ମାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶ—ମୋର ହୃଦୟ, ମନ, ସଂକଳ୍ପ ଓ ଆବେଗକୁ ପ୍ଲାବିତ କରୁ। ମୋ ପ୍ରାଣର ସମସ୍ତ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ସେଚନ କରି ମୋତେ ଆରୋଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ। ମୋତେ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ କରନ୍ତୁ।

ମୋର ସମସ୍ତ କ୍ଷୋଭ, ବେଦନା ଓ ନକାରାତ୍ମକ ଭାବନା ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରବାହରେ ଧୌତ ହୋଇଯାଉ। ସମସ୍ତ ଅପରାଧବୋଧ, ଲଜ୍ଜା, ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ,

ଏକାକୀତ୍ୱ, ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଭାବ ଓ ବିଚ୍ଛିନ୍ନତାର ବୋଧ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକ୍ଷାଳିତ ହେଉ। ସର୍ବବିଧ ଭୟକୁ ଦୂର କରନ୍ତୁ—ଭବିଷ୍ୟତର ଭୟ, ବିଫଳତାର ଭୟ, ଅନ୍ୟକୁ ପ୍ରେମ କରିବାର ଭୟ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଭୟ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ଭୟ।

ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ମୋର ଅହଂକାର, ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳତା ଏବଂ ମୁଁ ନିଜେ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ଆବେଗିକ ପ୍ରାଚୀର ଓ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଚୂରମାର୍ କରିଦେଉ, ଯାହା ମୋତେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି।

ମୋତେ ମୋର ସମସ୍ତ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ—ନିଜର କୃତିତ୍ୱ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ଦାସତ୍ୱ, ନିରନ୍ତର ସଂଘର୍ଷ, ଏବଂ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେମ ଓ ଗ୍ରହଣୀୟତା ଅର୍ଜନ କରିବାର ବ୍ୟାକୁଳ ପ୍ରୟାସରୁ ମୋତେ ମୁକ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ; ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ସେହି ଅତୁଳନୀୟ , ଅସୀମ, ସର୍ତ୍ତହୀନ ଓ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ମୋତେ ଉନ୍ନୀତ କରନ୍ତୁ।

ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ଶାନ୍ତ କରନ୍ତୁ। ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳରେ ମୋତେ ବିଶ୍ରାମ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ। ମୁଁ ମୋର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ସେହି ଆଲିଙ୍ଗନକୁ ସାଦରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛି।

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି । ଆମେନ୍।

ପ୍ରତିଫଳନ

1) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପ୍ରେମ, ଯାହା ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପୋଷଣ କରନ୍ତି, ତାହାର ଏକ ସଜୀବ ବର୍ଣ୍ଣନା ଭାବରେ 1 କରିନ୍ଥୀୟ 13:4-8 ଉପରେ ଗଭୀର ଧ୍ୟାନ କରନ୍ତୁ। ଏହାକୁ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମପିତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରେମର ଏକ ଆଲେଖ୍ୟ ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରନ୍ତୁ।

2) ଯୋହନ 17:23,26 ଉପରେ ମନୋନିବେଶ କରନ୍ତୁ। ପରମପିତା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯେପରି ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରିୟପାତ୍ର ଭାବରେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ପ୍ରେମ କରନ୍ତି। ଏହା ଆପଣଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନ ପାଇଁ କି ପ୍ରକାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ବହନ କରେ?

3) ରୋମୀୟ 8:35-37 ଉପରେ ପ୍ରଣିଧାନ କରନ୍ତୁ। ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ବିଜୟୀମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ? ଏହି ସତ୍ୟ ଜୀବନର ବିଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖିବାର ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ କିପରି ପ୍ରଭାବିତ କରେ?

4) ପବିତ୍ର ବାଇବେଲ୍ ଅନୁଯାୟୀ 1 ଯୋହନ 4:17,18 କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ସିଦ୍ଧ ବା ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ହେବାର ଅର୍ଥ କଣ, ତାହା ଆଲୋଚନା କରନ୍ତୁ। ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି ସେହି ସିଦ୍ଧ ପ୍ରେମର ଅବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହୋଇପାରିବା? ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ କି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ?

5
ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହିବା

ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା—"ମୋର ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି"

ପିତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ସମ୍ପର୍କକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଏକ ଅପୂର୍ବ ଅନୁଭୂତି। ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଅନେକ ସମୟରେ ନିଜ ପ୍ରତି ଥିବା ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଘୋଷଣା ଓ ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ। ଏଥିସହ, ପିତା ନିଜ ପ୍ରେମ ହେତୁ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଯାହା ସବୁ ସାଧନ କରୁଥିଲେ, ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଚିହ୍ନି ପାରୁଥିଲେ ଏବଂ ସର୍ବସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ।

ଯୋହନ 3:35
ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ପୁଣି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି।

ପରମପିତା ସର୍ବସ୍ୱ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ।

ଯୋହନ 5:20
“କାରଣ ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କରନ୍ତି, ପୁଣି ଆପେ ଯାହା ଯାହା କରନ୍ତି, ସେହିସବୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଚମତ୍କୃତ ହୁଅ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ମହତ୍ ମହତ୍ କର୍ମ ଦେଖାଇବେ।”

ପରମପିତା ନିଜେ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୌରବମୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକଟ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ।

ଯୋହନ 17:24
ହେ ପିତା, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଏ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସେଠାରେ ମୋହର ସହିତ ରହିବେ ଓ ଜଗତର ପତ୍ତନ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିଥିବାରୁ ମୋତେ ଯେଉଁ ମହିମା ଦେଇଅଛ, ମୋହର ସେହି ମହିମା ସେମାନେ ଯେପରି ଦେଖିବେ, ଏହା ମୋହର ଇଚ୍ଛା

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ପରମପିତାଙ୍କ ଅପାର ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଗତ ଥାଇ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର ଏହି ଆକାଂକ୍ଷା ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ବକ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ।

ଯୋହନ 10:17
ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବାରୁ ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ଆଉ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାହା ଦାନ କରେ।

ଏହାର ପ୍ରତିଉତ୍ତର ସ୍ୱରୂପ, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ସଦାସର୍ବଦା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହତାର ପଥରେ ଚାଲୁଥିଲେ।

ପରମପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଏବଂ ସେହି ପରିମାଣରେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି। ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟମଣ୍ଡଳରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗୁରୁଦାୟିତ୍ୱ ଆମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ କରନ୍ତି। ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଆମ୍ଭ ମାଧ୍ୟମରେ ଯାହା ସାଧନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରକଟ କରନ୍ତି; ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଦେଖିଛୁ, ସେଥିରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ତର ବିଷୟ ସେ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶ କରିବେ। ପରମପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି। ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ସଦୃଶ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଜୀବନରେ ପରମପିତାଙ୍କ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପ୍ରେମକୁ ସ୍ୱୀକାର ଓ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ହେବ।

ମୋ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରୁହ

ଯୋହନ 15:9,10
9 ପିତା ଯେପ୍ରକାର ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛି; ମୋହର ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଥାଅ।
10 ମୁଁ ଯେପରି ମୋହର ପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଥାଏ, ସେପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ମୋହର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର, ତାହାହେଲେ ମୋହର ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିବ।

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରିଛନ୍ତି। ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ନିରନ୍ତର

ସ୍ଥିର ରହିଛନ୍ତି। ଯୀଶୁ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ନିଜର ମାନବୀୟ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ସଦାସର୍ବଦା ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ହିଁ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଥିଲେ।

ପୂର୍ବ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁସାରେ, "ସ୍ଥିର ରହିବା" ଅର୍ଥ ହେଉଛି— ବିଶ୍ରାମ ନେବା, ନିବାସ କରିବା, ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେବା, ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ଏବଂ ନିରନ୍ତର ଜାରି ରହିବା। ଏହା ଗଭୀର ଭାବରେ ଚେର ମାଡ଼ି ରହିବା, ସୁଦୃଢ଼ ଭାବରେ ରୋପିତ ହେବା ଏବଂ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ସୂଚିତ କରେ। ଏହା ଏପରି ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ଥାନ, ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶାନ୍ତ କରିଦିଏ। "ସ୍ଥିର ରହିବା"ର ଅନ୍ୟ ଏକ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି—"ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସ୍ଥିର ରହୁ, ସେଥିରୁ ହିଁ ନିଜର ଜୀବନ ଶକ୍ତି ଆହରଣ କରୁ, ତାହା ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁ ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ହିଁ ଜୀବିତ ରହୁ।"

ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ବିଚାର କରନ୍ତୁ:

ଯୋହନ 6:56,57,63

56 ଯେ ମୋହର ମାଂସ ଭୋଜନ କରେ ଓ ମୋ' ରକ୍ତ ପାନ କରେ, ସେ ମୋ'ଠାରେ ରହେ ଓ ମୁଁ ତାହାଠାରେ ରହେ।

57 ଜୀବନ୍ତ ପିତା ଯେପରି ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ହେତୁରୁ ଜୀବିତ ଥାଏ, ସେହିପରି ଯେ ମୋତେ ଭୋଜନ କରେ, ସେ ମଧ୍ୟ ମୋ' ହେତୁ ଜୀବିତ ରହିବ।

63 ଆତ୍ମା ଜୀବନଦାୟକ; ମାଂସ କୌଣସି ଉପକାର କରେ ନାହିଁ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ସେହିସବୁ ଆତ୍ମା ଓ ଜୀବନ ଅଟେ।

"ମୋହର ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବା ଓ ମୋହର ରକ୍ତ ପାନ କରିବା" (ଯୋହନ 6:56) ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିପୁଷ୍ଟ ହେବା"। ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିପୁଷ୍ଟ ହୁଏ, ସେ ତାଙ୍କଠାରେ ସ୍ଥିର ରହେ ଏବଂ ତାଙ୍କରି ହେତୁ ହିଁ ନିଜର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରେ। ନିଜର ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ ବିଷୟରେ କହିବା ସମୟରେ, ଯୀଶୁ ବାସ୍ତବରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ସଙ୍କେତ କରୁଥିଲେ— ଯାହା ଜୀବନଦାୟକ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଜୀବନ୍ତ ବାକ୍ୟ ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ।

ତେଣୁ, ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ

ଆଶ୍ରୟ ପାଇବା ଏବଂ ତାଙ୍କରି ପ୍ରେମରୁ ହିଁ ଜୀବନ ଶକ୍ତି ପାଇ ପ୍ରତିଦିନ ପରିଚାଳିତ ହେବା। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଦାସର୍ବଦା ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ହିଁ ସ୍ଥିର ରହିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରେମର ପରିଧି ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାକୁ ହେବ।

ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବା ଏବଂ ସେଥିରୁ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା

2 କରିନ୍ଥୀୟ 13:13

"ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ, ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହଭାଗିତା ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ।"

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କ ସମାପ୍ତ ଆଶୀର୍ବଚନରେ (ଶେଷ ଆଶିଷ ଭିକ୍ଷା) ଉଲ୍ଲେଖିତ ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରଧାନ ବିଷୟ ହେଉଛି—ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସଦାସର୍ବଦା ରହୁ। ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ, ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଅନୁଭୂତି କୌଣସି କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ବିଷୟ ନୁହେଁ। ଏହା ଏକ ଅବିରତ, ନିରନ୍ତର ଏବଂ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଅନୁଭବ। ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଏହି ଜୀବନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଚିହ୍ନିବା ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଏହି ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ବଞ୍ଚିବା ଉଚିତ ଯେ, ପରମପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ଅତୁଳନୀୟ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତହୀନ ଭାବରେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି। ଯେହେତୁ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ସଦାସର୍ବଦା ଆମ୍ଭ ସହବର୍ତ୍ତୀ, ଆମ୍ଭ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ପ୍ରବାହିତ, ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟା ସଦୃଶ ସ୍ୱାଭିମାନର ସହ ଜୀବନ ଯାପନ କରିପାରିବା। ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପରମ ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ଆଶ୍ରୟରେ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରିୟପାତ୍ର ଭାବରେ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରୁ। ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିଚୟ ରହିଛି, ସେହି ଅଧିକାର ଓ ସନ୍ତାନତ୍ୱର ଭାବନା ନେଇ ହିଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଂସାରରେ ଚଳପ୍ରଚଳ ହେଉ।

ତେବେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର (ବିଶ୍ରାମ) ରହିବା ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ନିଜ ଜୀବନକୁ ପରିଚାଳିତ କରିବାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ କଣ? ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ ଏହାର ସ୍ୱରୂପ କିପରି ପ୍ରକଟ ହୋଇଥାଏ? ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ ହିଁ ଜୀବନ ଶକ୍ତି ପାଉଛି, ସେ ନିଜର ଦୈନନ୍ଦିନ

ଆଚରଣ ଓ ବ୍ୟବହାର କିପରି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ?

ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ନିଜକୁ ସଦାସର୍ବଦା *"ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଶିଷ୍ୟ"* ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରୁଥିଲେ (ଯୋହନ 20:2; ଯୋହନ 21:7,20)। ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେହି ଅପାର ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ ଓ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ। ଯୋହନ ନିଜର ପ୍ରଥମ ପତ୍ରରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ବହୁଳ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହିବାର ବ୍ୟାବହାରିକ ଦିଗକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି। ଏଠାରେ ସେହି ବିଷୟକୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ୫ଟି ସରଳ ବିବୃତି ମଧ୍ୟରେ ସଂଗୃହିତ କରାଗଲା।

1) ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହୁ, ସେଠାରେ ଘୃଣା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନଥାଏ

1 ଯୋହନ 2:9-11

[9] ଯେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଘୃଣା କରି କହେ ଯେ, ସେ ଜ୍ୟୋତିଃରେ ଅଛି, ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛି।

[10] ଯେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ପ୍ରେମ କରେ, ସେ ଜ୍ୟୋତିଃରେ ରହେ, ପୁଣି ତାହାଠାରେ ଝୁଣ୍ଟିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ।

[11] କିନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଘୃଣା କରେ, ସେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛି, ପୁଣି ଅନ୍ଧକାରରେ ଭ୍ରମଣ କରି କେଉଁ ଆଡ଼େ ଯାଉଅଛି, ତାହା ଜାଣେ ନାହିଁ, କାରଣ ଅନ୍ଧକାର ତାହାର ଚକ୍ଷୁକୁ ଅନ୍ଧ କରିଅଛି।

(ଏହା ସହିତ 1 ଯୋହନ 3:14,15; 1 ଯୋହନ 4:20,21 ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତୁ)

ଯୋହନ ନିଜ ପତ୍ରରେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ବାରମ୍ବାର ଦୋହରାଇଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଜୀବନରୁ ଘୃଣାଭାବକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଚେତନ ଓ ଯତ୍ନବାନ ହୋଇଥାଉ। ଆମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ନିଜ ହୃଦୟରେ ଘୃଣାକୁ ସ୍ଥାନ ଦେବାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁ। ଘୃଣା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଙ୍କର ଓ ବିପଜ୍ଜନକ। ଯଦି ଆମ୍ଭ ହୃଦୟରେ କୌଣସି ଭ୍ରାତା ପ୍ରତି ଘୃଣା ଥାଏ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜକୁ ଜ୍ୟୋତିରେ ବା ଆଲୋକରେ ଚାଲୁଥିବା ଦାବି କଲେ ହେଁ, ବାସ୍ତବରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜଣେ ଅନ୍ଧ ସଦୃଶ ଅନ୍ଧକାରରେ ହିଁ ଚଲାବୁଲା କରୁଛୁ। ଆମ୍ଭେମାନେ କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛୁ ତାହା ଜାଣିପାରୁ ନାହୁଁ; ଆମ୍ଭେମାନେ

କେବଳ ଅନ୍ଧକାରରେ ବାଟ ଖୋଜିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛୁ ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡୁଛୁ। (1 ଯୋହନ 2:9-11)

ଅନ୍ୟମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ ବା ଅପମାନ ଦେବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ରୋକି ପାରିବା ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେହି ଆଘାତକୁ ନିଜ ମନରେ ସ୍ଥାନ ନ ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ହୋଇପାରିବା। ଲୋକଙ୍କ କଥା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ସେହି କ୍ଷୋଭ ଓ ବେଦନାକୁ ସବୁ ସ୍ଥାନକୁ ନିଜ ସାଙ୍ଗରେ ବୋହି ନ ବୁଲି, ତାହାକୁ ସେହିକ୍ଷଣି ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରିବା। ମନ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚି ରହିଥିବା କ୍ଷୋଭ ଓ ଆଘାତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅଧିକ ଘନୀଭୂତ ହୋଇ ଘୃଣାରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୁଏ। ଘୃଣା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନ୍ଧ କରିଦିଏ ଏବଂ ତାହାକୁ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟକୁ ଠେଲିଦିଏ। କିନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହୁ ଏବଂ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପ୍ରେମରୁ ପ୍ରେରଣା ପାଇ ବଞ୍ଚୁ, ସେତେବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଆଘାତ କିମ୍ବା ଅପମାନ ଆମ୍ଭ ଅନ୍ତରରେ ସ୍ଥାନ ପାଇପାରେ ନାହିଁ।

2) ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହୁ, ତାଡ଼ନା ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ବିଚଳିତ କରେନାହିଁ ଏବଂ ପବିତ୍ରତା ଆମ୍ଭର ଜୀବନଶୈଳୀ ହୁଏ

1 ଯୋହନ 3:1-3,13

[1] ଦେଖ, ପିତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିପ୍ରକାର ପ୍ରେମ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବୁ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା ହିଁ ଅଟୁ। ଏଥିସକାଶେ ଜଗତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନୁ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହା ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ନ ଥିଲା।।

[2] ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଅଟୁ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ହେବା, ତାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ। ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ, ସେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବା।, କାରଣ ସେ ଯେପରି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହିପରି ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା।

[3] ଆଉ ଯେକେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ଏହି ଭରସା ସ୍ଥାପନ କରିଅଛି, ସେ ଯେପରି ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି, ସେ ସେହିପରି ଆପଣାକୁ ପବିତ୍ର କରେ।

[13] ହେ ଭାଇମାନେ, ଜଗତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କଲେ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ କର ନାହିଁ।"

ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି ଯେଉଁ ଅତୁଳନୀୟ ତଥା ଅସୀମ ପ୍ରେମ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ସର୍ବସମ୍ମୁଖରେ

ତାହାର ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି। ମାତ୍ର, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ପ୍ରେମର ପାତ୍ର ହେବା ପରେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେତେକ ବିଷୟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବାକୁ ହେବ...

- ସାଂସାରିକ ଜଗତ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଘୃଣା ମଧ୍ୟ କରିପାରେ।
- ସେ ଯେପରି ପବିତ୍ର, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ସେପରି ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ।

ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁ, ସେତେବେଳେ ସଂସାର ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ ନ କଲେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଦୌ ବିଚଳିତ ବା ଶଙ୍କାଗ୍ରସ୍ତ ହେଉନାହିଁ। ଜଗତ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଘୃଣା କିମ୍ବା ତାଡ଼ନା (ନିର୍ଯାତନା) କଲେ ହେଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେଉନାହୁଁ।

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ମହିମାମୟ ପ୍ରତ୍ୟାଶା ରହିଛି ଯେ, ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରକଟ ହେବେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କରି ସଦୃଶ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେବୁ। ଏହି ଗୌରବମୟ ଭରସା ହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱଇଚ୍ଛାରେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ସଂକଳ୍ପ ନେଇଥାଉ। ଅତଏବ, ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ନିବାସ କରୁଥିବା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ରତା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଜୀବନପନ୍ଥା ଅଟେ। ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ସଦାସର୍ବଦା ପବିତ୍ରତା ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ ଏବଂ ପରମପିତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ବା ଅସନ୍ତୋଷଜନକ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦିଏ।

3) ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତ୍ୟାଗ କରୁ ଏବଂ ସହଭାଗିତା ରଖୁ

1 ଯୋହନ 3:16-18

16 ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମର ପରିଚୟ ପାଇଅଛୁ; ପୁଣି ଭାଇମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବା ଉଚିତ।

17 କିନ୍ତୁ ଯେ ଜାଗତିକଭାବେ ସମ୍ପତ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ଦେଖିଲେ ହେଁ ତାହା ପ୍ରତି ଆପଣା ଦୟା ରୁଦ୍ଧ କରେ, ତାହାଠାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ କିପରି ରହି ପାରେ?

18 ହେ ବତ୍ସଗଣ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ବାକ୍ୟରେ କି ଜିହ୍ୱାରେ ପ୍ରେମ ନ କରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରେମ କରୁ।

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାର ପ୍ରାଣ ଆହୁତି ଦେଇଥିବାରୁ, ଏହି ମହତ କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ଥିବା ପରମପିତାଙ୍କ ଅପାର ପ୍ରେମକୁ ବୁଝିପାରିଛୁ ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିଛୁ। ଏହି ଚେତନା ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ କରେ। ଆମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରର ହିତ ସାଧନ ପାଇଁ ନିଜର ପ୍ରାଣ ସମର୍ପଣ କରୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟର କଲ୍ୟାଣ ନିମନ୍ତେ ତ୍ୟାଗ ସ୍ୱୀକାର କରୁ। ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ ଏହା ବ୍ୟାବହାରିକ ରୂପେ *"କାର୍ଯ୍ୟରେ ଓ ସତ୍ୟରେ"* (1 ଯୋହନ 3:18) ପ୍ରତିଫଳିତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ପାର୍ଥିବ ତଥା ସାମଗ୍ରିକ ଅଭାବ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ମୁକ୍ତହସ୍ତରେ ଦାନ କରୁ ଓ ଆପଣାର ସମ୍ପତ୍ତି ସହଭାଗୀ କରୁ।

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ନିଜର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରି ଏହି ସତ୍ୟକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି:

2 କରିନ୍ଥୀୟ 5:14,15

14 କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଶରେ ରଖି ଚଳାଉଅଛି, ଯେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ବିଚାର କରିଅଛୁ ଯେ, ଜଣେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିଥିବାରୁ ସମସ୍ତେ ମୃତ ହେଲେ;

15 ଆଉ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ଯେପରି ଯେଉଁମାନେ ଜୀବିତ, ସେମାନେ ଆଉ ଆପଣା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଜୀବନ ଯାପନ ନ କରି ବରଂ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ ଓ ଉତ୍ଥିତ ହେଲେ, ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜୀବନ ଯାପନ କରନ୍ତି।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେରିତ, ଅନୁପ୍ରାଣିତ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥାଉ। ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଦର୍ଶକୁ ନିଜ ଜୀବନର ମାପକାଠି ଭାବରେ ବିଚାର କରୁ। ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାଣବଳି ଦେଲେ; ତେଣୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଉ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରୁ।

ଯୋହନ 15:12,13

12 ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିପରି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର, ଏହି ମୋହର ଆଜ୍ଞା।

13 ଆପଣା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବା ଅପେକ୍ଷା କାହାରି ଆଉ ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରେମ ନାହିଁ।

ପ୍ରେମର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛି ଆପଣାର ପ୍ରାଣ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା, ଯାହା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ନିଜେ କ୍ରୁଶ ବିଦ୍ଧ ହୋଇ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି। ବାସ୍ତବ ପ୍ରେକ୍ଷାପଟରେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ପ୍ରାଣବଳି ଦେଇ ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ, ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି—ଅନ୍ୟର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତି, ସୁଯୋଗ ଏବଂ ଅଧିକାରକୁ ସ୍ୱଇଚ୍ଛାରେ ତ୍ୟାଗ ବା ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା।

4) ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମରେ ଗମନାଗମନ କରୁ

1 ଯୋହନ 4:7-12

7 ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରୁ, କାରଣ ପ୍ରେମ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ, ଆଉ ଯେକେହି ପ୍ରେମ କରେ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣେ।

8 ଯେ ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ, କାରଣ ଈଶ୍ୱର ତ ପ୍ରେମ।

9 ଏଥିରେ ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ଯେ, ସେ ଆପଣାର ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ, ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ।

10 ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲୁ, ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ, ପୁଣି ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ସ୍ୱରୂପ କରି ପଠାଇଲେ; ଏଥିରେ ତ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ ପାଏ

11 ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ଈଶ୍ୱର ଯଦି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏପରି ପ୍ରେମ କଲେ, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଉଚିତ।

12 କେହି କେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରୁ, ତାହାହେଲେ ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ-ଠାରେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି।

ପରମପିତାଙ୍କ ସେହି ଅପାର ପ୍ରେମକୁ ଗଭୀର ଭାବେ ଉପଲବ୍ଧି କରିଥିବା ହେତୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ ନ କରି ରହିପାରିବା ନାହିଁ। ପ୍ରେମ ପଥରେ ଚାଲିବାର ଏକ ସଜୀବ ଓ ସୁନ୍ଦର ବର୍ଣ୍ଣନା 1 କରିନ୍ଥୀୟ 13:4-8 ରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଛି: *"ପ୍ରେମ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ, ପ୍ରେମ ହିତଜନକ, ଈର୍ଷା କରେ ନାହିଁ, ଆତ୍ମବଡ଼ିମା କରେ ନାହିଁ, ଅହଙ୍କାର କରେ ନାହିଁ,ଅନୁଚିତ ବ୍ୟବହାର କରେ ନାହିଁ, ସ୍ୱାର୍ଥ ଚେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ, ବିରକ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ, ଅପକାର ସ୍ମରଣରେ ରଖେ ନାହିଁ, 6 ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ କରେ; ସମସ୍ତ ସହ୍ୟ କରେ, ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସମସ୍ତ ଭରସା କରେ, ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ*

ଧରି ରହେ।ପ୍ରେମ କଦାପି ଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭାବବାଣୀ ଥାଏ, ତାହା ଲୋପ ହେବ; ଯଦି ପରଭାଷା ଥାଏ, ସେହିସବୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବ; ଯଦି ଜ୍ଞାନ ଥାଏ, ତାହା ଲୋପ ହେବ।"

ତେଣୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜ ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପ୍ରେମ ଆଧାରରେ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ବ୍ରତୀ ହେଉ। ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ହିଁ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦେଖାଇଥିବା ପ୍ରେମର ମାର୍ଗରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ। ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରୁ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ସେହି ପବିତ୍ର ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧ ବା ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ରୂପ ଧାରଣ କରେ ଏବଂ ତାହାର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ। ପ୍ରେମର ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଭିପ୍ରେତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆମ୍ଭ ଜୀବନ ମାଧ୍ୟମରେ ସାଧିତ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ। ଏହା ବାସ୍ତବରେ ସ୍ୱୟଂ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ବାସ କରି ଆମ୍ଭ ଜରିଆରେ ନିଜର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ସ୍ଥିତି ପ୍ରକଟ କରିବାର ଜ୍ୱଳନ୍ତ ନିଦର୍ଶନ ଅଟେ।

5) ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିକୁ ଚିହ୍ନିପାରୁ, ଭୟରୁ ମୁକ୍ତ ହେଉ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ

1 ଯୋହନ 4:17-19

17 ଏଥିରେ ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ଯେ, ବିଚାର ଦିନରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସାହସ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବୁ, କାରଣ ସେ ଯେପରି ଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜଗତରେ ସେହିପରି ଅଛୁ।

18 ପ୍ରେମରେ ଭୟ ନ ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସିଦ୍ଧ ପ୍ରେମ ଭୟକୁ ଦୂର କରେ, କାରଣ ଭୟ ଦଣ୍ଡ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ, ଆଉ ଯେ ଭୟ କରେ, ସେ ପ୍ରେମରେ ସିଦ୍ଧ ନୁହେଁ।

19 ସେ ପ୍ରଥମରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମ କରୁ।

ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧ ବା ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ରୂପ ଲେଖେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଉପନୀତ ହେଉ ଯେଉଁଠାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ ଏବଂ ତାହାକୁ ଆମ୍ଭ ଅନ୍ତରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଛୁ...

- ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସାହସ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ଏବଂ ବିଚାର ଦିନକୁ ନେଇ କୌଣସି ପ୍ରକାର ମାରାତ୍ମକ ବା ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ

ଅତିବାହିତ କରୁନାହିଁ।

- ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଆପଣାର ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟକୁ ଚିହ୍ନିପାରୁ—ଯେପରି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜଗତରେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଅଛୁ (1 ଯୋହନ 4:17)—ଏବଂ ସେହି ଅଧିକାର ସହିତ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସଂସାରରେ ବାସ କରୁ।
- ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ଥିବା ତାଙ୍କର ସେହି ମହତ୍ ପ୍ରେମ ହେତୁ ଆମ୍ଭ ହୃଦୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପାର ପ୍ରେମରେ ପ୍ଲାବିତ ହୋଇଉଠେ।

ସଂକ୍ଷେପରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବିଶ୍ରାମ ପାଉ ଏବଂ ସେଥିରୁ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁ...

1) ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘୃଣାଭାବ ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନ ଥାଏ।

2) ସଂସାରର ତାଡ଼ନା ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଆଦୌ ବିଚଳିତ କରେନାହିଁ।

3) ପବିତ୍ରତା ହିଁ ଆମ୍ଭର ଏକମାତ୍ର ଜୀବନଶୈଳୀ ହୁଏ।

4) ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତ୍ୟାଗ କରୁ ଏବଂ ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ସହଭାଗୀ କରୁ।

5) ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପ୍ରେମର ମାର୍ଗରେ ଚଲାବୁଲା କରୁ।

6) ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିକୁ ଚିହ୍ନୁ—ଯେପରି ଯୀଶୁ ଅଛନ୍ତି ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେପରି ଅଛୁ (1 ଯୋହନ 4:17)—ଏବଂ ଏହି ସତ୍ୟ ଆଧାରରେ ଜଗତରେ ବଞ୍ଚୁ।

7) ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ଓ ବିଚାରର ସମସ୍ତ ଭୟରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ ହେଉ।

8) ସେ ପ୍ରଥମେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଥିବାରୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରେମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ।

ଆସନ୍ତୁ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର ଓ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରିବା:

ମୁଁ ମୋ ପ୍ରତି ଥିବା ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହୁଛି। ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ସେହି ପ୍ରେମରୁ ହିଁ ନିଜର ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରୁଛି। ମୋ ହୃଦୟରେ ଘୃଣା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ। ଜଗତ ଯଦି ମୋତେ ଗ୍ରହଣ ନ କରେ, ଅଥବା ମୋତେ ତାଡ଼ନା ମଧ୍ୟ କରେ, ତେବେ ମୁଁ ଆଦୌ ଶଙ୍କାଗ୍ରସ୍ତ ହେବିନାହିଁ। ପବିତ୍ରତା ହିଁ ମୋର ଜୀବନପନ୍ଥା। ସେ ଯେପରି ପବିତ୍ର, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ସେପରି ପବିତ୍ର କରୁଛି। ଈଶ୍ୱର ମୋତେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିରୁ ମୁଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ତ୍ୟାଗ କରୁଛି, ମୁକ୍ତହସ୍ତରେ ଦାନ କରୁଛି ଏବଂ ସହଭାଗୀ ହେଉଛି। ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ ପ୍ରତି ପ୍ରେମଭାବ ନେଇ ଚଲାବୁଲା କରୁଛି। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ହେତୁ ମୁଁ ତାଙ୍କଠାରେ କ'ଣ ହୋଇଛି, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ। ଯେପରି ଯୀଶୁ ଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେପରି ଅଟେ—ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଜଣେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହଭାଗୀ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ। ମୁଁ ସମସ୍ତ ଅପରାଧବୋଧ, ଲଜ୍ଜା ଓ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ। ମୋର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ସ୍ୱାଧୀନ। ସେ ପ୍ରଥମେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିଥିବାରୁ, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଛି।

ଆଜ୍ଞାବହତା—ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହିବାର ମୁଖ୍ୟ ମାଧ୍ୟମ

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ପରମପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହତା ରେ ଗମନାଗମନ କରୁଥିଲେ...

ଯୋହନ 8:29
ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ମୋ' ସାଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି; ସେ ମୋତେ ଏକାକୀ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ସର୍ବଦା ତାହାଙ୍କର ସନ୍ତୋଷଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ।

ଯୋହନ 14:31
କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ଓ ପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କରେ, ଏହା ଯେପରି ଜଗତ ଜାଣି ପାରେ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ଏପରି ଘଟୁଅଛି। ଉଠ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନରୁ ଚାଲିଯାଉ।

ଯୋହନ 15:9,10
9 ପିତା ଯେପରି ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେପରି ପ୍ରେମ କରିଅଛି; ମୋ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହ।
10 ମୁଁ ଯେପରି ମୋହର ପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଥାଏ, ସେପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ମୋହର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର, ତାହାହେଲେ ମୋହର ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିବ।

...ଏବଂ ଠିକ୍ ସେହିପରି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ

ଯୋହନ 14:15,21,23,24

15 ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କର, ତାହାହେଲେ ମୋହର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରିବ।

21 ଯେ ମୋହର ଆଜ୍ଞାସବୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାଳନ କରେ, ସେହି ତ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ଆଉ ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ମୋହର ପିତା ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ, ପୁଣି ମୁଁ ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବି ଓ ତାହା ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବି।

23 ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯଦି କେହି ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବ, ପୁଣି ମୋହର ପିତା ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା ନିକଟକୁ ଆସି ତାହା ସହିତ ବାସ କରିବା।

24 ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ, ସେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ ନାହିଁ, ଆଉ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣୁଅଛ, ତାହା ମୋହର ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତାଙ୍କର।

ଯୋହନ 15:9,10

9 ପିତା ଯେପରି ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେପରି ପ୍ରେମ କରିଅଛି; ମୋ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହ।

10 ମୁଁ ଯେପରି ଆପଣା ପିତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ମୋହର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରିବ, ତେବେ ମୋ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହିବ।"

1 ଯୋହନ 2:5,6

5 କିନ୍ତୁ ଯେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ, ତାହାଠାରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରକୃତ ରୂପେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି। ଏତଦ୍ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଅଛୁ।

6 ଯେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ରହେ ବୋଲି କହେ, ତାହାର ତାହାଙ୍କ ପରି ଆଚରଣ କରିବା ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ।

ଏହି ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖିପାରୁଛୁ ଯେ, ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଆଜ୍ଞାବହତାର ପଥରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ; ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ଆଚରଣ କରିଥିଲେ ଓ ଏହି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ। ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସେପରି କରୁ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ, ଅର୍ଥାତ୍ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧ ହୁଏ। ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବା ଏବଂ ସେଥିରୁ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାବହତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ।

ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରୁ ଏବଂ ଯୀଶୁ ଯେପରି ଚାଲୁଥିଲେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଚାଲୁ।

ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାବହ ହେବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି—ସେ ଯେପରି ଜ୍ୟୋତିରେ ଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେପରି ଜ୍ୟୋତିରେ ଚଲାବୁଲା କରିବା, ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏକ ନିବିଡ଼ ସହଭାଗିତା (ଆନ୍ତରିକ ବନ୍ଧୁତା) ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ। ଏହି ସହଭାଗିତା ହିଁ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ।

1 ଯୋହନ 1:6,7

6 ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହଭାଗିତା ଅଛି, ଏହା କହି ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆଚରଣ କରୁ, ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, ଆଉ ସତ୍ୟ ଆଚରଣ କରୁ ନ ଥାଉ।

7 କିନ୍ତୁ ସେ ଯେପରି ଜ୍ୟୋତିର୍ନିବାସୀ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ସେହିପରି ଜ୍ୟୋତିରେ ଆଚରଣ କରୁ, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସହଭାଗିତା ଅଛି, ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ ସମସ୍ତ ପାପରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର କରେ।

ଆଜ୍ଞାବହତା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ କ୍ରୟ ବା ଅର୍ଜନ କରୁନାହୁଁ; ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଏକ ଅତୁଳନୀୟ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତହୀନ ଭାବରେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି।

ବରଂ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିବା ହେତୁ ହିଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇଥାଉ। ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହା କେବଳ ପ୍ରେମଭାବରୁ ହିଁ କରୁ।

ଆଜ୍ଞାବହତା ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏକ ନିବିଡ଼ ଓ ଆନ୍ତରିକ ସହଭାଗିତାରେ ଆବଦ୍ଧ କରି ରଖେ, ଯାହା ଫଳରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହିବାକୁ, ସେଥିରେ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବାକୁ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରେମରୁ ହିଁ ନିଜର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନଶକ୍ତି ଆହରଣ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଉ।

ପ୍ରତିଫଳନ

1) ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ନିଜ ଜୀବନରେ ସ୍ୱୀକାର ଓ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରିବା କାହିଁକି ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ?

2) ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହି ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିବା ୮ଟି ସୁଫଳ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କଲୁ:

(i) ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘୃଣାଭାବ ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନଥାଏ।

(ii) ସଂସାରର ତାଡ଼ନା ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଆଦୌ ବିଚଳିତ କରେନାହିଁ।

(iii) ପବିତ୍ରତା ହିଁ ଆମ୍ଭର ଏକମାତ୍ର ଜୀବନଶୈଳୀ ହୁଏ।

(iv) ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତ୍ୟାଗ କରୁ ଏବଂ ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ସହଭାଗୀ କରୁ।

(v) ଆମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପ୍ରେମର ମାର୍ଗରେ ଚଲାବୁଲା କରୁ।

(vi) ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିକୁ ଚିହ୍ନୁ—ଯେପରି ଯୀଶୁ ଅଛନ୍ତି ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେପରି ଅଛୁ (1 ଯୋହନ 4:17)—ଏବଂ ଏହି ସତ୍ୟ ଆଧାରରେ ଜଗତରେ ବଞ୍ଚୁ।

(vii) ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ଓ ବିଚାରର ସମସ୍ତ ଭୟରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ ହେଉ।

(viii) ସେ ପ୍ରଥମେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଥିବାରୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରେମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ।

ଉପରୋକ୍ତ ଏହି ୫ଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପଣଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅଗ୍ରଗତି କିପରି ରହିଛି? (କିଛି ସମୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ବକ ଅତିବାହିତ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ହେତୁ ଆପଣ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସଫଳତାର ସହ ସାଧନ କରିପାରିବେ ବୋଲି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ।)

3) ଆଜ୍ଞାବହତାର ପଥରେ ଚାଲିବା କିପରି ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହିବା ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ?

6
ଶୃଙ୍ଖଳିତ କରୁଥିବା ପ୍ରେମ

ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହିବାର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାସନ ଓ ସଂଶୋଧନ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହା ବୁଝିପାରିବା ଯେ ପିତା ଆମକୁ କାହିଁକି ଏବଂ କେଉଁ ମନୋଭାବରେ ଶାସନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଏହାର ସଠିକ୍ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବା। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଶୋଧନ ଭୟଭୀତ ହେବାର କିମ୍ବା ସେଥିରୁ ଦୂରେଇଯିବାର ବିଷୟ ନୁହେଁ। ଆମ ପରମପିତାଙ୍କ ଶାସନକୁ ସର୍ବଦା ସ୍ୱାଗତ କରାଯିବା ଉଚିତ, କାରଣ ଏହା ଆମର ହିତ ସାଧନ କରିଥାଏ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହାକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ଶାସନ କରନ୍ତି

ଏବ୍ରୀ 12:4-13

4 ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଏଯାଏ ରକ୍ତବ୍ୟୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିରୋଧ କରି ନାହଁ,

5 ଆଉ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉକ୍ତ ଏହି ଉତ୍ସାହବାକ୍ୟ ଭୁଲିଅଛ, ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶାସନକୁ ଲଘୁ ଜ୍ଞାନ କର ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ କ୍ଳା; ହୁଅ ନାହିଁ;

6 କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଯାହାକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ଶାସନ କରନ୍ତି, ପୁଣି ଯେଉଁ ପୁତ୍ରକୁ ସେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ପ୍ରହାର କରନ୍ତି।

7 ଶାସନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ଳେଶ ସହ୍ୟ କରୁଅଛ; ଈଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ପୁତ୍ର ତୁଲ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛନ୍ତି, କାରଣ ପିତା ଯାହାକୁ ଶାସନ ନ କରନ୍ତି, ଏପରି ପୁତ୍ର କିଏ ଅଛି?

8 କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଶାସନର ସମସ୍ତେ ସହଭାଗୀ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଥିର ଅଂଶୀ ନୁହଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁତ୍ର ନ ହୋଇ ଜାରଜ ଅଟ।

9 ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶାସନକାରୀ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ପିତୃଗଣଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମାଦର କଲୁ; ତେବେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ବରଂ କେତେ ଅଧିକରୂପେ ବଶୀଭୂତ ହୋଇ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବୁ?

10 କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ବିହିତ ବୋଧ ହେଲା, ତଦନୁସାରେ ସେମାନେ ଅଳ୍প ଦିନ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କଲେ; କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ପବିତ୍ରତାର ସହଭାଗୀ ହେଉ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ଶାସନ କରନ୍ତି।

11 ଶାସନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆନନ୍ଦଜନକ ବୋଧ ନ ହୋଇ ଦୁଃଖଜନକ ବୋଧ ହୁଏ; ତଥାପି ଯେଉଁମାନେ

ତଦ୍ଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରଦାନ କରେ।

12 ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁର୍ବଳ ହସ୍ତ ଓ ଅବଶ ଜାନୁ ସବଳ କର,

13 ପୁଣି, ଆପଣା ଆପଣା ପାଦ ନିମନ୍ତେ ସଳଖ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ଯେପରି ଯାହା ଖଞ୍ଜ, ତାହା ଅଧିକ ବିକୃତ ନ ହୋଇ ବରଂ ସୁସ୍ଥ ହୁଏ।

"ଶାସନ", "ଅନୁଯୋଗ" ଏବଂ "କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣିବାକୁ କଠୋର ଏବଂ ରୁକ୍ଷ ମନେହୁଏ। "ଶାସନ କରେ" ଭାବେ ଅନୁବାଦିତ ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦଟି ହେଉଛି *'ପାଇଡିଓ',* ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ଅଂଶ ଭାବରେ "ଏକ ଶିଶୁକୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବା, ଶିକ୍ଷିତ କରିବା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା, ଶିଖାଇବା, ବୁଝାଇବା ଏବଂ ଅନୁଶାସିତ କରିବା।" "ଶାସନ" (ଗ୍ରୀକ୍ *'ପାଇଡିଆ'*) ପାଇଁ ଏହି ସମାନ ଶବ୍ଦ ଏଫିସୀୟ 6:4 ରେ ପିତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ "ପ୍ରତିପାଳନ" ମଧ୍ୟରେ ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି। "ଅନୁଯୋଗ କଲେ" ପାଇଁ ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦଟି ହେଉଛି *'ଏଲେଙ୍ଗ୍‌କୋ'* ଏବଂ ଏହାର ଅର୍ଥ "ଦୋଷ ପ୍ରମାଣ କରିବା, ଚେତାଇ ଦେବା, ତିରସ୍କାର କରିବା, ଭୁଲ୍ ଦେଖାଇଦେବା" ଏବଂ ଏହା ସେହି ସମାନ ଶବ୍ଦ ଯାହା ଯୋହନ 16:8 ରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ଯେ ସେ ଜଗତକୁ ପାପ, ଧାର୍ମିକତା ଓ ବିଚାର ବିଷୟରେ ଚେତାଇ ଦେବେ। "କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର" ପାଇଁ ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦଟି ହେଉଛି *'ମାଷ୍ଟିଗୋ',* ଯାହାର ଅର୍ଥ ଚାବୁକ ମାରିବା, ବେତ୍ରାଘାତ କରିବା, ପ୍ରହାର କରିବା। ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଜଣେ ପିତା ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଅନୁଶାସିତ କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏଣୁ, ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହିଁ ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ।
ତେଣୁ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶାସନ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଜଡ଼ିତ—

(A) *ପାଇଡିଓ*—ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷା, ପ୍ରତିପାଳନ, ଜ୍ଞାନଦାନ ଏବଂ ତାଲିମ,

(B) *ଏଲେଙ୍ଗ୍‌କୋ*—ପିତା ସ୍ନେହର ସହ ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କେଉଁଟି ଭୁଲ୍ ତାହା କହିବା ଏବଂ କେଉଁଟି ସଠିକ୍ ସେଥିପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ କରିବା, ଏବଂ

(C) *ମାଷ୍ଟିଗୋ*—ସନ୍ତାନମାନଙ୍କକୁ ଆଜ୍ଞାବହତାର ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଶାସନ। ଯେପରି ଆମେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମର

ସ୍ୱାଭାବିକ ପ୍ରସଙ୍ଗରୁ ସହଜରେ ଦେଖିପାରୁ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ଶିକ୍ଷା, ପ୍ରତିପାଳନ ଏବଂ ତାଲିମ ହିଁ ସାଧାରଣତଃ କରାଯାଇଥାଏ। ପ୍ରହାର (ଦଣ୍ଡ ସହିତ ତାଲିମ) କେବଳ ସେତେବେଳେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ, ଯଦି ସାଧାରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନଥାଏ କିମ୍ବା ସେଥିରେ ଅବହେଳା କରାଯାଇଥାଏ।

ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏବଂ ସଂଶୋଧନ ଏକ ପିତା-ସନ୍ତାନ ସମ୍ପର୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱାଭାବିକ (ଏବ୍ରୀ 12:7)। ଏହା ହେଉଛି ଆମ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଆମକୁ ନିଜର ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବା। ତାଙ୍କର ସଂଶୋଧନ ଏବଂ ଅନୁଶାସନ ହେଉଛି ଆମ ପ୍ରତି ତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଏକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି।

ଆମ ପ୍ରତି ତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଯୋଗୁଁ ଏବଂ ଆମର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଆମ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଆମକୁ ସଂଶୋଧନ ଓ ଅନୁଶାସନ କରନ୍ତି। ସେ ଆମର ହିତ ବା ଲାଭ ପାଇଁ ଏହା କରନ୍ତି (ଏବ୍ରୀ 12:10)। ଆମେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଛୁ, ସେଠାରୁ ଆମକୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନକୁ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଆମକୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ସେ ଏହା କରନ୍ତି।

ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ଆମକୁ ସଂଶୋଧନ କରନ୍ତି, ସେ ଆମକୁ ବିନାଶ, ଅପମାନିତ, ହେୟଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ଅବନତି କରିବା ପାଇଁ ଏହା କରନ୍ତି ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଶୋଧନ ସର୍ବଦା ଆମକୁ ଉନ୍ନୀତ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆମେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ମନୁଷ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲୁ, ସେହିପରି ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସିଥାଏ। ତାଙ୍କର ସଂଶୋଧନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା, ସ୍ୱୀକୃତି ଏବଂ ଅନୁଗ୍ରହ ସହିତ ଆସେ।

ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଏହି ଦିଗଟି ସାମୟିକ ଭାବେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ହୋଇପାରେ (ଏବ୍ରୀ 12:11)।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆଜ୍ଞାବହତାର ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରକୁ ପାଦକାଢୁ—ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବିଶ୍ରାମ ନେବା ଏବଂ ସେହି ପ୍ରେମରୁ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାର ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଉ, ସେତେବେଳେ ସଂଶୋଧନ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପଡ଼େ।

ସଂଶୋଧନ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱର ଆମକୁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାର୍ଗ ସହିତ ପୁନଃ ସଂଯୋଜିତ କରିବା। ସେ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହିବାର ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଆଣୁଛନ୍ତି। ସେ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବିଶ୍ରାମ ନେବା ଏବଂ ସେହି ପ୍ରେମରୁ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାର ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପୁନର୍ବାର ଆକର୍ଷିତ କରୁଛନ୍ତି।

ସଂଶୋଧନ ପ୍ରତି ସଠିକ୍ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ହେଉଛି ଆମର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ଏବଂ ବଶୀଭୂତ ହୋଇ ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା (ଏବ୍ରୀ 12:9)। ଏହା ସେହି ସମୟ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ କହିବାକୁ ଶିଖୁ, *"ମୋହର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ହେଉ।"*

ଈଶ୍ୱର ଆମକୁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା, ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା, ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ କେତେକ ସମୟରେ ପରିସ୍ଥିତି ଓ ଘଟଣାଚକ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ସଂଶୋଧନ କରନ୍ତି। ଈଶ୍ୱର ଆମକୁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ କଥା ହୁଅନ୍ତି, ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ତାଲିମ ଏବଂ ସଂଶୋଧନ ଆଣିଥାଏ (2 ତୀମଥି 3:16,17)। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଆମକୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟକୁ ଚଲାନ୍ତି ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରନ୍ତି (ଯୋହନ 16:13), ଯାହାର ଅର୍ଥ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯେ ସେ ଆମକୁ ଭ୍ରାନ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ଏବଂ ଆମକୁ ସଂଶୋଧନ କରନ୍ତି। ଈଶ୍ୱର ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ବିଶେଷ କରି ଆମ ଜୀବନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିବା ସାଧୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ ହୃଦୟରେ ତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ଆମେ ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ମାଧ୍ୟମ—ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିପାଳନ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏବଂ ସଂଶୋଧନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ। କେତେକ ସମୟରେ ଈଶ୍ୱର ଆମ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ମାଧ୍ୟମରେ ଆମକୁ ପ୍ରେମର ସହ ଅନୁଶାସିତ କରନ୍ତି। (**ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ:** ଆମେ ପରିସ୍ଥିତି ଓ ଘଟଣାଚକ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ "କେତେକ ସମୟରେ" ବୋଲି କହୁଛୁ, କାରଣ ଏପରି କିଛି ପରିସ୍ଥିତି ଥାଏ ଯାହା ଶତ୍ରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୟତାନ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣିଥାଏ, ଯାହାକୁ ଆମକୁ ଜୟ କରିବାକୁ ଏବଂ ସେହିପରି ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ହାସଲ କରିବାକୁ ହେବ। ପୁଣି, କେତେକ ପରିସ୍ଥିତି ଆମର ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଣାମ ହୋଇଥାଏ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆମକୁ ନିଜେ ଦାୟିତ୍ୱ ନେବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ।)

ତାଙ୍କର ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଶାସନ ପ୍ରତି ଆମର ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ହିଁ ଆମର ଆତ୍ମିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ପରିପକ୍ୱତା ଏବଂ ପବିତ୍ରତାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ତରକୁ ଅଗ୍ରଗତି ନିରୂପଣ କରିବ। ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହିବା ଏବଂ ଆମ ଜୀବନର ଈଶ୍ୱରଦତ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରିବା ଦିଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେବା ପାଇଁ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

ଆମେ ଦୈନିକ କରିପାରୁଥିବା ସର୍ବୋତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଏବଂ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ରୂପେ ସଂଯୋଜିତ କରିବା ପାଇଁ ଆକାଂକ୍ଷା କରିବା—ଯଦି ଆମ ଜୀବନରେ କୌଣସି ବିଷୟ ଆଜ୍ଞାବହତାରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଯାଇଛି।

ଆପଣ ନିଜେ ନିଜର ପ୍ରହରୀ ହୋଇପାରିବେ। ଆପଣ ନିଜ ହୃଦୟ, ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତୁ। ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରୁହନ୍ତୁ। ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ତାଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଅନୁଗ୍ରହ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାର ସୁଦୃଢ଼ ସହଭାଗିତା ଆପଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରଖିବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି (2 କରିନ୍ଥୀ 13:14)। ଯେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଆମେ ନିଜକୁ ଆଜ୍ଞାବହତାର ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରକୁ ଯାଉଥିବାର ଦେଖିବା, ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହିବାରୁ ଏକ ଇଞ୍ଚ ମଧ୍ୟ ବାହାରକୁ ପାଦ କାଢ଼ିବା, ଆମକୁ ତୁରନ୍ତ ନିଜକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହିବାର ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଆସିବାକୁ ହେବ।

ଜୀବନରେ ଏପରି ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ଆମକୁ କଠୋରତା ଏବଂ ଅନୁଶାସନ ସହିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ପିତାମାତା ଭାବରେ କିମ୍ବା ଶ୍ରେଣୀଗୃହରେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ କିମ୍ବା କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ଜଣେ ବୃତ୍ତିଗତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ, ଏପରି ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ଆମକୁ ପ୍ରତିବାଦ କରିବାକୁ ହେବ, ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ହେବ, ତିରସ୍କାର କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ଯାହା ଆଶା କରାଯାଏ ତାହା ଦାବି କରିବାକୁ ହେବ। ଆମେ ଏହିପରି କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ନେତାଙ୍କ କଠୋରତା ସହିତ ପରିଚାଳନା କରୁ ଏବଂ ତଥାପି ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥାଉ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଆମକୁ

ସଂଶୋଧନ ଏବଂ ଅନୁଶାସନ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସେହି ସର୍ତ୍ତହୀନ ପ୍ରେମ ସହିତ ଏପରି କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସମ୍ଭାଳିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ କରିବେ। ଏହା ମଧ୍ୟ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଏକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି।

ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଶାସନ ବିଷୟରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା

ଅନେକ ସମୟରେ, ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଶୋଧନ କ'ଣ ସେ ବିଷୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଜବ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ଥାଏ। ସେମାନେ ଭୁଲ୍ ବଶତଃ ରୋଗବ୍ୟାଧି, ବିପତ୍ତି, ଦୁର୍ଘଟଣା, ବିଫଳତା, ଦୁଃଖଦ ଘଟଣା, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଶାସନ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବା ସଂଶୋଧନ ବୋଲି ମନେକରନ୍ତି। ଜଣେ ପାର୍ଥିବ ପିତାମାତା ଭାବରେ, ଆମେ ଯେତେ ନିଖୁଣ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଆମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି କରିବୁ ନାହିଁ। ଆପଣା ସନ୍ତାନକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ କିମ୍ବା ପ୍ରତିପାଳନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା କେଉଁ ପାର୍ଥିବ ପିତା ବା ମାଆ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ପରିପକ୍ୱତା, ଚରିତ୍ର ଗଠନ କିମ୍ବା ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ରୋଗ, ଦୁର୍ଘଟଣା କିମ୍ବା ଦୁଃଖଦାୟକ ପରିସ୍ଥିତି ଭଳି ଏକ ଅଗ୍ନିପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗତି କରିବାକୁ ଦେବେ? କେହି ନୁହେଁ! ତେବେ ଆମେ ଆମର ଆତ୍ମିକ ବୁଝାମଣାରେ କେତେ ଅସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକ ଯେ, ଏପରି ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ (ରୋଗବ୍ୟାଧି, ବିପତ୍ତି, ଦୁର୍ଘଟଣା, ବିଫଳତା, ଦୁଃଖଦ ଘଟଣା, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି) ଜଣେ ଅସୀମ ପ୍ରେମମୟ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋପ କରୁଛୁ, ଯେମିତି କି ଏଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଜୀବନରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଶାସନର ପ୍ରକାଶ! ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଅତି ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ ଆମର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ପାର୍ଥିବ ପିତାମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅସୀମ ଭାବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି। *"କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେଉଁ ଲୋକ ଅଛି, ଯେ ନିଜ ପୁଅ ରୋଟୀ ମାଗିଲେ ତାହାକୁ ପଥର ଦେବ, କିଅବା ମାଛ ମାଗିଲେ ତାହାକୁ ସାପ ଦେବ? ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଯେବେ ଆପଣା ଆପଣା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ଦାନ ଦେଇ ଜାଣ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ତାହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ମାଗିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେତେ ଅଧିକ ରୂପେ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ନ ଦେବେ !"* (ମାଥିଉ 7:9-11)

ଆମ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଶାସନ ଏବଂ ବିଦ୍ରୋହ ତଥା ଅନୁତାପହୀନ, ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ପାପ ପାଇଁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବିଚାର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିରାଟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି। ବିଶ୍ୱାସୀ

ଭାବରେ ଆମ ଜୀବନ ଯାତ୍ରାରେ, ଆମେ ସାଧାରଣତଃ ପରମପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହତାରେ ଚାଲୁ ଏବଂ ଏପରି ସ୍ଥାନକୁ ଆସୁନାହୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଆମେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବିଚାରର ଯୋଗ୍ୟ ହେବୁ। ଯଦିଓ ଆମେ ପାପ କରୁ, ଆମେ ଜାଣୁ କିପରି ତୁରନ୍ତ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସଠିକ୍ କରିବାକୁ ହେବ। ଆମେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହତାରେ ଚାଲୁଥିବା ସମୟରେ, ଏକ ବିପକ୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୟତାନ ଏବଂ ତାହାର ଦୂତମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଛଳନା ଓ କୌଶଳ ନେଇ ଆସନ୍ତି। ଆମକୁ ଶତ୍ରୁର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ତାହାର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱରୂପରେ ଚିହ୍ନିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଆମର ଥିବା କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱର ସ୍ଥାନକୁ ବ୍ୟବହାର କରି, ଆମକୁ ସେହି ସବୁ ବିଷୟକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ, ଜୟ କରିବାକୁ ଏବଂ ନିରନ୍ତର ବିଜୟ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ। ଆମେ ଶତ୍ରୁର ସେହି ଦୁଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ—ଅର୍ଥାତ୍ ଚୋରି କରିବା, ବଧ କରିବା ଏବଂ ବିନାଶ କରିବା, ରୋଗବ୍ୟାଧି, ବିପତ୍ତି, ଦୁର୍ଘଟଣା, ବିଫଳତା, ଦୁଃଖଦ ଘଟଣା, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋପ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ।

ପ୍ରତିଫଳନ

1) ଜଣେ ପ୍ରେମମୟ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା କାହିଁକି ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଅନୁଶାସିତ ବା ଶାସନ କରିବେ?

2) ଏବ୍ରୀ 12:5,6 ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଶାସନ, ଅନୁଯୋଗଏବଂ କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଜଣେ ପିତା ଆପଣା ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କ'ଣ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରେ, ତାହାର ସାରାଂଶ କରନ୍ତୁ।

3) ସେହି ଚାରୋଟି ମାଧ୍ୟମ କ'ଣ କ'ଣ ଯେଉଁଥିରେ ଈଶ୍ବର ଆମ ଜୀବନରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଶୋଧନ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି? ଆପଣ ନିଜକୁ ଏହି ସବୁ ପ୍ରତି କିପରି ସମ୍ବେଦନଶୀଳ କରିପାରିବେ, ଯେପରି ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଶୋଧନକୁ ଚିହ୍ନିପାରିବେ ଏବଂ ତୁରନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଦେଇପାରିବେ, ସେ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ।

7
ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କର ଅନୁକରଣ କରିବା

ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ଦ୍ୱାରା କେବଳ ଯେ ଆମର ପ୍ରେମ ପାଇବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୁଏ ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ଆମର ପ୍ରେମ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିଥାଏ। ଆମେ ଆମର ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟର ସୀମା ବାହାରକୁ ଯାଇ ପ୍ରେମରେ ଚାଲିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିବା।

ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଆମ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ

ଏଫିସୀୟ 5:1,2

[1] ଅତଏବ, ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁକାରୀ ହୁଅ।

[2] ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୁଗନ୍ଧି ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ବଳି ସ୍ୱରୂପେ ଆପଣାକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ସେହିପରି ପ୍ରେମରେ ଆଚରଣ କର,।

ଆମକୁ ଆମ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କର ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହେବ। ପ୍ରଥମ ଦିଗ ଯାହାର ଅନୁକରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଛି, ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରେମରେ ଆଚରଣ କରିବା (ଚାଲିବା)। ଏହାର ମାନଦଣ୍ଡ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ପ୍ରେମ ଓ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗର ତାଙ୍କର ଆଦର୍ଶ। ଯୀଶୁ ଯାହା କଲେ, ତାହାହିଁ କରନ୍ତୁ। ପ୍ରେମରେ ଚାଲିବା କ'ଣ, ତାହା ସେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି।

ଈଶ୍ୱର ଆମକୁ ଏପରି କିଛି କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ ନାହିଁ, ଯାହା ଅସମ୍ଭବ (ଅପ୍ରାପ୍ତ)। କିମ୍ବା ସେ ଆମକୁ ଏପରି କିଛି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ ନାହିଁ, ଯାହା କରିବା ପାଇଁ ସେ ଆମକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ନାହିଁ। ତେଣୁ, ତାଙ୍କର ଅନୁକରଣ କରିବା ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରି ପ୍ରେମରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ତାହା ସମ୍ଭବ ଅଟେ, କାରଣ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ତାଙ୍କଠାରୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରୁ।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆମ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କର ଅନୁକରଣ କରୁ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ

ପରି ପ୍ରେମରେ ଚାଲୁ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଏପରି ଏକ ବଳିଦାନ ହୋଇଥାଏ ଯାହା ଆମ ପରମପିତାଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରେ, ଏକ ସୁଗନ୍ଧିତ ଆମୋଦ ଆଣିଥାଏ; ଠିକ୍ ଯେପରି ପରମପିତା ଯୀଶୁଙ୍କ ବଳିଦାନରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ।

ପ୍ରେମରେ ଚାଲିବା ହେଉଛି ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ମାର୍ଗରେ ଚାଲିବା

1 କରିନ୍ଥୀୟ 12:31

କିନ୍ତୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦାନସମସ୍ତ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏକା; ଚେଷ୍ଟା କର। ଅଧିକନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ପଥ ଦେଖାଉଅଛି।

1 କରିନ୍ଥୀୟ 13:1-13

[1] ଯଦି ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଓ ଦୂତମାନଙ୍କ ଭାଷାରେ କଥା କହେ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପ୍ରେମ ନ ଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ ଶବ୍ଦକାରକ ଘଣ୍ଟା କିମ୍ବା ଝମ୍ ଝମ୍ ଶବ୍ଦକାରୀ କରତାଳ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଅଛି।

[2] ଆଉ, ଯଦି ମୋହର ଭାବବାଣୀ କହିବାର ଶକ୍ତି ଥାଏ ଏବଂ ମୁଁ ସମସ୍ତ ନିଗୂଢ଼ ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନରେ ପାରଦର୍ଶୀ ହୋଇଥାଏ, ପୁଣି ପର୍ବତକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୋହର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପ୍ରେମ ନ ଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ କିଛି ନୁହେଁ।

[3] ପୁଣି, ଯଦି ମୁଁ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ମୋହର ସର୍ବସ୍ୱ ବିତରଣ କରେ, ପୁଣି ଯଦି ମୁଁ ମୋହର ଶରୀରକୁ ଦଗ୍ଧ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପଣ କରେ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପ୍ରେମ ନ ଥାଏ, ତେବେ ମୋହର କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ।

[4] ପ୍ରେମ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ, ପ୍ରେମ ହିତଜନକ, ଈର୍ଷା କରେ ନାହିଁ, ଆତ୍ମବଡ଼ିମା କରେ ନାହିଁ, ଅହଙ୍କାର କରେ ନାହିଁ,

[5] ଅନୁଚିତ ବ୍ୟବହାର କରେ ନାହିଁ, ସ୍ୱାର୍ଥ ଚେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ, ବିରକ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ, ଅପକାର ସ୍ମରଣରେ ରଖେ ନାହିଁ,

[6] ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ କରେ;

[7] ସମସ୍ତ ସହ୍ୟ କରେ, ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସମସ୍ତ ଭରସା କରେ, ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ରହେ।

[8] ପ୍ରେମ କଦାପି ଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭାବବାଣୀ ଥାଏ, ତାହା ଲୋପ ହେବ; ଯଦି ପରଭାଷା ଥାଏ, ସେହିସବୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବ; ଯଦି ଜ୍ଞାନ ଥାଏ, ତାହା ଲୋପ ହେବ।

[9] କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଂଶିକଭାବେ ଜାଣୁ ଓ ଆଂଶିକଭାବେ ଭାବବାଣୀ କହୁ।

[10] କିନ୍ତୁ ସିଦ୍ଧ ବିଷୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଆଂଶିକ ବିଷୟର ଲୋପ ହେବ।

[11] ଶିଶୁ ଥିବା ସମୟରେ ମୁଁ ଶିଶୁ ପରି କଥା କହୁଥିଲି, ଶିଶୁ ପରି ଭାବୁଥିଲି, ଶିଶୁ ପରି ବିଚାର କରୁଥିଲି; ବୟସପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ ମୁଁ ଶିଶୁର ବିଷୟସବୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲି।

[12] କାରଣ ଏବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଗୂଢ଼ ବାକ୍ୟରୂପ ଦର୍ପଣର ସାହାଯ୍ୟରେ ଦେଖୁଅନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ମୁଖାମୁଖୀ ହୋଇ ଦେଖିବା; ଏତେବେଳେ ମୁଁ ଆଂଶିକଭାବେ ଜାଣୁଅଛି, କିନ୍ତୁ

ସେତେବେଳେ, ମୁଁ ଯେପରି ପରିଚିତ, ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ପରିଚୟ ପାଇବି।
13 ଅତଏବ ବିଶ୍ୱାସ, ଭରସା, ପ୍ରେମ, ଏହି ତିନି ସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ, ଆଉ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ।

1 କରିନ୍ଥୀୟ 14:1
ପ୍ରେମର ଅନୁସରଣ କର, ପୁଣି ଆତ୍ମିକ ଦାନସବୁ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ, ବିଶେଷତଃ ଯେପରି ଭାବବାଣୀ କହି ପାର, ଏଥିନିମନ୍ତେ ଏକା; ଚେଷ୍ଟା କର।

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ 1 କରିନ୍ଥୀ 12 ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆତ୍ମାର ଦାନ ସବୁ ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀରୂପକ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ (ନେତୃତ୍ୱ, ଶିକ୍ଷାଦାନ, ପ୍ରଶାସନ ଇତ୍ୟାଦି) ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପରେ, ସେହି ସବୁ ଦାନ ପାଇବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି; ମାତ୍ର ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ *"ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ମାର୍ଗ"* (1 କରିନ୍ଥୀୟ 12:31) ବା ଏପରି ଏକ ପଥ ଦେଖାଇବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ଯାହା ଅତି ଉତ୍ତମ କିମ୍ବା ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ। ଏହାର ପ୍ରକୃତ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା ଯେ, ଲୋକମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀରରୂପକ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏପରି ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ଉପାୟ ଅଛି—ଯାହା ଆତ୍ମାର ଦାନସବୁ ଏବଂ ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ନିଜ ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇବା ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଉତ୍ତମ ଅଟେ। ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପ୍ରେମର ପଥରେ ଚାଲିବା ଦିଗରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ କରନ୍ତି।

ପାଉଲ 1 କରିନ୍ଥୀୟ 13 ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମାର ଦାନଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁ, ସଦସ୍ୟ ଭାବେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରୁ ଏବଂ ଆପଣା ଶରୀରକୁ ଦଗ୍ଧ ହେବା ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କରିବା ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାନ୍ ଦାନଧର୍ମର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରୁ, ମାତ୍ର ସେହି ସବୁ ପଛରେ ଯଦି ଈଶ୍ୱରୀୟ ପ୍ରେମର ପ୍ରେରଣା ଓ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ନ ଥାଏ, ତେବେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶୂନ୍ୟ ଅଟେ, କିଛି ନୁହେଁ ଏବଂ ଏଥିରୁ କୌଣସି ଲାଭ ନାହିଁ! ଏହା ସେବା ଓ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହିବାର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁ, ତାହା ଅବଶ୍ୟ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ, ମାର୍ଗଦର୍ଶିତ ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଇ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରେମରୁ ହିଁ ଜୀବନ ଜିଇଁ ଏହାକୁ କରନ୍ତୁ। ଯେପରି ପାଉଲ 4

ରୁ 8 ପଦ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି—ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ, ଅଦୟାଳୁ, ଈର୍ଷାପରାୟଣ, ଆତ୍ମଶ୍ଲାଘାକାରୀ, ଅହଂକାରୀ, ଅଶୋଭନ ଆଚରଣକାରୀ, ସ୍ୱାର୍ଥପର, ଆତ୍ମ-ପ୍ରସାରକାରୀ, ଆତ୍ମକେନ୍ଦ୍ରିକ, ସହଜରେ କ୍ରୁଦ୍ଧ ହେଉଥିବା, ମନ୍ଦ ଅଭିପ୍ରାୟ ରଖୁଥିବା, କିମ୍ବା ଅଧର୍ମ ଓ ଅସତ୍ୟକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ଶାସିତ, ମାର୍ଗଦର୍ଶିତ କିମ୍ବା ପ୍ରେରିତ ହେଉନାହୁଁ। ଅନୁପଯୁକ୍ତ ମନୋଭାବ ସହିତ ଆତ୍ମାର ଦାନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ, ଏହା ଶୂନ୍ୟ ଏବଂ କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ ଆଣିଥାଏ ନାହିଁ।

ଆତ୍ମାର ଦାନର ପ୍ରୟୋଗ, ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ, ଦାନଧର୍ମ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭରସା ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରେମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାର କାରଣ ହେଉଛି—ପ୍ରେମ ଚିରସ୍ଥାୟୀ। ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ କେବଳ ପ୍ରେମ ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ରହିଥିବ। ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ଆଉ କୌଣସି ବ୍ୟବହାର ରହିବ ନାହିଁ।

ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମାର ଦାନସବୁ କିମ୍ବା ସଦସ୍ୟ ଭାବେ ନିଜ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ସର୍ବପ୍ରଥମେ ପ୍ରେମରେ ଚାଲିବାକୁ ନିଜର ପ୍ରାଥମିକତା ଭାବେ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମାର ଦାନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରୟୋଗ ଏବଂ ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନବାନ ହେଉ, ଯେପରି ପାଉଲ 1 କରିନ୍ଥୀୟ 14:1 ରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ସାରାଂଶ କରିଛନ୍ତି।

ମନେରଖନ୍ତୁ, ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ହୁଏ (ଗାଲାତୀୟ 5:6)।

[**ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ:** 1 କରିନ୍ଥୀୟ 13:8 ରେ, ଭାବବାଣୀ (*"ଭାବବାଣୀର ଦାନ ଥିଲେ ତାହା ଲୋପ ପାଇବ"*) ଏବଂ ଜ୍ଞାନ (*"ଜ୍ଞାନ ଥିଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଲୋପ ପାଇବ"*) ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ସେହି ସମାନ ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦ *'କାଟାର୍ଜିଓ'* କୁ ଇଂରାଜୀରେ "ସେମାନେ ବିଫଳ ହେବେ" ଏବଂ "ଏହା ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯିବ" (*"ଲୋପ ପାଇବ ବା ନିଷ୍କ୍ରିୟ ହେବ"*) ଭାବେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି। ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ସମସ୍ତ ଦାନ ଆଉ ବ୍ୟବହାରରେ ରହିବ ନାହିଁ, ଏଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ହୋଇଯିବ।]

ପ୍ରେମ କଦାପି ଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ

1 କରିନ୍ଥୀୟ 13:8
ପ୍ରେମ କଦାପି ଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ;

ପ୍ରେମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବା ଯେଉଁ ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦଟି "ଫେଲ୍ସ" (ବିଲୋପ ବା ବିଫଳ) ଭାବେ ଅନୁବାଦିତ ହୋଇଛି, ତାହା ହେଉଛି *'ଏକପିପ୍ଟୋ'*। 'ଷ୍ଟ୍ରଙ୍ଗସ ଏବ୍ରି ଆଣ୍ଡ ଗ୍ରୀକ୍ ଡିକ୍ସନାରୀ' ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି *"ନିଜର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପଥରୁ ଦୂରେଇଯିବା କିମ୍ବା ଚ୍ୟୁତ ହେବା; ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ କହିବାକୁ ଗଲେ କିଛି ହରାଇବା, ଅକ୍ଷମ ବା ଅପାରଗ ହୋଇଯିବା।"* ଏବଂ 'ଥାୟର୍ସ ଗ୍ରୀକ୍ ଡେଫିନିସନ୍ସ' ଅନୁସାରେ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି *"ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନରୁ ତଳେ ପଡ଼ିଯିବା ଯାହାକୁ ଜଣେ ଧରି ରଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହେଁ, ନିଜର ପଦବୀରୁ ଚ୍ୟୁତ ହେବା, ଶକ୍ତିହୀନ ହୋଇ ପଡ଼ିଯିବା, ଭୂପତିତ ହେବା, ପ୍ରଭାବହୀନ ହୋଇଯିବା।"*

ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ଏକାଠି ଦେଖିବା, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ବୁଝାମଣା ପାଇବା ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମରେ ଚାଲୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ କଦାପି ନିଜର ସଠିକ୍ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହେବା ନାହିଁ। ପ୍ରେମରେ ଚାଲିବା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସଠିକ୍ ପଥରେ, ସଠିକ୍ ମାର୍ଗରେ ସ୍ଥିର ରହିବା। ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମରେ ଚାଲୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ କଦାପି ଶକ୍ତିହୀନ ହୋଇ ପଡ଼ିବା ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅସମ୍ମାନିତ ହେବା ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅଦରକାରୀ ହେବା ନାହିଁ। ଏହାର ବଦଳରେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ସଫଳ ହେବ ଏବଂ ଏହାର ଏକ ମହାନ୍ ପ୍ରଭାବ ରହିବ।

ଏଣୁ, ଆସନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହା ବୁଝିବା ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେମରେ ଚାଲୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏପରି ଏକ ମାର୍ଗ ଗ୍ରହଣ କରୁ ଯେଉଁଥିରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କଦାପି ବିଫଳ ହେବା ନାହିଁ। ଈଶ୍ୱରୀୟ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ, ମାର୍ଗଦର୍ଶିତ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ଆପଣ ଯାହା କିଛି ବି କରିବେ, ତାହାର ଏକ ମହାନ୍ ପ୍ରଭାବ ରହିବ।

ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବିଶ୍ରାମ ନେବା ଏବଂ ସେହି ପ୍ରେମରୁ ହିଁ ଜୀବନ ଜିଇବା ଆପଣଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ସଠିକ୍ ପଥରେ ସ୍ଥିର ରଖିବ।

ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆମର ପ୍ରେମ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ପ୍ରସାରିତ କରେ

ରୋମୀୟ 5:3-5

[3] କେବଳ ତାହା ନୁହେଁ, ସମସ୍ତ କ୍ଲେଶରେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ପ କରୁଅଛୁ।।, ଯେଣୁ କ୍ଲେଶରୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ଧୈର୍ଯ୍ୟରୁ ସତ୍ଚରିତ୍ର,

[4] ପୁଣି, ସତ୍ଚରିତ୍ରରୁ ଭରସା ଯେ ଜନ୍ମେ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ।

[5] ଆଉ, ଭରସା ଲଜ୍ଜା ଦିଏ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଅଛି।

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ବିଶ୍ୱାସୀ ଭାବରେ ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନର ଜୀବନ ବିଷୟରେ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ଓ କ୍ଲେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗତି କରୁଥିଲେ ହେଁ, ଏହା ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ (ସହନଶୀଳତା) ବୃଦ୍ଧି କରେ ଏବଂ ବଦଳରେ ଆମର ଚରିତ୍ରକୁ ସିଦ୍ଧ କରେ; ପୁଣି ଏହା ଆମର ଭରସାକୁ ଏବଂ ଆଗକୁ ଯାହା ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି ସେହି ଆଶାକୁ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ କରିଥାଏ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମର ଯେଉଁ ପ୍ରତ୍ୟାଶା ବା ଭରସା ଅଛି, ତାହା ଆମକୁ କଦାପି ନିରାଶ ବା ଅପମାନିତ କରେ ନାହିଁ। ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି—ଏହି ଭରସା ଆମକୁ ଲଜ୍ଜିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼େ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଆମେ ନିଜ ଭରସା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ ହେଉନାହୁଁ, କାରଣ ଆମେ ଏହି ସମୟରେ ଏବଂ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ, ଯାହା ପରମପିତାଙ୍କ ଅତୁଳନୀୟ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତହୀନ ପ୍ରେମ ଅଟେ। ଏହି ପ୍ରେମ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ ହୃଦୟରେ ଏକ ପ୍ରବଳ ଝରଣା ସଦୃଶ ଅପୂର୍ବ ଭାବେ ଅଜାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି।

ଏହି ପ୍ରେମ—ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ—ଆମ ହୃଦୟରେ ପ୍ରଚୁର ଓ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଛି, ଯେପରି ଆମେ ନିଜେ ଏହାକୁ ଅନୁଭବ କରି ଆନନ୍ଦ ପାଇପାରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାଣ୍ଟିପାରିବା।

ଆମ ହୃଦୟରେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଥିବା ହେତୁ, ଆମେ କ୍ଲେଶ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ ଏବଂ ଆମର ଭରସାରେ ନିର୍ଭୀକ ଓ ନିର୍ଲଜ୍ଜ ରହୁ।

ଆମ ହୃଦୟରେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ହେତୁ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମ କରିବାର ଆମର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଏବେ ଅନେକ ଗୁଣରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଉ, ଯେପରି ସେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି। ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ପ୍ରେମ କରିପାରିବା! ପ୍ରେମ ଯାହା କରିବା କଥା, ଆମେ ତାହାହିଁ କରୁ। ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା, ସମାଲୋଚନା କରିବା ଏବଂ ନିନ୍ଦା କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ କରିଦେଉ। ଆମେ ପ୍ରେମର ସହିତ ସତ୍ୟ କହୁ, ସଂଶୋଧନ କରୁ ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଦେଉ। ଆମେ କଠିନ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟରେ ବି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଶାବାଦୀ ରହୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ବୃଦ୍ଧି କରୁ।

କଳ୍ପନା କରନ୍ତୁ, ଯଦି ଏହି ପ୍ରେମ ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରେ। ବାସ୍ତବରେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଏହା ହିଁ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେପରି ପ୍ରେମ କଲେ, ସେହିପରି ପ୍ରେମ କରନ୍ତୁ। ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ସହିତ ପ୍ରେମ କରନ୍ତୁ।

ଏଫିସୀୟ 5:25
ହେ ସ୍ୱାମୀମାନେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେପରି ମଣ୍ଡଳୀକି ପ୍ରେମ କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର, ସେ ତ ତାହା ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ;

ଆମର ବିବାହ ଏବଂ ଆମର ପରିବାର ଏହି ଆହତ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରେମର ଏକ ମରୁଦ୍ୟାନ (ସୁନ୍ଦର ସ୍ଥାନ) ହୋଇଉଠିବ। ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ହେତୁ ସ୍ୱାମୀ, ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନେ ଘରେ ରହିବାକୁ ଓ ଏକତ୍ର ସମୟ ବିତାଇବାକୁ ଆଗ୍ରହର ସହ ଅପେକ୍ଷା କରିବେ। ଘରଟି ଆଶ୍ରୟ, ସାନ୍ତ୍ୱନା, ଶକ୍ତି ଏବଂ ଆରୋଗ୍ୟର ଏକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ପାଲଟିଯିବ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ପ୍ରେମ କରିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରକଟ କରେ

1 ଯୋହନ 4:12
କେହି କେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରୁ, ତାହାହେଲେ ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ-ଠାରେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ କେହି କଦାପି ଦେଖି ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପରସ୍ପରକୁ

ପ୍ରେମ କରୁ, ଈଶ୍ୱର ଆମ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆମ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଖାଯାନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମ ମାଧ୍ୟମରେ ଈଶ୍ୱର ପ୍ରକଟ ହୁଅନ୍ତି। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ପ୍ରେମ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱର ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୁଅନ୍ତି। ଏହା ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଏକ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣୀୟ ପ୍ରକାଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବକୁ ପ୍ରକଟ କରିଥାଏ।

ମଲାଖୀ 4:5,6

[5] ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହତ ଓ ଭୟଙ୍କର ଦିନର ଆଗମନ ପୂର୍ବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା।

[6] ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆସି ଯେପରି ପୃଥିବୀକି ଅଭିଶାପରେ ଆଘାତ ନ କରୁ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି ପିତୃଗଣର ହୃଦୟ ଓ ପିତୃଗଣ ପ୍ରତି ସନ୍ତାନଗଣର ହୃଦୟ ଫେରାଇବ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି—ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ପିତାମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଏବଂ ପିତାମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଫେରାଇବା। ଏହା ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ଯଦି ଏହା ନ ଘଟେ, ତେବେ ପୃଥିବୀ ଅଭିଶାପ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହେବ। ଆସନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଆମର ସାଧାରଣ ପରିବାର ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ପରିବାରର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଚାର କରିବା।

ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ, ଆମ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ସର୍ତ୍ତହୀନ, ପ୍ରତିପାଳନକାରୀ ଓ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେମର ପ୍ରଥମ ଝଲକ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ମିଳିଥାଏ। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସମ୍ପର୍କ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରକାରର ପ୍ରେମ ଆଉ କେଉଁଠାରେ ପାଇବେ। ପିତାମାତା ଭାବରେ, କେତେକ ସମୟରେ ଆମେ ଆମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଭୁଲ୍ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପ୍ରେମର କୌଣସି ସଂକେତ ଦେଇପାରୁ ନାହିଁ। ଆମ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପିତା (ବାପା) ଭୁଲ୍ ବଶତଃ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସ୍ନେହ ବା ଆବେଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଦୁର୍ବଳତାର ସଂକେତ ଏବଂ ଏହା ଜଣେ "ପ୍ରକୃତ ପୁରୁଷ"ର ଲକ୍ଷଣ ନୁହେଁ। ଏହା ସଦାସର୍ବଦା ମିଥ୍ୟା ଅଟେ! ଆମ ପରିବାରକୁ ଆମ ମଧ୍ୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପିତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ, ତାଙ୍କର କୋମଳତା, ତାଙ୍କର ନମ୍ରତା, ତାଙ୍କର ମଙ୍ଗଳଭାବ,

ତାଙ୍କର ଦୟା, ତାଙ୍କର ସହନଶୀଳତା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଉଦାରତାର ପ୍ରକାଶ ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଆମ ପରିବାର ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ଦେଖନ୍ତି, ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଆମ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ମଧ୍ୟକୁ ଆହୁରି ଗଭୀର ଭାବେ ଆକର୍ଷିତ ହେବା ଉଚିତ।

ଏହା ମଣ୍ଡଳୀ ପରିବାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସତ୍ୟ ଅଟେ। ଯେତେବେଳେ ପାପରେ ହଜିଯାଇଥିବା, ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ଏବଂ ସେହି ଅପବ୍ୟୟ ପୁତ୍ର (ପ୍ରୋଡିଗାଲ୍) ସଦୃଶ ଲୋକମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ ସମାଜର "ପିତା" (ଏବଂ "ମାତା") ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଦେଖନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିଆସନ୍ତି। ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନ ହେବା ଉଚିତ ଯେଉଁଠାରେ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିଥିବା, ହଜିଯାଇଥିବା ଏବଂ ଆହତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିପାଳିତ ହୋଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସ୍ଥତା ଓ ସିଦ୍ଧତାର ସ୍ଥାନକୁ ଆସିପାରନ୍ତି।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ପ୍ରେମ କରିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ପ୍ରକାଶକୁ ପ୍ରସାରିତ କରେ

1 ଯୋହନ 4:12

କେହି କେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରୁ, ତାହାହେଲେ ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ-ଠାରେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କକୁ ପ୍ରେମ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ସିଦ୍ଧ ହୁଏ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ନିଜର ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ଏବଂ ଏହାର ଅଭିପ୍ରେତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସଫଳ କରିଥାଏ। ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ଆମର ବୋଧଶକ୍ତି ଆହୁରି ମହାନ୍ ହୋଇଉଠେ ଏବଂ ଆମେ ଆମ ଜୀବନରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରୁ।

ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ବୋଧଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଉପାୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି—ସେ ଯେପରି ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ସେହିପରି ପ୍ରେମ କରିବା। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ପ୍ରେମ କରିବାକୁ

ମନୋନୀତ କରୁ ଏବଂ କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାବହାରିକ ଭାବେ ଏହା କରୁ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ଆମର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରକାଶ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗେ। ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବାର ଆମର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଯେପରି ପ୍ରସାରିତ ହୁଏ, ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଆମେ ସେହିପରି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ବୁଝିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରୁ। ଆମେ ଯେତେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର ପ୍ରେମ ପ୍ରସାରିତ କରିବାକୁ ଦେଉ, ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ପ୍ରକାଶ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ସେତେ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ। ଆମେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ବାହାରକୁ ଢାଳିଦେଉ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ନିଜ ଭିତରକୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଏକ ମହାନ୍ ପ୍ରବାହକୁ ଅନୁଭବ କରୁ। ତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଏକ ମହାନ୍ ପ୍ରକାଶ ଆମର ନିଜର ହୋଇଯାଏ।

ପ୍ରେମରେ ଚାଲିବା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତାରେ ଚାଲିବା

1 ଯୋହନ 4:16

ପୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଯେଉଁ ପ୍ରେମ ଅଛି, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଅଛୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ। ଈଶ୍ୱର ତ ପ୍ରେମ; ଯେ ପ୍ରେମରେ ରହେ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ-ଠାରେ ରହେ ଓ ଈଶ୍ୱର ତାହାଠାରେ ରହନ୍ତି।

1 ଯୋହନ 4:16 (ଗୁଡ ନିଉସ ଟ୍ରାନ୍ସଲେସନ ଇଂରାଜୀ ବାଇବଲ)

ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଥିବା ପ୍ରେମକୁ ଜାଣୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ। ଈଶ୍ୱର ପ୍ରେମ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରେମରେ ଜୀବନ ଜିଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଏକତାରେ ବାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକତାରେ ବାସ କରନ୍ତି।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବାସ କରୁ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରେମରୁ ହିଁ ଜୀବନ ଜିଉ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁ ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ଆମ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରହୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଏକତାରେ ଗତି କରୁ। ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଆମ ମାଧ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି। ଏହି ସତ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ଜୀବନ ଜିଉ, ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପ୍ରେମରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉ, ଈଶ୍ୱର ଆମ ସହିତ ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ

ଆମେ ପ୍ରେମରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ, ଈଶ୍ୱର ଆମ ସହିତ ପ୍ରେମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି। ପ୍ରେମରେ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ କାହାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁ, ଈଶ୍ୱର ସ୍ପର୍ଶ କରନ୍ତି। ପ୍ରେମରେ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ କଥା କହୁ, ଈଶ୍ୱର କଥା କହନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପ୍ରେମର ପଥରେ ଚାଲୁ, ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଏକ ହୋଇ ଚାଲୁ, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ସଦାସର୍ବଦା ଅପରାଜେୟ ଅଟୁ। ଶତ୍ରୁ (ଶୟତାନ) ଆମକୁ ଅଟକାଇବା, ତଳକୁ ଖସାଇବା କିମ୍ବା ପଛକୁ ଠେଲିଦେବା ପାଇଁ କିଛି ହେଲେ କରିପାରିବ ନାହିଁ।

ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ଏହାକୁ ହିଁ ଆମ ଜୀବନର ଶୈଳୀ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା। ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବିଶ୍ରାମ ନେବା, ସେଥିରେ ଜୀବନ ଜିଇବା ଏବଂ ସେହି ପ୍ରେମରୁ ହିଁ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏପରି କରୁ, ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗତି କରୁ ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଆମ ମାଧ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି।

ପ୍ରତିଫଳନ

1) ଆପଣ ନିଜ ଜୀବନରେ କେଉଁ ସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରିବେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆପଣ ଆମ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ପରି ପ୍ରେମ କରିବାରେ ତାଙ୍କର ଅନୁକରଣ କରିପାରିବେ, ତାହା ଲେଖନ୍ତୁ।

2) ଆମେ ପ୍ରେମରେ ଚାଲିବା ବିଷୟରେ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିଛୁ।

- ପ୍ରେମରେ ଚାଲିବା ହେଉଛି ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ମାର୍ଗରେ ଚାଲିବା।
- ପ୍ରେମର କଦାପି ବିଲୋପ ହୁଏ ନାହିଁ।
- ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆମର ପ୍ରେମ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ପ୍ରସାରିତ କରେ।
- ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ପ୍ରେମ କରିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରକଟ କରେ।

- ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପରି ପ୍ରେମ କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ପ୍ରକାଶକୁ ପ୍ରସାରିତ କରେ।
- ପ୍ରେମରେ ଚାଲିବା ହେଉଛି ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତାରେ ଚାଲିବା।

ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ବାକ୍ୟକୁ ଆପଣଙ୍କ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନ ସହିତ ଯୋଡ଼ନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ବାକ୍ୟ ଲେଖନ୍ତୁ।

- ଯେହେତୁ ପ୍ରେମରେ ଚାଲିବା ହେଉଛି ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ମାର୍ଗରେ ଚାଲିବା, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ...
- ଯେହେତୁ ପ୍ରେମର କଦାପି ବିଲୋପ ହୁଏ ନାହିଁ, ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ମୁଁ ...
- ଯେହେତୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ମୋର ପ୍ରେମ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ପ୍ରସାରିତ କରେ, ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ମୁଁ ...
- ଯେହେତୁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପରି ପ୍ରେମ କରିବା ହିଁ ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ପ୍ରକଟ କରେ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ...
- ଯେହେତୁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପରି ପ୍ରେମ କରିବା ମୋ' ପ୍ରତି ଥିବା ତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ପ୍ରକାଶକୁ ପ୍ରସାରିତ କରେ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ...
- ଯେହେତୁ ପ୍ରେମରେ ଚାଲିବା ହେଉଛି ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତାରେ ଚାଲିବା, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ...

ଅନଲାଇନରେ ଆମ ସହିତ ଯୋଗଦାନ କରନ୍ତୁ
(JOIN US ONLINE)

ଇଂରାଜୀ
(ENGLISH)

https://youtube.com/allpeopleschurchbangalore
https://instagram.com/allpeopleschurchbangalore
https://facebook.com/apcwo

https://youtube.com/apcbiblecollege
https://instagram.com/apcbiblecollege

https://youtube.com/APCMusicindia

https://www.youtube.com/@apc-free-christian-books

https://youtube.com/@chrysalislifecounseling
https://instagram.com/ChrysalisLifeCounseling

ହିନ୍ଦୀ
(HINDI)

https://youtube.com/APCHindi

https://www.instagram.com/apc_bangalore_hindi

ଆପଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି କି ଯିଏ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ?

ପ୍ରାୟ 2000 ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, ଈଶ୍ୱର ଏହି ଜଗତକୁ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ ହୋଇ ଆସିଲେ । ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯୀଶୁ । ସେ ଏକ ସିଦ୍ଧତାର ସହିତ ପାପ ଶୂନ୍ୟ ଜୀବନଯାପନ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ମାନବ ରୂପରେ ଈଶ୍ୱର ଥିଲେ । ସେ ଯାହା କିଛି କହିଲେ ଓ କରିଲେ ତାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଆମମାନଙ୍କ ଠାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ସେ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଲେ ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଥିଲା । ସେ ଯାହା କଲେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ପୃଥିବୀରେ ଯୀଶୁ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କଲେ । ସେ ଦୁଃଖୀ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ସେ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଦେଲେ, ବଧିରମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ଶକ୍ତି ଦେଲେ, ଖଞ୍ଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚାଲିବାର ଶକ୍ତି ଦେଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅସୁସ୍ଥ ଓ ବିଭିନ୍ନପ୍ରକାରର ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ସେ ଅଳ୍ପକେତେକ ରୁଟିକୁ ନେଇ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଭାବେ ବହୁତ ରୁଟି କଲେ ଏବଂ ହଜାର ହଜାର କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଖୁଆଇଲେ, ଝଡ଼ ବତାସକୁ ସ୍ଥିର କଲେ ଏବଂ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମମାନ କଲେ ।

ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଆମଠାରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଯେପରି ଈଶ୍ୱର ଯେ ଉତ୍ତମ ବା ମଙ୍ଗଳମୟ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାକି ସେ ଚାହାନ୍ତି ଯେ ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତମ ହେଉନ୍ତୁ, ସମସ୍ତେ ସୁସ୍ଥ ଓ ଖୁସିରେ ରୁହନ୍ତୁ । ଈଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ଯୋଗାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ।

ତେବେ ଈଶ୍ୱର କାହିଁକି ନିଜେ ମନୁଷ୍ୟ ହେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ ଓ ଜଗତକୁ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପରେ ଆସିଲେ? କାହିଁକି ଯୀଶୁ ଆସିଲେ?

ଆମେ ସମସ୍ତେ ପାପ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଯିଏ ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ସେହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଗ୍ରହଣୀୟ ବିଷୟ ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ । ପାପର ପରିଣାମ ଗୁଡିକ ରହିଛି । ପାପ ଏକ ବିରାଟ କାନ୍ଥ ସଦୃଶ ଅଟେ ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛି । ପାପ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଆମକୁ ଅଲଗା କରେ। ଯିଏ ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାରେ ପାପ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସାଜେ । ତେଣୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସହ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନରେ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି।

ଆମ ପାପଗୁଡିକର ଅନ୍ୟ ପରିଣାମଗୁଡିକ ହେଲା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପୃଥକ୍ କରେ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରଳୟରେ ପାପର ପରିଣାମ ମୃତ୍ୟୁ ଅଟେ । ମୃତ୍ୟୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ସର୍ବଦା ଅଲଗା ହୋଇ ନର୍କରେ ସ୍ଥାନ ପାଏ ।

କିନ୍ତୁ ସୁସମ୍ବାଦ ଏହା ଯେ ଆମେ ପାପଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବା ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ପୁନଃ ମିଳିତ ହୋଇପାରିବା । ବାଇବଲ କହେ,***"କାରଣ ପାପର ବେତନ ମୃତ୍ୟୁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ"*** (ରୋମୀୟ 6:23)। ତେବେ ଯୀଶୁ ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାପ ନିମନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ନିଜ ପ୍ରାଣକୁ

କ୍ରୁଶୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ଦେଇଅଛନ୍ତି। ତା'ପରେ ସେ ତିନିଦିନ ପରେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନଃଜୀବିତ ହେଲେ, ଅନେକଙ୍କୁ ସେ ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖାଦେଲେ ଏବଂ ଏହାପରେ ସେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଫେରିଗଲେ ।

ଈଶ୍ୱର ପ୍ରେମ ଓ ଦୟାର ଈଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି । ସେ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନର୍କରେ ପଡି ବିନଷ୍ଟ ହେଉ । ଆଉ ସେ ଆସିଲେ ଯେପରି ସମଗ୍ର ମାନବଜାତିକୁ ପାପରୁ ଉଦ୍ଧାର ଏବଂ ପାପର ପରିଣାମରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଏକ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ସେ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଆସିଲେ—ଆପଣଙ୍କ ପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ମୋତେ ପାପରୁ ଓ ଅନନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଆସିଲେ ।

ପାପରୁ କ୍ଷମା ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ପାଇବା ପାଇଁ, ବାଇବଲ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହେ ଯେ ଆମକୁ କେବଳ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ—ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ଯାହା କଲେ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ ।

"... ଯେକେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ପାପକ୍ଷମା ପାଇବ" **(ପ୍ରେରିତ 10:43) ।**

"ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ମୁଖରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବ, ଆଉ ଈଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ହୃଦୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ତେବେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ" **(ରୋମୀୟ 10:9) ।**

ଆପଣ ମଧ୍ୟ ପାପ କ୍ଷମା ପାଇପାରିବେ ଓ ଆପଣଙ୍କ ପାପରୁ ପରିଷ୍କୃତ ହୋଇପାରିବେ ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ଏକ ସରଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କୁ, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ ହେବ । ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କ'ଣ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଓ ପାପ କ୍ଷମା ପାଇବାକୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ପାପରୁ ପରିଷ୍କୃତ ହେବାକୁ ସହାୟକ ହେବ । ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କେବଳ ଏକ ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା ଅଟେ । ଆପଣ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଶବ୍ଦଗୁଡିକରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରିବେ ।

ପ୍ରିୟ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ, ଆଜି ମୁଁ ଜାଣିଲିଯେ, ତୁମେ ମୋ ନିମନ୍ତେ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ଯାହା କରିଅଛ। ତୁମେ ମୋ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲ । ତୁମେ ତୁମର ବହୁମୂଲ୍ୟ ରକ୍ତ ଝରାଇ ମୋ ପାପର ମୂଲ୍ୟଦେଲ ଯେପରି ମୁଁ ମୋ ପାପରୁ କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ବାଇବଲ ମୋତେ କହେ ଯେ, ଯେକେହି ତୁମଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାପରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

ତୁମେ ମୋ ନିମନ୍ତେ ଯାହା କରିଅଛ । ତୁମେ ମୋ ନିମନ୍ତେ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲ ଓ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେଲ । ମୁଁ ଜାଣେ ନିଜକୁ ମୋର ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବି ନାହିଁ କିଅବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ

ମୋର ପାପଗୁଡିକ ନିମନ୍ତେ କ୍ଷମା ଅର୍ଜ୍ଜନ କରିପାରିବି ନାହିଁ ।

ଆଜି, ମୁଁ ହୃଦୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ ମୋ ମୁଖରେ ସ୍ୱୀକାର କରେ ଯେ ତୁମେ ମୋ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲ, ମୋ ପାପର ମୂଲ୍ୟ ଦେଲ, ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନର୍ଜ୍ଜୀବିତ ହେଲ ଏବଂ ତୁମଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ମୋ ପାପରୁ କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି ଓ ପାପରୁ ପରିଷ୍କୃତ ହେଉଅଛି ।

ଧନ୍ୟବାଦ ଯୀଶୁ । ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ, ତୁମକୁ ଅଧିକ ଜାଣିବାକୁ ଓ ତୁମଠାରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହିବାକୁ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର ।

ଆମେନ୍ ।

ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚର ଦର୍ଶନ ହେଲା ବାଙ୍ଗାଲୋର ନଗରରେ ଲବଣ ଏବଂ ଜ୍ୟୋତିଃ ସଦୃଶ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ, ଦେଶ ଓ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ଏକ ସ୍ୱର ହେବା ନିମନ୍ତେ ।

ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚ **ଏକ ଯୀଶୁ ପ୍ରେମୀ, ବାକ୍ୟ ଧ୍ୟାନ, ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ**, ପାରିବାରିକ ମଣ୍ଡଳୀ, ଏକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ କେନ୍ଦ୍ର, ଏକ ମିଶନ ଆଧାର ଓ ବିଶ୍ୱ ସୁସମାଚାର ପ୍ରସାରକ ଅଟେ ।

- ଏକ **ପାରିବାରିକ ମଣ୍ଡଳୀ** ଭାବେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ-କୈନ୍ଦ୍ରିକ ସହଭାଗିତାରେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଭାବରେ ଆମେ ବୃଦ୍ଧି ହେଉ, ପ୍ରେମରେ ପରସ୍ପରର ଯତ୍ନ ଓ ସେବା କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମାବେଶ ସଦୃଶ ହେବା।
- ଏକ **ପ୍ରୋତ୍ସାହନ କେନ୍ଦ୍ର** ଭାବରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସଙ୍କୁ ବିଜୟୀ ଜୀବନ କାଟିବାକୁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଦୃଶରେ ପରିପକ୍ୱ ହେବାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରୁ ।
- ଏକ **ମିଶନ ଆଧାର** ଭାବରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସମାଚାର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଅଲୌକିକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ଆମର ନଗର, ଦେଶ ଓ ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମେ ମହତପୂର୍ଣ୍ଣ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ଜଡ଼ିତ ଅଟୁ ।
- ଏକ **ବିଶ୍ୱ ସୁସମାଚାର ପ୍ରସାରକ** ଭାବରେ, ଆମେ ସ୍ଥାନୀୟ ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ସ୍ତରରେ ସେବା କରୁ ଧର୍ମୀୟ ନେତା ଓ ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ମଣ୍ଡଳିଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ କି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ ପ୍ରଭାବ ପକାଇପାରିବେ ।

ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚରେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅଭିଷେକ ଓ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଆମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସାଲିସବିହୀନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପରିବେଷଣ କରୁ । ଆମେ ଉତ୍ତମ ସଙ୍ଗୀତ, ସର୍ଜନାତ୍ମକ ଉପସ୍ଥାପନା, ବିଚକ୍ଷଣ ଦୃଃଖପ୍ରକାଶ, ସମସାମୟିକ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଶୈଳୀ, ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ଏବଂ ଏପରି ଅନେକ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଚିହ୍ନ, ଲକ୍ଷଣ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ପଦ୍ଧତିକୁ କୌଣସି ବିଷୟ ବଦଳାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ (1 କରିନ୍ଥୀୟ 2:4,5; ଏବ୍ରୀ 2:3,4)। ଆମର ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଉଛି ଯୀଶୁ, ଆମର ବିଷୟବସ୍ତୁ ହେଉଛି ବାକ୍ୟ, ଆମର ପଦ୍ଧତି ହେଉଛି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତି, ଆମର ଆବେଗ ହେଉଛି ଲୋକମାନେ ଓ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ-ସଦୃଶ୍ୟ ସମସ୍ତେ ପରିପକ୍ୱତା ହେଉନ୍ତୁ।

ବାଙ୍ଗାଲୋରରେ ଆମର ମୁଖ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତ, ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚର ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ରହିଛି। ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚର ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଲିକା ଓ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସୂଚନା ପାଇବାକୁ, ଦୟାକରି ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚର ୱେବସାଇଟ ଦେଖନ୍ତୁ **apcwo.org/locations** କିମ୍ବା ଏହି ଇମେଲ ଠିକଣାରେ ମେସେଜ ପଠାନ୍ତୁ **contact@apcwo.org**

ମାଗଣା ପ୍ରକାଶନଗୁଡିକ

A Church in Revival
A Real Place Called Heaven
A Time for Every Purpose
Ancient Landmarks
Baptism in the Holy Spirit
Being Spiritually Minded and Earthly Wise
Biblical Attitude Towards Work
Breaking Personal and Generational Bondages
Change
Code of Honor
Divine Favor
Divine Order in the Citywide Church
Don't Compromise Your Calling
Don't Lose Hope
Equipping the Saints
Foundations (Track 1)
Fulfilling God's Purpose for Your Life
Gifts of the Holy Spirit
Giving Birth to the Purposes of God
God Is a Good God
God's Word—The Miracle Seed
How to Help Your Pastor
Integrity
Interpreting Scripture
Kingdom Builders
Laying the Axe to the Root
Living Life Without Strife
Marriage and Family
Ministering Healing and Deliverance
Offenses—Don't Take Them
Open Heavens
Our Redemption
Receiving God's Guidance
Revivals, Visitations and Moves of God
Shhh! No Gossip!
Speak Your Faith
The Conquest of the Mind
The End Times
The Father's Love
The House of God
The Kingdom of God
The Mighty Name of Jesus
The Night Seasons of Life
The Power of Commitment
The Presence of God
The Redemptive Heart of God
The Refiner's Fire
The Spirit of Wisdom, Revelation and Power
The Wonderful Benefits of Praying in Tongues
Timeless Principles for the Workplace
Understanding the Prophetic
Water Baptism
We Are Different
Who We Are in Christ
Women in the Workplace
Work—Its Original Design

ନୂଆ ବହିଗୁଡ଼ିକ ନିୟମିତ ପ୍ରକାଶନ ହେଉଥାଏ । ଦୟାକରି **apcwo.org/books** ୱେବସାଇଟ ଦେଖନ୍ତୁ ଓ ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚର ପିଡିଏଫ ମାଧ୍ୟମରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ, ଅଡିଓ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଷାରେ ଉପଲବ୍ଧ ପୁସ୍ତକଗୁଡିକୁ ମାଗଣାରେ ଡାଉନଲୋଡ କରନ୍ତୁ । ପୁଣି ମାଗଣା ଅଡିଓ ଏବଂ ଭିଡିଓର ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର, ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାଗଣା ଉତ୍ସଗୁଡିକ ନିମନ୍ତେ **apcwo.org/sermons** ୱେବସାଇଟ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ଖ୍ରୀସଲିଶ କାଉନସେଲିଂ

ଖ୍ରୀସଲିଶ କାଉନସେଲିଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ଯେମିତି ସେମାନେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିବା ଜୀବନର ସମସ୍ୟାର ମୁକାବିଲା କରିପାରିବେ ଏବଂ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ। ଖ୍ରୀସଲିଶ କାଉନସେଲିଂ ବୃତ୍ତିଗତ ଭାବେ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ଓ ଅନୁଭୂତି ସମ୍ପନ୍ନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପରାମର୍ଶଦାତା ମାନଙ୍କ ଏକ ଦଳ ଅଟେ।

ଆମର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବୟସ ଦଳର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରେ ଓ ଜୀବନର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ୱାନ୍ତନାପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶେଷ ଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ଅଟେ ।

- କିଶୋରବସ୍ଥା
- ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମନ୍ୱୟ
- ସମ୍ପର୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆହ୍ୱାନପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ
- ପାଠପଢ଼ାରେ ଅସଫଳ
- କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
- ପରିବାର / ଦମ୍ପତି: ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ/ ବିବାହ ପରେ ସମସ୍ୟା
- ପିତାମାତା / ସହକର୍ମୀ / ପିଲାମାନେ / ଭାଇଭଉଣୀ
- ଆଚରଣଗତ ବ୍ୟାଧି
- ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ବ୍ୟାଧି
- ମାନସିକ / ଭାବପ୍ରବଣ ସମସ୍ୟା
- ବିଷାଦଗ୍ରସ୍ତ / ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ
- ନିଶା ସେବନ / ମଦ ନିଶାଗ୍ରସ୍ତ
- ଆତ୍ମିକ ସମସ୍ୟା
- ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ

ଖ୍ରୀସଲିଶ କାଉନସେଲିଂ ସେବାର ଦେୟ ସୁଲଭ ଓ ସୁଗମ ଅଟେ ।

ଆମର ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ପରମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ:

ୱେବ୍ସାଇଟ: chrysalislife.org
ଫୋନ ନମ୍ବର: +91-80-25452617 କିମ୍ବା ଟୋଲ ଫ୍ରି ନମ୍ବର (କେବଳ ଭାରତ ମଧ୍ୟରେ) 1-800-300-00998
ଇମେଲ: counselor@chrysalislife.org

ଖ୍ରୀସଲିଶ କାଉନସେଲିଂ,ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚରବିଶ୍ୱ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରଏକ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।

ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଅଂଶୀଦାର

ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ସହ ସମଗ୍ର ଭାରତ ଦେଶରେ, ବିଶେଷ କରି ଉତ୍ତର ଭାରତରେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରି ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚ ନିଜ ସୀମା ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରୁଅଛି, ଏହାର ପ୍ରମୁଖ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲା (କ)ନେତାମାନଙ୍କୁ ସୁଦୃଢ କରିବା, (ଖ) ଯୁବାମାନଙ୍କୁ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସୁସଜ୍ଜିତ କରିବା, ଏବଂ (ଗ) ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଗଠନ କରିବା, ବର୍ଷ ସାରା ଯୁବାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ତାଲିମ ଶିବିର ଓ 'ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ନେତାମାନଙ୍କ ସମାବେଶ' ଆୟୋଜନ କରାଯାଏ। ଏହା ସହିତ,ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ବାକ୍ୟରେ ଓ ଆତ୍ମାରେ ସୁସଜ୍ଜିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ହଜାର ହଜାର ବହି ଇଂରାଜୀ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶନ କରି ମାଗଣାରେ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଏ ।

ଆମେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରୁ କି ଏକକାଳୀନ ଦାନ କିମ୍ବା ମାସିକ ଆର୍ଥିକ ଦାନ ସାହାଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆମ ସହିତ ଅଂଶୀଦାର ହେବା ପାଇଁ । ଆମ ଭାରତ ଦେଶ ସାରା ଚାଲୁଥିବା ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଯେକୌଣସି ପରିମାଣର ସାହାଯ୍ୟ ଆମକୁ ଆପଣ ସ୍ୱଇଚ୍ଛାରେ ପଠାଇ ପାରିବେ ତାହା ଅତି ପ୍ରଶଂସନୀୟ ବିଷୟ ହେବ ।

ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଦାନ ଚେକ୍ / ବ୍ୟାଙ୍କ ଡ୍ରାଫ୍ଟ–ଦେୟକୁ "ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚ" ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ ଅଫିସ ଠିକଣାରେ ପଠାଇପାରିବେ । ଅଥବା, ଆମର ବ୍ୟାଙ୍କ ଆକାଉଣ୍ଟରେ ଟଙ୍କା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ପଠାଇପାରିବେ ।

ଆକାଉଣ୍ଟ ନାମ: All Peoples Church
ଆକାଉଣ୍ଟ ନମ୍ବର: 50200068829058
IFSC କୋଡ୍: HDFC0004367
ବ୍ୟାଙ୍କ: HDFC Bank, 7M/308 80Ft Rd, HRBR Layout, Kalyan Nagar, Bengaluru, Karnataka 560043

ବିଶେଷ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ: *ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚ ଭାରତରେ ଅବସ୍ଥିତ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡିକଠାରୁ ହିଁ ସାହାଯ୍ୟ ଦାନ ଗ୍ରହଣ କରେ । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସାହାଯ୍ୟ ଦାନ ପଠାନ୍ତି, ଯଦି ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଆପଣ ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚର କେଉଁ ବିଶେଷ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ଦାନ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉ ବୋଲି ଚାହାନ୍ତି, ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଲେଖି ଜଣାଇପାରିବେ । ଅତିରିକ୍ତ ସୂଚନା ନିମନ୍ତେ ଦେଖନ୍ତୁ:* **apcwo.org/give**

ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ହେଉ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଦୟାକରି ଆମ ନିମନ୍ତେ ଓ ଆମ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସ୍ମରଣ କରୁଥାନ୍ତୁ ।

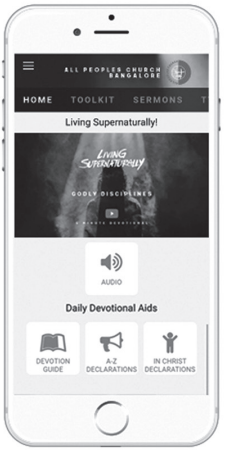
ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ଈଶ୍ୱର ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ!

DOWNLOAD THE FREE APP!

Search for
"All Peoples Church Bangalore"
in the App or Google play stores.

Available on the App Store

ANDROID APP ON Google play

A daily 5-minute video devotional.
A daily Bible reading and prayer guide.
5-minute Sermon summary.
Toolkit with Scriptures on various topics to build faith and information to share the Gospel.
Resources with sermons, sermon notes, TV programs, books, music and more.

IF YOU LOVE IT, TELL OTHERS ABOUT IT!

निःशुल्क ऐप डाउनलोड करें:

ऐप स्टोर या प्ले स्टोर में खोजें
“ऑल पीपुल्स चर्च (APCWO)”/
All Peoples Church Hindi

Available on the App Store

ANDROID APP ON Google Play

विश्वास को मजबूत करने और सुसमाचार साझा करने के लिए विभिन्न विषयों पर आधारित वचनों के टूलकिट।
उपदेशों, टीवी कार्यक्रमों, पुस्तकों, संगीत और बहुत कुछ से भरे संसाधन।
अगर आपको यह पसंद आए, तो
दूसरों को भी इसके बारे में बताएं!

ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚ ବାଇବଲ କଲେଜ

apcbiblecollege.org

ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚ ବାଇବଲ କଲେଜ ଏବଂ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ର, ବାଙ୍ଗାଲୋର, ଭାରତରେ ଅଛି, ଏଠାରେ ଆତ୍ମାରେ-ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଅଭିଷିକ୍ତ, ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତିରେ ସେବା କରିବା ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ବାସ୍ତବ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉତ୍ସାହଜନକ ଅଧ୍ୟୟନ ଯୋଗାଇଥାଏ । ଈଶ୍ୱରୀୟ ଚରିତ୍ର, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଗଭୀରତା, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କରୁ ପ୍ରବାହିତ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ନତି କରିବାରେ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ।

ଅଲ୍ ପିପୁଲ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚ ବାଇବଲ କଲେଜରେ (APC-BC), ଉପଯୁକ୍ତ ତଥା ହିତଜନକ ଶିକ୍ଷା ସହ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମର ପ୍ରଦର୍ଶନ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅଭିଷେକ ଓ ଉପସ୍ଥିତି ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁ । ଅନେକ ଯୁବକ ଓ ଯୁବତୀମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦିଆଯାଇଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆହ୍ୱାନକୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ ପଠାଯାଇଅଛି ।

ଆମେ ତିନୋଟି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ପ୍ରଦାନ କରୁ –

- ଏକ ବର୍ଷ ଥିଓଲୋଜି ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସାର୍ଟିଫିକେଟ (C.Th.)
- ଦୁଇ ବର୍ଷ ଥିଓଲୋଜି ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଡିପ୍ଲୋମା (Dip.Th.)
- ତିନି ବର୍ଷ ଥିଓଲୋଜି ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟାଚଲର ଡିଗ୍ରୀ (B.Th.)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସପ୍ତାହର ସୋମବାରରୁ ଶୁକ୍ରବାର ସମୟ ସକାଳ (UTC+5:30) 9 ଘଣ୍ଟାରୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନ 12 ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ଆମେ ତିନୋଟି ଶିକ୍ଷଣୀୟ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରଦାନ କରୁ –

- **କ୍ୟାମ୍ପସରେ:** କ୍ୟାମ୍ପସରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଲାସରେ ଯୋଗ ଦେବା ।
- **ଅନଲାଇନ:** ଅନଲାଇନ ଲାଇଭ ଶିକ୍ଷାଦାନରେ ଯୋଗ ଦେବା ।
- **ଇ-ଲର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ:** ଅନଲାଇନ ପୋର୍ଟାଲ **apcbiblecollege.org/elearn** ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବା ।

ଅନଲାଇନ ଆବେଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ଏବଂ କଲେଜ, ପାଠ୍ୟକ୍ରମ, ଯୋଗ୍ୟତା, ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ମୂଲ୍ୟ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ଓ ଆବେଦନ ଫର୍ମ ଡାଉନଲୋଡ କରିବା ନିମନ୍ତେ ୱେବସାଇଟ ଦେଖନ୍ତୁ - **apcbiblecollege.org**

ପବିତ୍ର ବାଇବଲ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନେକ ଦିଗକୁ ପ୍ରକଟ କରେ। ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରକାଶଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଜଣେ ପିତାଙ୍କ ସ୍ୱରୂପ। ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଅଟନ୍ତି। ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା" ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ। ବାଇବଲ ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ପ୍ରକଟ କରେ। ଏହି ପୁସ୍ତକଟି ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଉପରେ ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ ଅଟେ। ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ଆମର ବୋଧଶକ୍ତି, ଆମେ କିପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ, ନିଜକୁ କିପରି ପ୍ରେମ କରୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ପ୍ରେମ କରୁ, ସେହି ସବୁ ବିଷୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ।

ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିବା ଆମର ପିତା ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସର୍ତ୍ତହୀନ ଏବଂ ଅତୁଳନୀୟ ଭାବେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି। ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମର ସବୁଠାରୁ ମହାନ୍ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେଉଛି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କ୍ରୁଶ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆମ ପ୍ରତି ଥିବା ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଜାଣୁ, ବିଶ୍ୱାସ କରୁ, ଗ୍ରହଣ କରୁ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରେମରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଉ, ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଏ। ଆମେ ଆରୋଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ, ସିଦ୍ଧ ହେଉ ଏବଂ ଆମର ସମସ୍ତ ଭଙ୍ଗିମା ଓ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତି ପାଉ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ ଜୀବନ ଜିଉ, ଆମେ ସେହିପରି ପ୍ରେମ କରୁ ଯେପରି ଆମକୁ ପ୍ରେମ କରାଯାଇଛି। ଆମେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ। ଆମେ ମୁକ୍ତ ହସ୍ତରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ। ଆମେ ବିଜୟୀମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଜୟଲାଭ ଠାରୁ ଅଧିକ ଜୟଯୁକ୍ତ) ହୋଇ ଜୀବନଯାପନ କରୁ; ସେହିମାନଙ୍କ ପରି ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅକ୍ଷୟ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ଜୀବନର ସମସ୍ତ ଆହ୍ୱାନ ଏବଂ ଅନ୍ଧକାରର ସମସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟ ଶକ୍ତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରାଜିତ କରିଛନ୍ତି। ଏହି ପୁସ୍ତକଟି **ଆପଣଙ୍କ** ପାଇଁ ହିଁ ଅଟେ!

All Peoples Church & World Outreach
319, 2nd Floor, 7th Main, HRBR Layout,
2nd Block, Kalyan Nagar, Bangalore 560 043
Karnataka, INDIA

Phone: +91-80-25452617
Email: contact@apcwo.org
Website: apcwo.org